အိုးဝေ စာစောင်

ဗကသများအဖွဲ့ချုပ် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများသမဂ္ဂမှ ဦးစီးထုတ်ဝေသည်။

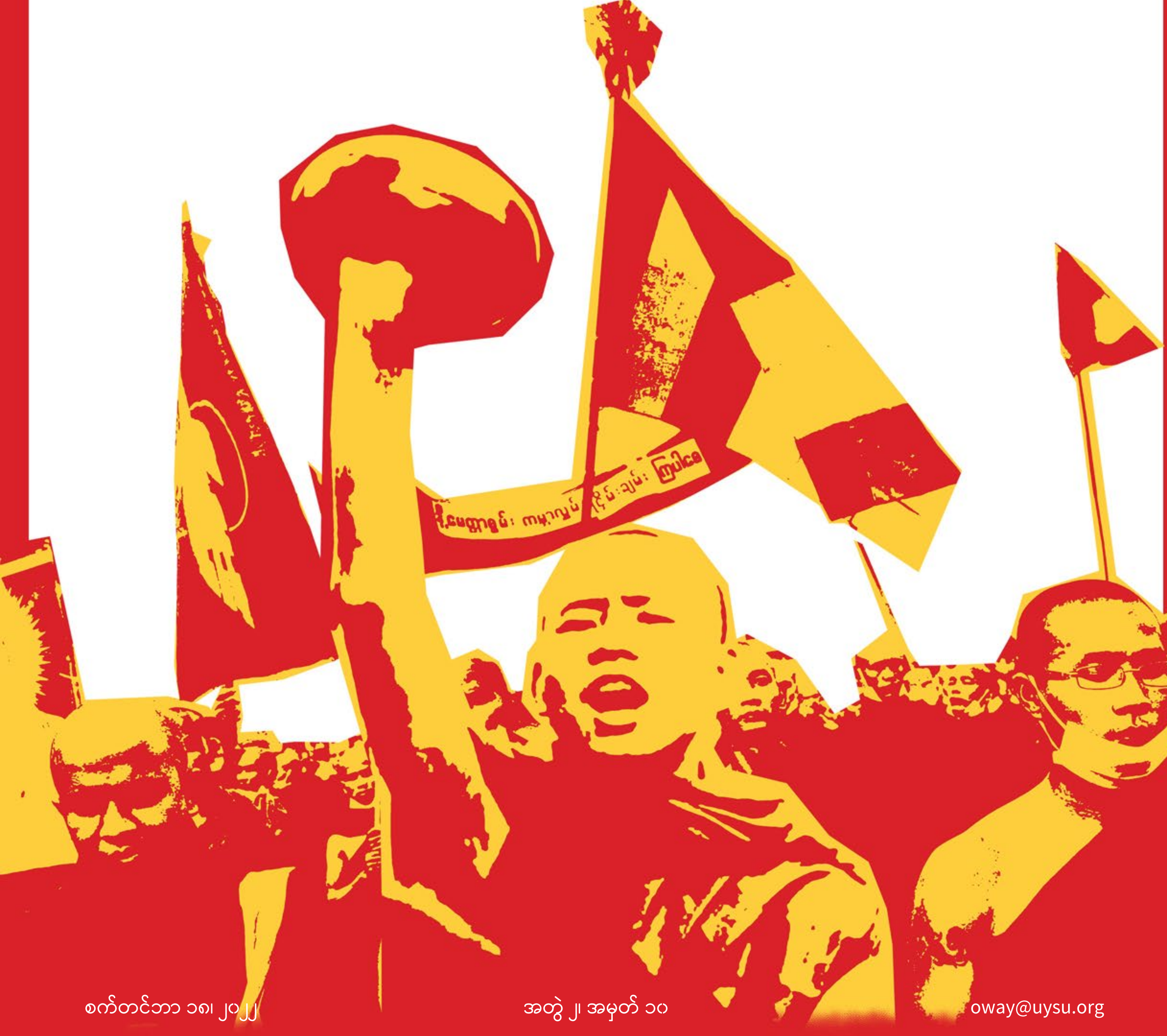
မေတ္တာရှင်မ်း ကမ္ဘာ့လူမျိုး ငြိမ်းချမ်း ကြပါစေ

စက်တင်ဘာ ၁၈၊ ၂၀၂၂ အတွဲ ၂၊ အမှတ် ၁၀ oway@uysu.org

ရွှေဝါရောင် တော်လှန်ရေး အထိမ်းအမှတ်

ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသားသမဂ္ဂများအဖွဲ့ချုပ်
ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများသမဂ္ဂ မှ
ဦးစီးထုတ်ဝေသည်။

အီးမေးလ် - oway@uysu.org

အထွေထွေအကျပ်အတည်း ဖြေရှင်းရေးမှသည် စစ်အာဏာရှင်စနစ် ဖျက်သိမ်းရေး ဆီသို့

စစ်အာဏာရှင်ဆန့်ကျင်ရေး သမိုင်းမှတ်တိုင်တခုဖြစ်တဲ့ ရွှေဝါရောင်တော်လှန်ရေးဟာ ယခုနှစ် စက်တင်ဘာ ၁၈ ရက်မှာ ၁၅ နှစ်ပြည့်ပြီဖြစ်ပါတယ်။ ၂၀၀၇ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလမှာ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပြီး သံဃာတော်များဦးဆောင်ခဲ့တဲ့ ရွှေဝါရောင်တော်လှန်ရေးဟာ စစ်အာဏာရှင်လက်အောက် အမှောင်အမိုက်ဆုံးအချိန်မှာ တတိုင်းပြည်လုံးက ပြည်သူလူထုကို လှုပ်နှိုးခဲ့တဲ့ လှုပ်ရှားမှုကြီးပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ရွှေဝါရောင်တော်လှန်ရေးဟာ ကျောက်ဆောင်ကြားမှာ ပွင့်တဲ့ပန်းလို နအဖစစ်အစိုးရရဲ့ ပြင်းထန်တဲ့ ဖိနှိပ်မှုတွေကြားက ပြည်သူလူထုရဲ့ ဒီမိုကရေစီတောင်းဆိုချက်တွေကို တဖန်ပြန်လည် ပေါက်ကွဲထွက်လာစေခဲ့ပါတယ်။

၂၀၀၇ ခုနှစ် ဩဂုတ်လက ပြည်တွင်းမှာ ဒီဇယ်နဲ့ ဓာတ်ဆီဈေးနှုန်းတွေ ၆၆ ရာခိုင်နှုန်းအထိ ရုတ်တရက် မြင့်တက်သွားခဲ့ပါတယ်။ ဒီဖြစ်စဉ်ဟာ စစ်အာဏာရှင်စနစ်အောက်မှာ အထွေထွေကျပ်တည်းမှုတွေကို ခါးစည်းခံနေရတဲ့ ပြည်သူလူထုအတွက်တော့ ကြီးမားတဲ့ ဒုက္ခဆင်းရဲတခု ဖြစ်လာပါတယ်။

ပြည်သူလူထုရဲ့ စားဝတ်နေရေးကျပ်တည်းမှုနဲ့ စစ်အစိုးရရဲ့ ဖိနှပ်မှုတွေကို မခံမရပ်နိုင်ကြတဲ့ သံဃာတော်တွေက လမ်းပေါ်မှာ ငြိမ်းချမ်းစွာ စီတန်းလှည့်လည်ပြီး ရွှေဝါရောင်တော်လှန်ရေးကို စတင်ခဲ့ကြပါတယ်။ ရွှေဝါရောင်တော်လှန်ရေးကို ပခုက္ကူမြို့က သံဃာတော်များက စတင်ခဲ့ပြီး နောက်ပိုင်းမှာ ကျောင်းသားထုနဲ့ ပြည်သူလူထုပါ ပါဝင်လာခဲ့ပါတယ်။

ပခုက္ကူမြို့မှာ ငြိမ်းချမ်းစွာ စီတန်းလှည့်လည်လာတဲ့ သံဃာတော်တွေကို နအဖစစ်အစိုးရက အကြမ်းဖက် ဖြိုခွင်းခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီသတင်းဟာ တနိုင်ငံလုံးကို ပျံ့နှံ့သွားပြီးနောက် ရန်ကုန်အပါအဝင် အခြားမြို့တွေမှာ ဆန္ဒပြပွဲကြီးတွေ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပါတယ်။

ရန်ကုန်မြို့မှာ သံဃာတော်များက မေတ္တာသုတ်ရွတ်ဆိုကာ စီတန်းလှည့်လည်ကြရာ ကျောင်းသားများ၊ ပြည်သူများပူးပေါင်းပါဝင်လာပြီး ဒီမိုကရေစီအရေး၊ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ဆန့်ကျင်ရေး ကြွေးကြော်သံများပါ ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် ပေါ်ထွက်လာခဲ့ပါတယ်။

ရွှေဝါရောင်တော်လှန်ရေးကို နအဖစစ်အစိုးရက အကြမ်းဖက်ဖြိုခွင်းတာကြောင့် ဆန္ဒပြသံဃာတော်များနဲ့ ပြည်သူများ ရာနဲ့ချီ သေဆုံးခဲ့ရပါတယ်။ ဆန္ဒပြသံဃာတော်တွေ သတင်းသုံးရာ ကျောင်းတိုက်တွေကိုလည်း စစ်တပ်က ညအချိန်မတော် ဝင်ရောက်စီးနင်းပြီး သံဃာတော်များကို ရိုက်နှက်ဖမ်းဆီးခဲ့ပါတယ်။

၂၀၀၇ ရွှေဝါရောင်တော်လှန်ရေးဟာ နအဖစစ်အစိုးရရဲ့ ဖိနှိပ်မှုများကြားက ခက်ခက်ခဲခဲ ပေါ်ထွက်လာခဲ့တဲ့ ဂုဏ်ရောင်ပြောင်တဲ့ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ဆန့်ကျင်ရေး သမိုင်းမှတ်တိုင်တခုပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ယခုလက်ရှိကာလမှာလည်း ဗိုလ်မင်းအောင်လှိုင် ဦးဆောင်တဲ့ အာဏာသိမ်းစစ်အုပ်စုက ပြည်သူလူထုရဲ့ အသက်အိုးအိမ်စည်းစိမ်ကို နေ့စဉ်နဲ့အမျှ နှောင့်ယှက် ဖျက်ဆီးလျက်ရှိပါတယ်။

စစ်အုပ်စုကြောင့် တိုင်းပြည်ရဲ့ စီးပွားရေးမှာလည်း တရှိန်ထိုး ကျဆင်းနေပြီး မြန်မာ့ကျပ်ငွေတန်ဖိုးကျဆင်းမှု၊ လောင်စာဆီဈေး ကြီးမြင့်မှု၊ ကုန်ဈေးနှုန်းကြီးမြင့်မှု စတဲ့ အထွေထွေအကျပ်အတည်းတွေကို ပြည်သူလူထုက ခါးစည်းခံနေရပါတယ်။

လူမျိုးပေါင်းစုံ ပြည်သူလူထုကြီး နေ့စဉ်နဲ့အမျှ ခံစားနေရတဲ့ ဆင်းရဲဒုက္ခတွေရဲ့ လက်သည်တရားခံဟာ စစ်အုပ်စုသာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလို အထွေထွေအကျပ်အတည်းပေါင်းစုံမှ လွတ်မြောက်ရာလမ်းဟာ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ဖျက်သိမ်းရေးမှတပါး အခြားမရှိပါဘူး။ ဒါကြောင့် **“အထွေထွေအကျပ်အတည်း ဖြေရှင်းရေးမှသည် စစ်အာဏာရှင်စနစ် ဖျက်သိမ်းရေးဆီသို့”** ဆိုတဲ့ ကြွေးကြော်သံနဲ့ တပ်လှန့်နှိုးဆော်ရင်း **ဖက်စစ်စစ်တပ်ကို အတူတကွ အမြစ်ဖြုတ်ကြပါစို့**လို့ တပါတည်း တိုက်တွန်းအပ်ပါတယ်။ ■

အယ်ဒီတာအဖွဲ့
အိုးဝေစာစောင်

မုံရွာသပိတ်ခေါင်းဆောင် ကိုဝေမိုးနိုင်ကို သေဒဏ်ချနိုင်တဲ့ အမှုနဲ့ ထပ်တိုးတရားစွဲဆို

စက်တင်ဘာ ၁၃၊ ၂၀၂၂

ဖမ်းဆီးထောင်ချခံထားရတဲ့ မုံရွာသပိတ်ကော်မတီ ခေါင်းဆောင်တဦးဖြစ်သူ ကိုဝေမိုးနိုင်ကို သေဒဏ်အထိ အပြစ်ပေးနိုင်တဲ့ နိုင်ငံတော် သစ္စာဖောက်ဖျက်ပုန်ကန်မှု ဆိုတဲ့ ပုဒ်မ ၁၂၂ နဲ့ စစ်ကောင်စီက ပြီးခဲ့တဲ့ ဩဂုတ်လ ၂၆ ရက်နေ့မှာ နောက်ထပ် တရားစွဲဆိုလိုက်ပါတယ်။

ပုဒ်မ ၁၂၂ နဲ့ စွဲဆိုခံရသူဟာ ပြစ်မှုကျူးလွန်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်ရင် ပြစ်ဒဏ်အနေနဲ့ သေဒဏ်အထိ ဖြစ်စေ၊ ထောင်ဒဏ် အနှစ် ၂၀ ဖြစ်စေ ချမှတ်ခံရနိုင်ပါတယ်။

အဲဒီအမှုအတွက် ပြီးခဲ့တဲ့ စက်တင်ဘာလ ၈ ရက်နေ့က ထောင်တွင်းမှာပဲ ရုံးထုတ်ခဲ့ပြီး စက်တင်ဘာလ ၂၂ ရက်ကို နောက်ထပ် ရုံးချိန်း ပေးလိုက်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

ကိုဝေမိုးနိုင်ကို ရုံးထုတ်ရာမှာ ထောင်ဝတ်စုံ အပြာဝတ်ဆင်စေပြီး လက်ထိတ်ခတ်တဲ့အပြင် သံခြေကျင်းလည်းခတ်ပြီး ရုံးထုတ်တယ်လို့ အကျဉ်းထောင်နဲ့ နီးစပ်သူတွေထံက သိရပါတယ်။

စွဲဆိုခံထားရတဲ့ အမှုတွေထဲက လူသတ်မှုအတွက် ရုံးထုတ်ပြီဆိုရင် သေနတ်ကိုင် ရဲအင်အား ၂၀ လောက်၊ ဒိုင်းကာ၊ နံပါတ်တုတ်၊ ဦးထုပ်နဲ့ လျှပ်စစ် ကျင်စက် တို့စက်တွေ ကိုင်ဆောင်ထားတဲ့ ဝတ်စုံအပြည့်နဲ့ ထောင်ဝန်ထမ်း အယောက် ၂၀ လောက်က သူနေတဲ့ တိုက်ဆောင်အထိ သွားခေါ်ပြီး ရုံးထုတ်လာတယ်လို့ သိရပါတယ်။ ■

ပခုက္ကူအကျဉ်းထောင်က နိုင်ငံရေးအချုပ်သား ၅ ဦး ထောင်ဖောက် ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်

မကွေးတိုင်း၊ ပခုက္ကူမြို့နယ်၊ ပခုက္ကူအကျဉ်းထောင်မှာ အချုပ်ကျနေတဲ့ နိုင်ငံရေးအချုပ်သား ၅ ဦး ထောင်ဖောက်လွတ်မြောက်ရာမှ လွတ်မြောက်နယ်မြေကို ပို့ဆောင်ပေးနိုင်ခဲ့တယ်လို့ ပခုက္ကူအခြေစိုက်ကာကွယ်ရေးတပ် Young Force-UG အဖွဲ့က စက်တင်ဘာလ ၁၁ ရက်နေ့မှာ ထုတ်ပြန်ကြေညာပါတယ်။

လွတ်မြောက်လာသူတို့မှာ မကြာသေးမီက ကရင်ပြည်နယ်မှာ စစ်သင်တန်းတက်ခဲ့တဲ့ ကာကွယ်ရေးတပ်ဖွဲ့ဝင် ၂ ဦးနဲ့ နိုင်ငံရေးပုဒ်မတွေနဲ့ ဖမ်းဆီးခံထားရသူ အရပ်သား ၃ ဦးတို့ဖြစ်တယ်လို့ သိရပါတယ်။

နိုင်ငံရေးပုဒ်မတွေနဲ့ အမှုရင်ဆိုင်နေရဆဲ ဖြစ်တာကြောင့် အကျဆောင်ဘက်ကို မရောက်သေးဘဲ အချုပ်ဆောင်ကနေ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်တာလို့ ဒေသခံတဦးက ဆိုပါတယ်။

ထောင်အိပ်ဆောင်က သံတိုင် (သို့မဟုတ်) သစ်သားတိုင်နဲ့ ကာရံထားတဲ့ ဘာယာတန်းအောက်ခြေကို ဖြတ်တောက်ကာ မနက် မိုးမလင်းခင် ထောင်က ထွက်သွားနိုင်ခဲ့တာဖြစ်ပြီး၊ မြင့်မားတဲ့ ထောင်အုတ်ရိုးကို ကျော်တက်ဖို့ ခြံစောင်နဲ့ ပုဆိုးတွေ အသုံးပြုခဲ့ကြတယ်လို့ အကျဉ်းထောင်နဲ့နီးစပ်တဲ့ သတင်းရင်းမြစ်က ဆိုပါတယ်။

အဲဒီဖြစ်စဉ်ဖြစ်ပွားပြီးနောက် ပခုက္ကူအကျဉ်းထောင်ကို စစ်ကောင်စီတပ်သားတွေ ရောက်လာပြီး အကျဉ်းသား ၅ ဦးခန့်နဲ့ ထောင်ဝန်ထမ်းတချို့ကို ကား ၄ စီးနဲ့ ပခုက္ကူအခြေစိုက် တပ်မ ၁၀၁ ထဲ ခေါ်ဆောင်သွားတယ်လို့ သိရပါတယ်။ ■

အူရီဒူးမြန်မာကို ဒေါ်လာ ၅၇၆ သန်းနဲ့ ရောင်းချ

မြန်မာနိုင်ငံက အူရီဒူး ဆက်သွယ်ရေးလုပ်ငန်းကို အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၅၇၆ သန်းနဲ့ ရောင်းချဖို့ သဘောတူလိုက်ပြီလို့ အူရီဒူး ဆက်သွယ်ရေးကုမ္ပဏီက စက်တင်ဘာလ ၈ ရက်နေ့မှာ ထုတ်ပြန်ကြေညာပါတယ်။

Ooredoo Myanmar ကုမ္ပဏီရဲ့ မူရင်းပိုင်ရှင်ဖြစ်တဲ့ စင်ကာပူအခြေစိုက် Ooredoo Asian Investments ကုမ္ပဏီ (OAI) က မြန်မာနိုင်ငံက ဆက်သွယ်ရေးလုပ်ငန်းကို Nine Communications ကုမ္ပဏီထံ စုစုပေါင်း အစုရှယ်ယာ အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၁၆၂ သန်း သတ်မှတ်ပြီး အမေရိကန် ဒေါ်လာ ၅၇၆ သန်းနဲ့ ရောင်းချဖို့ သဘောတူလိုက်တာပါ။ ဆက်သွယ်ရေးလုပ်ငန်း လွှဲပြောင်းရောင်းချမှုကို နှစ်ဖက် ဒါရိုက်တာဘုတ်အဖွဲ့ဝင်တွေက သဘောတူလက်မှတ် ရေးထိုးခဲ့ပြီးဖြစ်တယ်လို့လည်း ဆိုပါတယ်။ Nine Communications ကုမ္ပဏီကို စင်ကာပူအခြေစိုက် Link Family Office နဲ့ ဦးဉာဏ်ဝင်း ဆိုသူက ပိုင်ဆိုင်တယ်လို့ ထုတ်ပြန်ချက်မှာ ဖော်ပြထားပါတယ်။ ■

မှတ်ပုံတင်ပြမှ ငွေကြေးဝန်ဆောင်မှု အသုံးပြုနိုင်မယ်လို့ Wave Money ထုတ်ပြန်

မိုဘိုင်း ငွေကြေးဝန်ဆောင်မှု လုပ်ငန်းတခုဖြစ်တဲ့ Wave Money က စက်တင်ဘာလ ၉ ရက်နေ့ကစလို့ ငွေလွှဲ၊ ငွေထုတ်ဝန်ဆောင်မှု အသုံးပြုသူတွေအနေနဲ့ မဖြစ်မနေ မှတ်ပုံတင်ယူဆောင်လာရမယ်လို့ ထုတ်ပြန်ထားပါတယ်။

ငွေလွှဲ၊ ငွေထုတ် ပြုလုပ်တဲ့အခါ ပိုမိုလုံခြုံ စိတ်ချရစေဖို့ လုံခြုံရေးအဆင့်မြှင့်တင် ဆောင်ရွက်ပေးနေတာကြောင့် အသုံးပြုသူတွေအနေနဲ့ မှတ်ပုံတင်ကို မဖြစ်မနေ ယူလာရမှာဖြစ်သလို အချက်အလက် အပြည့်အစုံကို ဖြည့်စွက်မှသာ ငွေလွှဲ၊ ငွေထုတ်လုပ်ငန်းစဉ်တွေ ဆောင်ရွက်နိုင်မှာဖြစ်တယ်လို့ ထုတ်ပြန်ချက်မှာ ဖော်ပြထားပါတယ်။

မိုဘိုင်း ငွေကြေးဝန်ဆောင်မှု လုပ်ကိုင်တဲ့ ကိုယ်စားလှယ်တွေအနေနဲ့ ငွေသွင်း ငွေထုတ်သူရဲ့ အမည်၊ နိုင်ငံသား စိစစ်ရေးကတ်အမှတ်၊ ရှေ့နောက်ပုံ မိတ္တူ၊ ဖုန်းနံပါတ်၊ နေရပ်လိပ်စာ၊ ငွေလွှဲပို့တဲ့ အကြောင်းအရင်း စတဲ့ အချက်အလက်တွေကို အပြည့်အစုံ ရယူထားရမယ်လို့ စစ်ကောင်စီရဲ့ ဗဟိုဘဏ်က ဩဂုတ်လ ၁၅ ရက်နေ့ ရက်စွဲနဲ့ ညွှန်ကြားထားပါတယ်။ ■

မြန်မာနိုင်ငံမှာ စီးပွားရေးကျပ်တည်းမှုကြောင့် ပြည်ပထွက်ရန် ပြင်ဆင်သူ များပြားလာ

ပြည်တွင်းမှာ အလုပ်အကိုင် ရှားပါးလာတဲ့အတွက် အိမ်ထောင်စုပေါင်း ၁၀၀ ရာခိုင်နှုန်း ရှိတဲ့အထဲက ရာခိုင်နှုန်းထက်ဝက်က မိသားစုဝင်တယောက်ဟာ ပြည်ပထွက်ခွာဖို့ ပြင်ဆင်နေကြတယ်လို့ Myanmar Independent Researchers (MIR) အဖွဲ့က စစ်တမ်းထုတ်ပြန်ထားပါတယ်။

အဆိုပါအဖွဲ့က မြန်မာနိုင်ငံရှိပြည်သူတွေအကြားမှာ ပြည်ပထွက်ခွာဖို့ပြင်ဆင်နေမှု အခြေအနေနဲ့ပတ်သက်ပြီး “သင့်မိသားစုထဲမှာ နိုင်ငံခြားသွားဖို့ ပြင်ဆင်နေတဲ့သူ ရှိပါသလား” ဆိုတဲ့ မေးခွန်းနဲ့ ဆာဗေးကောက်ယူခဲ့ရာ ရရှိထားတဲ့ အချက်အလက်တွေအရ ဖြေဆိုသူ ၄၉ ရာခိုင်နှုန်းမှာ သူတို့ရဲ့မိသားစုဝင်တွေထဲက ပြည်ပနိုင်ငံတခုခုကို ထွက်ခွာဖို့ ပြင်ဆင်နေသူ အနည်းဆုံး တယောက်ရှိတယ်လို့ ဖြေဆိုထားပြီး အစီအစဉ် မရှိပါဟု ဖြေဆိုသူက ၅၁ ရာခိုင်နှုန်းရှိတာ တွေ့ရပါတယ်။

အခုလို ပြည်ပထွက်ခွာဖို့ ပြင်ဆင်လာရတဲ့ အကြောင်းရင်းက ပြည်တွင်းမှာ နိုင်ငံရေးမတည်ငြိမ်မှုကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ စီးပွားရေးအကျပ်အတည်း ဆိုးကျိုးကြောင့်လို့ မိသားစုဝင်တွေက ဆိုပါတယ်။

မြန်မာနိုင်ငံမှာ အလုပ်အကိုင် ရှားပါးမှုနဲ့အတူ အထွေထွေကုန်ဈေးနှုန်းကလည်း လိုက်ပါ မြင့်တက်လာပေမယ့် ရရှိတဲ့ လုပ်ခလစာဝင်ငွေက ပြောင်းလဲမှုမရှိတာကြောင့် ပုံသေလခစား ဝန်ထမ်းတွေနဲ့ အခြေခံလူတန်းစားတွေဟာ ဒီဒဏ်ကို ခံနေရပါတယ်။ ■

မြက်ပင်ဖျားက မျက်ရည် သို့မဟုတ် စက်တင်ဘာ အလွမ်း

၂၀၀၇ ရွှေဝါရောင် တော်လှန်ရေး စတင်ခဲ့ရာ ပခုက္ကူမြို့မှာ အဲဒီအချိန်တုန်းက ကျောင်းသား တဦး ကဗျာဆရာတဦးဖြစ်တဲ့ ဆောင်းပါးရှင် သျှစ်သျှားက သူကြုံတွေ့ခဲ့ရတဲ့ အတွေ့အကြုံတွေကို ရေးသားထားပါတယ်။

■ သျှစ်သျှား

၂၀၀၄ ခုနှစ်ရဲ့ ပထမဆုံးလဟာ နှင်းလက်ကျန်တွေ အပြီးသတ်ခါချလို့နေတယ်။ နေရောင်ဟာ မြက်ဖျား ပေါ်ခိုနေတဲ့ နှင်းပွင့်ငယ်ငယ်လေးတွေကို တို့ထိကျီစယ် လို့။ မြက်ဖျားနှင်းဆိုတာ မြက်ပင်လေးတွေရဲ့ မျက်ရည် အပိုင်းအစများလားလို့ တွေးရင်း ကျောင်းသွားဖို့ ပြင် လိုက်တယ်။

ပထမနှစ်တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားတယောက်ရဲ့စိတ်မှာ ရွှင်မြူးတက်ကြွမှုတွေ အပြည့်နဲ့။ သမိုင်းထဲက တက္ကသိုလ်၊ ခေတ်စနစ်ဆိုးတွေကြားက တက္ကသိုလ်၊ အိပ်မက်ထဲက တက္ကသိုလ်၊ နောက်ပြီး ကိုအောင်ဆန်း တို့ တက္ကသိုလ်၊ ကိုဗဟိန်းတို့ တက္ကသိုလ်၊ ကိုအောင် ကျော်တို့ တက္ကသိုလ်၊ အခု ကျွန်တော့် တက္ကသိုလ်ပါပဲ။

တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဆိုတဲ့ အသိနဲ့အတူ ပထမဆုံးသတိရတာက ခေတ်အဆက်ဆက် မတရား တဲ့ အရာမှန်သမျှ တော်လှန်ဆန့်ကျင်ခဲ့ကြတာကိုပဲ။ နယ်ချဲ့လက်အောက်မှာ ကျရောက်ခဲ့စဉ်ကတည်းက ကျွန်ပညာရေးကို ဆန့်ကျင်ပြီး အမျိုးသားပညာရေး ကို အားပေးခဲ့တာတွေ၊ စစ်အာဏာရှင်လက်ထက်မှာ အာဏာရှင်ကောင်းစားရေးအတွက် ပညာရေးကဏ္ဍ ကို ဖိနှိပ်ခြယ်လှယ်ခဲ့တာတွေ အများကြီးမှ အများ ကြီး။ အဲဒီလို သရုပ်မမှန် နလန်မထူအောင်လုပ်ထား တဲ့ ခေတ်ဆိုးခေတ်ကြပ်ကြီးထဲမှာ အမှန်တရားအတွက် အသက်စွန့်တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ကြတဲ့ နောင်တော်ကျောင်းသား ဟောင်းကြီးတွေ အကြောင်းပါပဲ။

ပခုက္ကူတက္ကသိုလ်ဆိုတာ မြို့ရဲ့မြောက်ဘက် အစွန်ကုန်းမြင့်ပေါ်မှာတည်ရှိပါတယ်။အနောက်တောင် ဘက်မှာ ဝံသပါလတောင်၊ အရှေ့တောင်ဘက်မှာ ဂူတောင်နဲ့ ပခုက္ကူ-မြိုင်လမ်းမကြီးရဲ့ ညာဘက်မှာ တည်ရှိပါတယ်။ သက်ဆိုင်ရာ အထူးပြုဘာသာရပ် ပေါင်း ၁၂ ခုနဲ့ တိုင်းရင်းသားပေါင်းစုံ ပညာသင်ကြားနေတဲ့ မြေလတ်ဒေသရဲ့ တက္ကသိုလ်တခုပါပဲ။ ကျွန်တော်က အဲဒီတက္ကသိုလ်ကြီးမှာ ဒဿနိကဗေဒ အထူးပြုဘာသာရပ်နဲ့ တက္ကသိုလ်တက်ခွင့်ရတယ်။ ပထမဆုံး ကျောင်းစတက်တဲ့နေ့ဆိုတော့ စိတ်ကူးအိပ်မက်တွေ အတိုင်း ကန်တင်းမှာ အရင်ထိုင်ပြီး ကျောင်းသားကျောင်းသူတွေကို ငေးတယ်။ ထူးထူးခြားခြား တက္ကသိုလ်ကန်တင်းမှာ အေးအေးငြိမ့်ငြိမ့်လေး သီချင်းဖွင့်ပေးထားတော့ ကျေနပ်မှုဟာ ဆိုဖွယ်ရာမရှိတော့ပါဘူး။ သီချင်းနားထောင်လိုက် လက်ဖက်ရည်သောက်လိုက် မိန်းလမ်းမဘက်ကို ငေးလိုက် လုပ်နေတုန်း ဗြုန်းဆို ဘေးနားကပ်ရပ်က စားပွဲဝိုင်းမှာ ရုန်းရင်းဆန်ခတ်ဖြစ်သွားတယ်။ လှည့်ကြည့်မိလိုက်တော့ အရပ်ဝတ်နဲ့ လူနှစ်ယောက်က စီနီယာကျောင်းသားကြီးနှစ်ယောက်ကို ချုပ်ထားရင်း လက်ထိပ်ခတ်ဖို့ ကြိုးစားနေတယ်။ ရင်ထဲမှာ ဘယ်ကနေဘယ်လို ရောက်လာမှန်းမသိတဲ့ ဒေါသတွေနဲ့ ခုံကိုကိုင်မြှောက်ပြီး ရိုက်ဖို့ပြင်တော့ နောင်တော်ကျောင်းသားကြီးတွေက မလုပ်ဖို့ ဟန့်တားကြတယ်လေ။ သူတို့တာဝန် သူတို့ယူတယ်ဆိုပြီး အာမခံတယ်။ အဲဒီအရပ်ဝတ်နဲ့ လူနှစ်ယောက်လည်း ပြန်သွား အခြေအနေတွေတည်ငြိမ်တော့မှ ကျွန်တော် မေးမိတယ်။

“တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားတယောက်ကို တက္ကသိုလ်ပရဝဏ်အတွင်းမှာ လက်လွတ်စပယ် ဘာလို့ ဒီလိုလုပ်ရတာလဲအကို” ဆိုတော့ “မပြီးသေးတဲ့ ပခုံးပြောင်းတိုက်ပွဲပေါ့ ငါ့ညီရာ”တဲ့။ နောက်မှ ကျွန်တော် သိလိုက်ရတာက အဲဒီနောင်တော်ကျောင်းသားကြီးတွေဟာ ရှစ်လေးလုံး နှစ်ပတ်လည်ပွဲမှာ ဦးဆောင်ကျင်းပသူတွေ ဖြစ်တဲ့အကြောင်းပါပဲ။ အဲဒီလိုနဲ့ ရှစ်ရက်ရှစ်လ ရောက်တိုင်း မမေ့ကြဖို့ ဆေးရောင်အနီတွေနဲ့ ကျွန်တော်တို့ သတိပေးတယ်။ လှုံ့ဆော်တယ်။ မေဂျာစုံရှိတဲ့ သုံးထပ်ဆောင်ရဲ့နောက်ဖက်က နံရံပေါ်မှာ၊ တက္ကသိုလ်ပန်းခြံမှာ၊ ကျွန်းရွှေဝါဆောင်ဘေးက အုတ်ကန်ပေါ်မှာ။

ဒီလိုနဲ့ အမိတက္ကသိုလ်ကျောင်းတော်ကြီးမှာ ကဗျာရေးရင်း၊ ကျောင်းစာကြည့်တိုက်မှာ နေရင်း၊ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ဆုံတွေ့ရင်း စာမတော်ပေမယ့် ကျောင်းနေပျော်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီလိုနဲ့ စာသင်နှစ်တွေ တနှစ်ပြီးတနှစ် ဖြတ်ကျော်လာရင်း နောက်ဆုံးနှစ်ကျောင်းသားဖြစ်လာတဲ့အခါ၊ ပထမသပိတ်မှောက်ကျောင်းသားဟောင်းကြီး ဗိုလ်မှူးဖိုးကွန်း စတဲ့ စာအုပ်တွေအပြင် အဆိုရှင် နေစိုးမြင့်ရဲ့ နန်းတံတားဖြူ၊ ကိုခိုင်ထူးရဲ့ နောက်ဆုံးအိပ်မက်၊ ကိုမွန်းအောင်ရဲ့ အရေးကြီးပြီ၊ ကိုနေဝင်းရဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးတိုက်ပွဲ၊ နိုင်/ကျဉ်းဟောင်း ကိုခွန်စိုင်းရဲ့ သမဂ္ဂအမေ စသည်ဖြင့် ရင်းနှီးစွဲမြဲခဲ့ရပါတယ်။ ၂၀၀၇ ခုနှစ်ရဲ့ စက်တင်ဘာလဟာ စစချင်းပဲ စိတ်မချမ်းမြေ့စရာတွေနဲ့ စတင်ခဲ့တယ်။ ကုန်ဈေးနှုန်းတွေ အဆမတန်မြင့်တက်မှုကြောင့် လက်လုပ်လက်စား အခြေခံမိသားစုတွေမဆိုထားနဲ့ အသင့်အတင့်ကြွယ်ဝသူတွေပါ အခက်တွေ့အကြပ်ရိုက်ရတဲ့လပါပဲ။

စီးပွားရေးအကြပ်အတည်းကြောင့် သံဃာတွေကို ဆွမ်းနပ်မှန်အောင် မလောင်းလှူနိုင်ကြတော့

> ဒကာ၊ ဒကာမတွေရဲ့ အခက်အခဲကို မမြင်ရက်မကြည့်ရက်ဖြစ်နေတဲ့ သံဃာတော်တွေဟာ ဒုဗ္ဘိက္ခန္တရကပ် နဲ့ ရောဂန္တရကပ် မကျရောက်အောင် မြို့ကိုပတ်ပြီး ပရိတ်တရားတော်တွေ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈယ်ကျတယ်။ ဒါကို စစ်အာဏာရှူးအစိုးရဟာ သပိတ်မှောက်ဆန္ဒပြတယ်ဆိုတဲ့ စွပ်စွဲချက်နဲ့ အကြမ်းဖက်ဖြိုခွင်းပုံက ပရိတ်ရွတ်မေတ္တာပို့နေတဲ့ ဆရာတော်တွေကို ဖမ်းပြီး ဓာတ်တိုင်မှာ လက်ပြန်ကြိုးတုပ် နံပါတ်တုတ်နဲ့ရိုက် ခြေထောက်နဲ့ကန်ပြီး အကြမ်းဖက်ကြတယ်။

တဲ့ အခြေအနေမှာ ပခုက္ကူမှာရှိတဲ့လူတချို့က ဆီဈေးတက်တဲ့ကိစ္စကို မြို့နယ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးဆီမှာ စာရေးပြီးတင်ပြကြတယ်။ နောက်တနေ့မှာ ဒကာ၊ ဒကာမတွေရဲ့ အခက်အခဲကို မမြင်ရက်မကြည့်ရက်ဖြစ်နေတဲ့ သံဃာတော်တွေဟာ ဒုဗ္ဘိက္ခန္တရကပ် နဲ့ ရောဂန္တရကပ် မကျရောက်အောင် မြို့ကိုပတ်ပြီး ပရိတ်တရားတော်တွေ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈယ်ကျတယ်။ ဒါကို စစ်အာဏာရှူးအစိုးရဟာ သပိတ်မှောက်ဆန္ဒပြတယ်ဆိုတဲ့ စွပ်စွဲချက်နဲ့ အကြမ်းဖက်ဖြိုခွင်းပုံက ပရိတ်ရွတ်မေတ္တာပို့နေတဲ့ ဆရာတော်တွေကို ဖမ်းပြီး ဓာတ်တိုင်မှာ လက်ပြန်ကြိုးတုပ် နံပါတ်တုတ်နဲ့ရိုက် ခြေထောက်နဲ့ကန်ပြီး အကြမ်းဖက်ကြတယ်။ စွမ်းအားရှင်ဆိုတဲ့ လက်ကိုင်တုတ်အဖွဲ့နဲ့ သတင်းပေးဘုန်းကြီးတချို့ဟာ ဟိုဘုန်းကြီးကိုဖမ်း ဒီဘုန်းကြီးကိုရိုက်ဆိုတဲ့ အမိန့်ပေးသံဟာ နှလုံးသည်းပွတ်ကို ဆတ်ဆတ်ခါ နာကျင်ရတယ်။ အဲဒီနေ့ဟာ ဘယ်တော့မှ မမေ့တော့မယ့် ရွှေဝါရောင်တော်လှန်ရေးအစ စက်တင်ဘာ (၅) ရက်နေ့ပါပဲ။

အဲဒီနေ့က မနက်ပိုင်းကျောင်းတက်ပြီး ဥပုသ်စောင့်နေတဲ့ အဒေါ်တယောက်ဆီ ထွက်လာခဲ့တယ်။ အဒေါ့်အတွက် လိုအပ်တာတွေ ဝယ်ပြီး အပြန် မြို့မလမ်းပေါ်မှာ လမ်းလျှောက်မေတ္တာပို့နေတဲ့ သံဃာတော်တွေကို တွေ့တယ်။ ဘေးတဖက်စီမှာ မြို့သူမြို့သားတွေက လက်ချင်းချိတ်လို့၊ နေပူပူထဲ ရုံထားတဲ့သင်္ကန်းတော်ဟာ ချွေးတွေရွှဲနစ်နေတယ်။ ဘေးနားက ကပ်လိုက်ပေးတဲ့သူတွေက ရေသန့်ဘူးကိုယ်စီနဲ့၊ နောက်ပြီး လမ်းဘေးဝဲယာ အိမ်တွေဆိုင်တွေကလည်း သကြားလုံး၊ ရေသန့်ဘူး၊ ဆီးဖြူသီးဆားရည်စိမ်စသဖြင့် တက်နိုင်တာလေးတွေကို လင်ဗန်းထဲထည့်ပြီး ကုသိုလ်ပြုကြတာပေါ့။ မကြာပါဘူး ဆေးရုံနှစ်ရုံကြားရောက်တဲ့အခါ အင်အား ၂၀ ကျော်လောက်ရှိတဲ့ စစ်သားတွေနဲ့အတူ မြို့နယ်သံဃမဟာနာယကဆိုတဲ့ ဆရာတော်တပါးရောက်လာပြီး ဖမ်းဖို့အမိန့်ပေးတော့တာပဲ။ တချိန်ထဲမှာပဲ ဘယ်နေရာကနေဘယ်လို လိုက်လာတယ်မသိတဲ့ စွမ်းအားရှင်ဆိုတဲ့လူတွေကလည်း သံဃာတော်တွေကို ဝင်ဖမ်းကြပြန်ရော။ အဲဒီမှာ သံဃာတွေ ဖရိုဖရဲနဲ့ လွတ်ရာအပေါက်ကနေ ပြေးကြရတယ်။ တချို့ဦးဇင်းတွေက ကိုရင်ငယ်လေးတွေကို လက်ဆွဲပြီး လွတ်အောင်ရုန်းကြရတယ်။ အဲဒီလိုနဲ့ ဦးဇင်းသုံးပါး အဖမ်းခံရပြီး ကျန်တဲ့သံဃာတော်တွေဟာ တကွဲတပြား ဖြစ်သွားကြတယ်။

ညနေစောင်းတော့ အရှေ့တိုက်ကသံဃာတွေစုပြီး အဖမ်းခံလိုက်ရတဲ့ကိုယ်တော်တွေကို ပြန်လွှတ်ပေးဖို့ တောင်းဆိုမယ်၊ လွှတ်မပေးရင် ဆန္ဒပြမယ်ဆိုပြီး ဆုံးဖြတ်ကြတယ်။ အဲဒီမှာ အာဏာပိုင်တွေက ဖမ်းထားတဲ့ ကိုယ်တော်တွေကို ပြန်လွှတ်မယ်၊ ကျန်တဲ့သံဃာတော်တွေကို ထိန်းပေးပါလို့ ကမ်းလှမ်းလာတယ်။ သဘောတူညီမှုကို လက်ခံပြီးတဲ့နောက် အဖမ်းခံထားရတဲ့ သံဃာတော်တချို့ ပြန်လွတ်လာကြတယ်။ အဲဒီဆရာတော်တွေ ပြောပြချက်အရ သူတို့ကို စွမ်းအားရှင်ဆိုတဲ့ကောင်တွေက တုတ်နဲ့ရိုက်တယ်၊ စစ်သားတွေက သေနတ်ဒင်နဲ့ထုတယ်၊ နောက်တော့ လူဝတ်လဲပြီး ရဲစခန်းအချုပ်ထဲ ထည့်ထားကြတယ်တဲ့။ ပြီးမှ အထက်

အမိန့်ဝင်လာတယ်ဆိုပြီး သင်္ကန်းပြန်ဝတ်ပြီး လွှတ်ပေးလိုက်တာလို့ ပြောတယ်။

နောက်တနေ့မှာ ဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့ အဖြစ်တွေအတွက် ဝန်ချတောင်းပန်ဖို့ဆိုပြီး တိုင်းသာသနာရေးဦးစီးနဲ့ ခရိုင်အဆင့်ဆင့်က တာဝန်ရှိသူတွေဟာ ကျောင်းတိုက်တွေကို ဝင်ရောက်ခဲ့ကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဝန်ချတောင်းပန်ဖို့ဆိုတဲ့ အကြောင်းပြချက်ထက် လှုပ်ရှားမှုတွေမှာ မပါဝင်ဖို့ သတိပေးခြိမ်းခြောက်တယ်ဆိုတာ ပိုမှန်ကန်ပါလိမ့်မယ်။ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်ကျောင်းကို ဝင်ရောက်သတိပေးပြီး အလယ်တိုက်ကို အရောက်မှာတော့ လောလောလတ်လတ် ခံထားရတဲ့သံဃာတော်တွေဟာ ကျောင်းဝန်းတံခါးကိုပိတ်ပြီး အာဏာပိုင်တွေကို ဖမ်းလိုက်ကြတယ်။ နောက်ပြီး သူတို့စီးလာတဲ့ မော်တော်ကားတွေကို မီးရှို့ဖျက်စီးလိုက်တယ်။ အဲဒီအဖြစ်အပျက်ကို မျက်ဝါးထင်ထင်မြင်လိုက်ရတော့ နောက်နေ့ကျောင်းထဲရောက်တဲ့အခါ သူငယ်ချင်းတွေကို ပြောပြတယ်။ ဆုတောင်းမေတ္တာပို့ကြတဲ့ သံဃာတော်တွေကို အကြမ်းဖက်ဖြိုခွဲခဲ့တာ လက်ခံလား ကျေနပ်လား ဆိုတော့ အားလုံးက အံကြိတ်တောက်ခေါက်လို့။ အဲဒါနဲ့ အာဏာရှင်တွေရဲ့လုပ်ရပ်ကို ဆန့်ကျင်ကန့်ကွက်တဲ့အနေနဲ့ စိတ်တူကိုယ်တူ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားအချို့ကို ဦးဆောင်ပြီး တက္ကသိုလ်ကနေ သီဟိုဠ်ရှင်ဘုရားထိ လမ်းလျှောက်ဆန္ဒပြဖို့ ဆုံးဖြတ်ကြတယ်။

မြန်မာစာ၊ သင်္ချာ၊ ပထဝီ၊ ရုက္ခဗေဒ၊ ဒဿနိကဗေဒ စတဲ့ မေဂျာအသီးသီးက သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ကန်တင်းက ယူနိုက်တက် ကဖေးဆိုင်မှာ စုရပ်ပြုပြီး လမ်းလျှောက်ဆန္ဒပြဖို့ ထွက်လာခဲ့ကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျောင်းအပြင်မရောက်ခင် ပါမောက္ခချုပ်၊ မော်ကွန်းထိန်း နဲ့ သက်ဆိုင်ရာဌာနကဆရာတွေ ရောက်လာကြပြီး တားမြစ်လို့ လမ်းလျှောက်ပွဲ ပျက်ခဲ့ရတယ်။ မှတ်မှတ်ရရ ခေါင်းမာမာနဲ့ ဆက်လျှောက်မယ်ဆိုပြီး တင်းခံခဲ့တာ သင်္ချာမေဂျာက လှိုင်မင်းထက် ပါပဲ။ (အခုတော့ ဘယ်ရောက်နေတယ်မသိ) တက္ကသိုလ်နေ့ရက်တွေအပြင် ၃ ယောက်ထက်ပိုမစုရ/ အတူမနေရ/ မထိုင်ရဆိုတဲ့ ညတွေမှာ မင်းသစ်နွယ်၊ နိုင်ထက်နိုင်၊ ပိုင်ဆက် စတဲ့ ကဗျာဆရာတွေနဲ့အတူ ဆန်းဖလားဝါးဆိုတဲ့ ဆိုင်လေးမှာ ညဥ့်နက်သန်းခေါင်ထိ ကဗျာတွေရွတ်ခဲ့ကြ။ အရပ်ဝတ်နဲ့အသွင်ယူထားတဲ့ အာဏာပိုင်အချို့နဲ့ လက်နက်အပြည့်ကိုင်ထားတဲ့ စစ်သားအချို့ရဲ့ ကြိမ်းမောင်းဆဲဆိုခြင်းကို ခံရ။ တညတာ ထိန်းသိမ်းခံရနဲ့ နာကျည်းကြေကွဲဖွယ်ရာ နေ့ရက်များပါပဲ။

အဲဒီလိုနဲ့ စက်တင်ဘာလဟာ နှင်းကြွင်းနှင်းကျန်တွေ ခါချဖို့ ပြင်နေပြီ။ ရွှေဝါရောင်အရေးအခင်းလို့ ကမ္ဘာကျော်တဲ့ လှုပ်ရှားမှုကြီးကလည်း အရှိန်တက်လာခဲ့ပြီ။ စစ်အာဏာရှင်အစိုးရဟာ သံဃာတော်တွေကို အကြမ်းဖက် ဖြိုခွဲခဲ့တာကို မတောင်းပန်တဲ့အပြင် သားသုံးသားရှင်းလင်းရေး စေခိုင်းချက်နဲ့ အကြမ်းဖက်ဖြိုခွဲမှုတွေကို နိုင်ငံအနှံ့ ပိုပြီးတော့ ဆောင်ရွက်လာခဲ့တယ်။ နိုင်ငံပိုင်သတင်းစာတွေကလည်း ဒီအဖြစ်အပျက်ဟာ နိုင်ငံရေးတက်ကြွသူတွေနဲ့ မီဒီယာတွေ ပူးပေါင်းပြီး အကျယ်ချဲ့လုပ်ကြံဖန်တီးတာပါလို့ ရေးသားဖော်ပြခဲ့ကြတယ်။ ရင်နာစရာကောင်းတာကတော့ သံဃာတွေကို ခါတ်တိုင်မှာ ကြိုးနဲ့တုတ်ပြီး ရိုက်နှက်ခဲ့တာကို မ

ဖော်ပြခဲ့ပဲ ထိန်ချန်ထားခဲ့ခြင်းပါပဲ။

ဗောဓိမဏ္ဍိုင်ကျောင်းနဲ့ မဟာဝိသုတာရာမ အလယ်တိုက်ကို တင့်ကားတပ်နဲ့ ထိုးဖျက်ဖို့ အမိန့်ကျလာပြီ ဆိုတဲ့ ကောလာဟလသတင်းအကြားမှာ သံဃာတော်တွေဟာ အုတ်တံတိုင်းတွေနား ၂၄ နာရီလုံးလုံး မအိပ်ဘဲ အလှည့်ကျနဲ့ ကင်းစောင့်နေခဲ့ကြတယ်။ မတရားမှုကို မုန်တီးရွံရှာတဲ့ ကဗျာဆရာအချို့နဲ့ ကျောင်းသားအချို့ဟာလည်း အသက်ပေးကာကွယ်မယ်ဆိုတဲ့စိတ်နဲ့ သံဃာတွေနဲ့အတူ ရှိနေခဲ့ကြပါတယ်။ နောက်ဆုံးအကြိမ် သံဃာတော်တော်တွေ ထပ်မံလမ်းလျှောက်ဆန္ဒပြရာမှာ ပခုက္ကူတက္ကသိုလ်ရှေ့ထိ ရောက်လာကြတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ တက္ကသိုလ်ကျောင်းဝန်းထဲက ကျောင်းသားအချို့ဟာ သံဃာတော်တွေနဲ့အတူ ပူးပေါင်းလိုက်ပါဖို့ စာသင်ခန်းတွေဆီကနေ ထွက်လာခဲ့ကြပါတယ်။ ထုံးစံအတိုင်းပါပဲ ကျောင်းရဲ့တာဝန်ရှိသူတွေဟာ ကျောင်းတံခါးကို သော့ခတ်ပြီး အေးအေးဆေးဆေး စာသင်ခန်းတွေဆီ ပြန်ပြီးစာသင်ကြဖို့ ပြောဆိုကြပါတယ်။ လမ်းလျှောက်မေတ္တာပို့နေတဲ့ သံဃာတော်တွေ အတန်းမဆုံးခင် ကျောင်းသားတွေနဲ့ ကျောင်းတာဝန်ရှိသူတွေဟာ ညှိနှိုင်းလို့ အဆင်မပြေတော့ပါဘူး။ အဲဒီမှာ ကျောင်းတာဝန်ရှိသူဆရာ တယောက်က “မင်းတို့လိုက်ချင်လိုက်သွား တံခါးတော့ ဖွင့်မပေးနိုင်ဘူး၊ အေး ကိုယ့်သဘောနဲ့ကိုယ် ကျောင်းအပြင်ဘက်ရောက်သွားရင်တော့ ကျောင်းတက်ခွင့်ရဖို့အာမ မခံနိုင်ဘူး” လို့ ပြောတယ်။ မတရားမှုကို လက်မခံနိုင်တဲ့ ကျောင်းသားအချို့ဟာ ကျောင်းတော်ကြီးကို ကျောခိုင်းပြီး သံဃာတော်တွေနဲ့အတူ လိုက်ပါသွားခဲ့ကြပါတယ်။

“ဘာသာရေးနဲ့ နိုင်ငံရေးဟာ ရောထွေးသင့်ပါသလား၊ တနည်းအားဖြင့် သံဃာနဲ့ နိုင်ငံရေး မအပ်စပ်” ဆိုတဲ့ စကားကို ကျွန်တော် ဒီနေရာကနေ ချေပလိုပါတယ်။ ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်က ကပိလဝတ်နဲ့ ကောလိယ တိုင်းပြည်နှစ်ခုဟာ ရောဟဏီမြစ်ကရေကို လုရင်းစစ်မက်ဖြစ်ပွားကြတော့ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် ဖြေရှင်းပေးခဲ့တာမျိုး၊ ပုဂံခေတ်မှာ ခမည်းတော် အလောင်းစည်သူမင်းကို လုပ်ကြံပြီး နန်းစည်းစိမ်ကို လုယူခဲ့တဲ့ နရသူမင်းကို စစ်ခင်းဖို့ နောင်တော်မင်းရှင်စောဟာ စစ်သည်အလုံးအရင်းနဲ့ ပုဂံကိုချီတက်ခဲ့တယ်။ အဲဒီမှာ နရသူမင်းဟာ စစ်မပြိုင်ဝံ့လို့ ပံသကူမထေရ်ကို ကတိအထပ်ထပ်ပေးပြီး အကူအညီတောင်းတယ်။ ပံသကူမထေရ်ကြီးရဲ့ မိန့်ဆိုချက်ကို နားထောင်ပြီး စစ်မက်မပြုခဲ့တဲ့ မင်းရှင်စောဟာ နရသူရဲ့ ပွဲတော်အုပ်ထဲမှာ အဆိပ်ခတ်လုပ်ကြံမှုကြောင့် နတ်ရွာစံခဲ့ရတယ်။ အလှည့်စားခံလိုက်ရတဲ့ ပံ့သကူမထေရ်ဟာ နန်းတော်ထိကြွလာပြီး “သင့်ထက်ဆိုးသွမ်းတဲ့သူ လူ့ပြည်မှာမရှိ၊ သင်လို မင်းဆိုးမင်းညစ်ပြည်မှာ ငါမနေလို” ဆိုပြီး သီဟိုဠ်ကျွန်းကို ကြွရောက်သွားခဲ့တယ်။

အင်းဝခေတ် ပထမမင်းခေါင်ဘုရင်လက်ထက် အင်းဝကို ရာဇာဓိရာဇ်ရဲ့ ဟံသာဝတီတပ်တွေ ဝန်းရံထားချိန်မှာ ဘုရင်ရဲ့ အကူအညီတောင်းမှုကြောင့် စကြိုသူမြတ်လို့ခေါ်တဲ့ ရဟန်းတပါးဟာ နှုတ်ရေးနဲ့ အောင်မြင်အောင် စွမ်းဆောင်ခဲ့တယ်။ ကိုလိုနီခေတ်မှာလည်း ဦးဥတ္တမလို ဦးဝိစာရလို သံဃာတော်တွေဟာ နိုင်ငံနဲ့ ပြည်သူအတွက် အသက်ပေးစွမ်းဆောင်ခဲ့တာတွေ အများကြီး။ အဲဒီလိုပါပဲ ၂၀၀၇ ခုနှစ်မှာ လောင်စာဆီထုတ်မပေးမှု ကုန်ဈေးနှုန်းအဆမတန် ကြီးမားမှုတွေကြောင့် ပြည်သူတွေရဲ့အခက်အခဲကို ဆွမ်းခံထွက်ရင်း သိလာရတဲ့ သံဃာတော်တွေဟာ အထက်မှာပြောခဲ့သလိုပါပဲ။ ဒုဗ္ဘိက္ခန္တရကပ် မဖြစ်အောင် မေတ္တာပို့အမျှဝေရာကနေ လိပ်ပြာမလုံတဲ့ စစ်အာဏာရှင်တွေရဲ့ အကြမ်းဖက်မှုကနေ ကမ္ဘာကျော်တဲ့ ရွှေဝါရောင်အရေးအခင်းကြီး ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရတာပဲ။

အဲဒီရွှေဝါရောင်တော်လှန်ရေးမှာ ကျွန်တော်က မြက်ဖျားမှာ သီးနေတဲ့ နှင်းစက်လေးလောက်ပဲ ပါဝင်ခဲ့တာပါ။ ကျွန်တော့်ထက် အများကြီး ပေးဆပ်အနစ်နာခံခဲ့တဲ့ ဆရာတော်သံဃာတော်တွေ၊ ကျောင်းသူကျောင်းသားတွေ၊ အစ်ကိုတွေ အစ်မတွေ ပြည်သူပြည်သားတွေ အများကြီးရှိပါတယ်။ ခေတ်အဆက်ဆက်မှာ အမှန်တရားအတွက် ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်မှုတွေနဲ့ အာဏာရှင်တိုက်ပွဲတွေမှာ အသက်ပေးခဲ့၊ ဘဝပျက်ခဲ့ကြတဲ့ အာဇာနည်ရဲဘော်အပေါင်းကို ဂုဏ်ပြုဦးညွှတ်လိုက်ပါတယ်။ ■

အိပ်တန်းပြန်တဲ့ ငှက်ကလေး

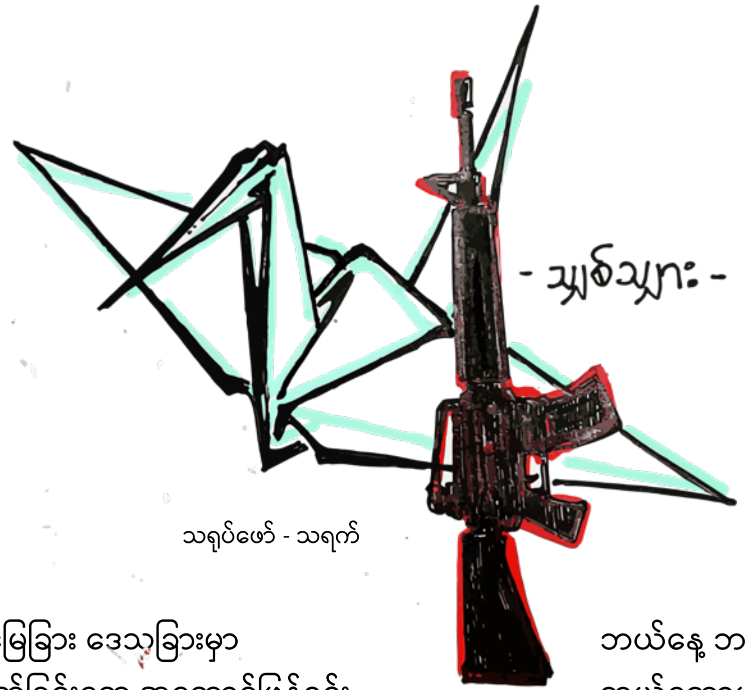

- သျှစ်သျှား -

သရုပ်ဖော် - သရက်

ရေခြားမြေခြား ဒေသခြားမှာ
လွမ်းဆွတ်ခြင်းတွေ အတောင်ဖြန့်ရင်း
အိပ်တန်းလေးကို မျှော်ရီတမ်းမက်နေလား
ငှက်ကလေး
မိဝေး ဖဝေး
သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ဝေးလို့
ဝေးကွာခြင်းတွေ နောက်ထပ်
ဘယ်လောက် ဝေးလေမလဲ
မျက်ရည်ဝဲရုံ
ရှိုက်သံလေး လွင့်ရုံနဲ့
ကျေနပ်လိုက်ရတဲ့ နေ့များ
စိတ်သွားတိုင်း ကိုယ်မပါခဲ့သူ
စိတ်မပါလည်း သွားခဲ့ရသော
နေရာဒေသများ
နေရာတွေ များလာတိုင်း
အိပ်တန်းလေးဟာ အထီးကျန်လို့

ဘယ်နေ့ ဘယ်အချိန်
ဘယ်တော့များမှ
ပြန်လာရလေမလဲ အတွေးတွေ
အတွေးမှာ မျက်ရည်တွေ
ဝေ့သီလို့
ငိုမနေပါနဲ့ ငှက်ကလေးရဲ့
အသံတိတ် ပျံသန်းနေတဲ့ လေယာဉ်ပေါ်မှာ
ငယ်ငယ်ကလို ထုပ်စီးတိုးမယ်
ပုံနှိပ်မေးခွန်းတွေ မပါတဲ့
စာမေးပွဲတွေ ဖြေမယ်
မင်းရဲ့အတောင်မှာ အင်အားတွေ
ဖြည့်ထားစမ်းပါ
တကယ်တော့
အိပ်တန်းက ထွက်လာသူ ဖြစ်ဖြစ်
အိပ်တန်းကို ပြန်လာသူ ဖြစ်ဖြစ်
မျှော်လင့်ချက်တွေ ရည်ရွယ်ချက်တွေ
ရှိနေတယ်ဆိုတာ . . .။

(ကျနော်မသိမီလိုက်တဲ့၊ မကြုံဖူးခဲ့တဲ့ ခေတ်အဆက်ဆက်က အရေးတော်ပုံတွေမှာ အဝေးကို ရောက်သွားကြတဲ့ ရဲဘော်အပေါင်းကို ကျနော်ရေးခဲ့ဖူးတဲ့ ကဗျာလေးနဲ့ ဂုဏ်ပြုလိုက်ပါတယ်။ -- သျှစ်သျှား)

ဗကသများအဖွဲ့ချုပ်၏ စစ်အာဏာရှင်စနစ် ဆန့်ကျင်ရေး လှုပ်ရှားမှုများ

■ ယင်းမာပင်မြို့နယ်ကျောင်းသားများသမဂ္ဂ (ဗကသများအဖွဲ့ချုပ်) နှင့် သွေးမအေးတဲ့ရွှေနွယ်သွေး သပိတ်စစ်ကြောင်းတို့ ပူးပေါင်းကာ “လူထုလက်ရုံးနဲ့တည်ဆောက် တပ်ပေါင်းစုနဲ့ချီတက်” စာသားပါဘန်နာအား ကိုင်စွဲ၍ ယင်းမာပင်မြို့နယ်တွင် စက်တင်ဘာလ ၄ ရက်နေ့၌ စစ်အာဏာရှင်စနစ် ဆန့်ကျင်ရေးလှုပ်ရှားမှုတရပ် ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

ဘုံရန်သူတူနေရင်
ညီညွတ်ရေးလည်းယူနိုင်ရမယ်

■ ဗကသရဲဘော်များနှင့် မြိုင်မြို့နယ်အခြေခံပညာသပိတ်ကော်မတီတို့မှ ဒေသခံပြည်သူလူထုနှင့် ပူးပေါင်း၍ မြိုင်မြို့နယ်တွင် ဩဂုတ်လ ၂၈ ရက်နေ့၌ “ဘုံရန်သူတူနေရင် ညီညွတ်ရေးလည်း ယူနိုင်ရမယ်” စာသားပါဘန်နာအား ကိုင်စွဲ၍ စစ်အာဏာရှင်စနစ် ဆန့်ကျင်ရေးလှုပ်ရှားမှုတရပ် ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

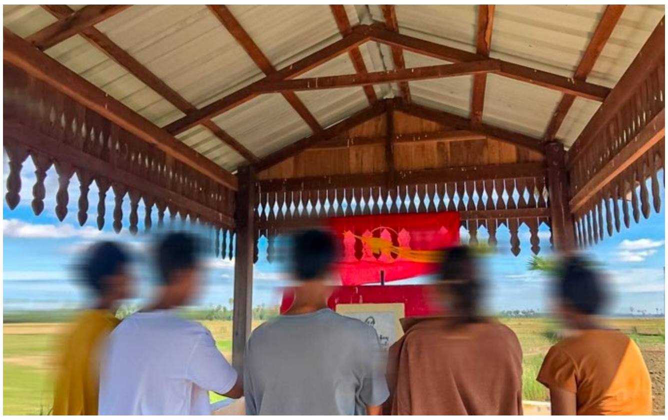

■ ယင်းမာပင်မြို့နယ်ကျောင်းသားများသမဂ္ဂ (ဗကသများအဖွဲ့ချုပ်)နှင့် ဆားလင်းကြီးမြို့နယ်ကျောင်းသားများသမဂ္ဂ (ဗကသများအဖွဲ့ချုပ်) တို့မှ ဗကသရဲဘော်များက ၁ မာ့နွေဦးတော်လှန်ရေးတွင် တိုက်ပွဲဝင်ရင်း ကျဆုံးသွားခဲ့သော အာဇာနည်သူရဲကောင်း ကဗျာဆရာ ကေဇဝင်း၏ အထိမ်းအမှတ်အုတ်ဂူသို့ စက်တင်ဘာလ ၆ ရက်နေ့တွင် သွားရောက်အလေးပြုခဲ့ပါသည်။

လူထုလက်ရုံးနဲ့တည်ဆောက်
တပ်ပေါင်းစုနဲ့ချီတက်
weHave N
ToLos

■ ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာကျောင်းသားသမဂ္ဂများအဖွဲ့ချုပ် (ဗကသများအဖွဲ့ချုပ်)၊ NORTH DAGON OPPRESSED PEOPLE’S STRIKE COLITION - NDOPSC နှင့် မဟာမိတ်အဖွဲ့အစည်းများ ပူးပေါင်း၍ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ဆန့်ကျင်ရေး လှုပ်ရှားမှုတရပ်ကို စက်တင်ဘာလ ၇ ရက်နေ့၌ ရန်ကုန်မြို့တွင် ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

Accept NUG & Our ambassador, Reject Dictator

■ ဗကသရဲဘော်များနှင့် မြိုင်မြို့နယ်အခြေခံပညာသပိတ်ကော်မတီတို့မှ ဒေသခံလူထုပူးပေါင်း၍ “လူထုလက်ရုန်းနဲ့တည်ဆောက် တပ်ပေါင်းစုနဲ့ချီတက်”၊ “Accept NUG & Our Ambassador, Reject Dictator” စာသားပါဘန်နာများအား ကိုင်စွဲကာ စက်တင်ဘာလ ၇ ရက်နေ့၌ မြိုင်မြို့နယ်တွင် စစ်အာဏာရှင်စနစ်ဆန့်ကျင်ရေး လူထုလှုပ်ရှားမှုတရပ် ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

■ ကနီမြို့နယ်ကျောင်းသားများသမဂ္ဂ (ဗကသများအဖွဲ့ချုပ်) မှ ဦးဆောင်၍ စက်တင်ဘာလ ၉ ရက်နေ့၌ ကနီမြို့နယ်တွင် “လူထုလက်ရုံးနဲ့တည်ဆောက် တပ်ပေါင်းစုနဲ့ချီတက်” စာသားပါဘန်နာဖြင့် လူထုသပိတ်စစ်ကြောင်း ချီတက်ကာ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ဆန့်ကျင်ရေးလှုပ်ရှားမှု ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

■ ဗကသရဲဘော်များနှင့် မြိုင်မြို့နယ်အခြေခံပညာသပိတ်ကော်မတီတို့မှ ဒေသခံလူထုပူးပေါင်း၍ “လူထုလက်ရုန်းနဲ့တည်ဆောက် တပ်ပေါင်းစုနဲ့ချီတက်”၊ “Accept NUG & Our Ambassador, Reject Dictator” စာသားပါဘန်နာများအား ကိုင်စွဲကာ စက်တင်ဘာလ ၁၀ ရက်နေ့၌ မြိုင်မြို့နယ်တွင် စစ်အာဏာရှင်စနစ်ဆန့်ကျင်ရေး လူထုလှုပ်ရှားမှုတရပ် ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

2022/9/11 18:16

■ ဗကသရဲဘော်များနှင့် မြိုင်မြို့နယ်အခြေခံပညာသပိတ်ကော်မတီ (BEGSC - Myaing) တို့မှ ဒေသခံလူထုပူးပေါင်း၍ “အထွေထွေအကျပ်အတည်း ဖြေရှင်းရေးမှသည် စစ်အာဏာရှင်စနစ် ဖျက်သိမ်းရေးဆီသို့”၊ “Accept NUG & Our Ambassador, Reject Dictator” စာသားပါ ဘန်နာများအား ကိုင်စွဲကာ စက်တင်ဘာလ ၁၁ ရက်နေ့၌ မြိုင်မြို့နယ်တွင် စစ်အာဏာရှင်စနစ်ဆန့်ကျင်ရေး လူထုလှုပ်ရှားမှုတရပ် ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

တော်လှန်လူငယ်တယောက်ရဲ့ မှတ်တမ်း

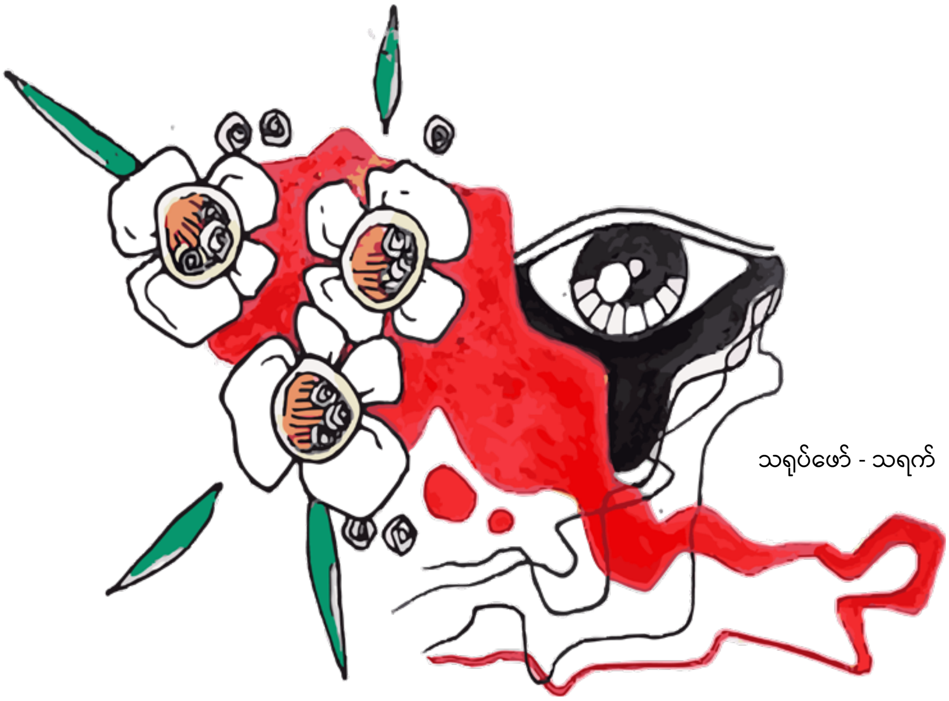

သရုပ်ဖော် - သရက်

တွေ့ဝေချိန်တောင်မရလိုက်တဲ့
လူငယ်တယောက်
နိုင်ငံသားတယောက်
ရဲဘော်တယောက်။

နှစ်ထောင့်နှစ်ဆယ့်တခုနှစ်
ဖန်နဝါရီလအလွန်နေ့ရက်တွေ
ယုံကြည်ချက်ကိုဦး စားပေးခဲ့
ဘယ်သူ့ကိုမှ ဂရုမစိုက်ခဲ့ပဲ
တော်လှန်ခရီး စထွက်ခဲ့တယ်။

အခက်အခဲ အကျပ်အတည်းတွေ
အဆင်မပြေမှုတွေကိုတော့
ရဲဘော်တချို့ ၊ သူငယ်ချင်းတချို့နဲ့ ရင်ဖွင့်ရင်း
စစ်အာဏာရှင်ကို စိန်ခေါ်အံတု၊ ပြည်သူလူထုနှင့်အတူ
တသားတည်းတော်လှန်ခဲ့ကြတယ်။

ကိုဇင်လင်းရဲ့ “ကျောင်းသားထုတေးသံ” ကိုဖွင့်
နားကြပ်နဲ့နားထောင်ရင်း
မြို့ပြအမှောင်ထုကြားထဲ ထိတ်လန့်စွာ
နေရာရွှေ့ခဲ့ရတယ်။

မိသားစုကိုခေါးစာခံဖမ်းပြီး
လူချင်းလဲမယ့် စစ်အာဏာရှင်ရှေ့မှာ
ခရီးလမ်းတဝက်အရောက်
အလိုမတူဘဲ ရန်သူ့အိမ်တံခါးအနောက်
အလည်ရောက်ခဲ့ရတယ်။

“အစားထိုးမရတဲ့ဆုံးရှုံးမှုဟာ” ဆိုတဲ့အိမ်ထဲမှာ
ငါတို့တွေကိုရင်းနှီးစေခဲ့ပြီး
သီချင်းသံတွေ
ကြွေးကြော်သံတွေ
ငိုကြွေးသံတွေ၊ မျှော်လင့်ချက်တွေနဲ့
သီချင်းတွေဆိုခဲ့ရင်း
ချုပ်ချယ်မှုတွေကို ကြွေးကြော်တွန်းလှန်ခဲ့
သတိရခြင်းတွေနဲ့ ငိုကြွေးခဲ့
အိမ်ပြင်သတင်းတွေကို နားစွင့်ရင်း
မျှော်လင့်ချက်တွေနဲ့ အားတင်းခဲ့ရတယ်။

ခေတ်ကြီးက တောင်းဆိုတဲ့အတိုင်း
အလည်အပတ်ခရီးကနေ
စွန့်စားခန်းတွေ ပိုတိုးခဲ့တယ်
လက်ခုပ်သံတချက်
သီချင်းတကြောင်းရဲ့ အဆုံးသတ်မှာ
ထောင်ကျနိုင်တယ်၊ အသက်ပေးရနိုင်တယ်။

မပြီးဆုံးသေးတဲ့ တော်လှန်ရေးအတွက်
မတိတ်သေးတဲ့ မျက်ရည်တွေအတွက်
ပြန်မရနိုင်တော့တဲ့ ကြယ်ကြွေ အသက်တွေအတွက်
ငါတို့နေ့ရက်တွေ
ငါတို့လူငယ်ဘဝတွေ
ငါတို့ရဲ့ ခြေလှမ်းတွေနဲ့
ငါတို့ကိုယ်တိုင်ရေးခဲ့တဲ့ သမိုင်းကို
ငါတို့ဆက်လက် သယ်ဆောင်ကြမယ်။

အချိန်တွေကနေ
အသက်တွေ
တောင်းဆိုသံတွေ
ငိုကြွေးသံတွေ
သီချင်းတွေနဲ့
ငါတို့မျိုးဆက်တွေ ဆက်လက်စီးဆင်းခဲ့တယ်။

တခုတ်တရအလွမ်းတွေကို မျိုသိပ်ရင်း
ဒီစစ်ကြီးပြီးတဲ့ တနေ့နေ့မှာ
ငါတို့တတွေ ပြန်ဆုံကြမယ်။

တနေ့နေ့မှာတော့
ငါ့ရဲဘော်တွေ
ငါ့သူငယ်ချင်းတွေ
ငါ့မိသားစုတွေ
ငါချစ်ရသူတွေအားလုံး
ငါ့နာမည်မှတ်မိပါဦးမလား။

■ **ထက်**

ယောက်ချိုဇွန်းထဲက ဦးနှောက်များ

■ **မောင်ပေသီး**

၂၀၂၀ နှောင်းပိုင်း ရွေးကောက်ပွဲပြီးစမှာ မောင်ပေသီးတို့ မအလကြီးကို နိုင်ငံရေးပါတီ ၂၀ကျော်က သွားရောက်တွေ့ဆုံခဲ့ကြပါတယ်။ လူမိုက်က မအလ၊ အဖော်က ပါပတသိုက် ဓာတ်ထုတ်ပေါ့။ အကြောင်းအရာက ထွေထွေထူးထူး မဟုတ်ပါဘူး။ အာဏာသိမ်းဖို့ ဝိုင်းမြှောက်ပေးကြတာပါ။ အဲဒီပွဲမှာ မအလက ကျွန်တော်မလုပ်ရဲတာ ဘာမှမရှိဘူးဆိုတဲ့ သမိုင်းဝင် စကားကို ပြောကြားခဲ့တယ်။ မောင်ပေသီးတို့ ပြည်သူတွေက တဝါးဝါးတဟားဟားပေါ့။ မလုပ်ရဲတာ ဘာမှမရှိဘူးဆိုတော့ အကုန်စုံအောင် လုပ်တော့မယ်ပေါ့၊ ဘာပေါ့ ညာပေါ့ ဆိုပြီး ရယ်ပွဲဖွဲ့ကြတယ်။

သိပ်မကြာခင်မှာပဲ မအလတပည့် ဇမလက အာဏာမသိမ်းဘူးလို့ မပြောနိုင်ဘူးဆိုပြီး သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲမှာ ဆိုပြန်တယ်။ မောင်ပေသီး မယုံပါဘူး။ မောင်ပေသီးတင် မဟုတ်ဘူး၊ မောင်ပေသီး ဘော်ဒါတွေလည်း မယုံပါဘူး။ စဉ်းစားကြည့်လေ။ ၂၀၀၈ ခြေ/ဥအောက်မှာ စစ်တပ်ဟာ စားသာနေတာပဲ မဟုတ်လား။ အာဏာရပါတီဆိုသည်မှာလည်း ကျန်တာတွေအသာထား၊ ဗစ်တိုးရီးယားအမှုလောက်တောင် (ကျူးလွန်သူတွေက စစ်တပ်နဲ့ပတ်သက်နေလို့) မှန်မှန်ကန်ကန် ကိုင်တွယ်နိုင်တာမဟုတ်ဘူး။ နောက်ပြီး Covid 19 ဆိုတာကြီးကလည်း တိုးလိုးတန်းလန်းနဲ့၊ တပြည်လုံး စီးပွားရေးတွေကလည်း ပျက်လို့။ ဒီအချိန်ကြီးမှ အာဏာထပ်သိမ်းဦးမယ်ဆိုလည်း သိမ်းပေါ့ မောင်ရာဆိုတဲ့ ဂိုက်နဲ့ မောင်ပေသီးတို့တသိုက် ခပ်မိုက်မိုက် နေခဲ့ကြပါတယ်။

၂၀၂၁၊ ဖေဖော်ဝါရီလည်းကျရော မှန်းချက်နဲ့ နှမ်းထွက်မကိုက်တာ ထင်ရှားလာပါတော့တယ်။ မောင်ပေသီး

> *မလုပ်ရဲတာ ဘာမှမရှိသူဆိုတော့ လုပ်တော့လုပ်မှာခင်ဗျ၊ မအလလေ သိတယ်မို့လား။*

တို့ နည်းနည်းဖြုံသွားပါတယ်။ အဲဒီနောက် အဲဒီနောက်တွေမှာတော့ ဖြုံသထက်ဖြုံစေမယ့် အစုံပလုံကွက်တွေကို တကွက်ပြီးတကွက် တွေ့ကြရပါတော့တယ်။ မမြသွဲ့သွဲ့ခိုင်ကလေးက စလိုက်တဲ့အစဟာ လူဆယ်ချီပြီး တပြိုင်နက် တွယ်တာတွေအထိ ရောက်လာပါတော့တယ်။ ဒီတော့မှပဲ မောင်ပေသီးတို့လည်း သဘောနည်းနည်း ပေါက်ပါတော့တယ်ခင်ဗျာ။

၂၀၂၂ ထဲ ရောက်ပြန်တော့လည်း မအလခြေစွမ်းက ပြကောင်းတုန်းပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ Counter Attack ဒဏ်လည်း သူတချက်တချက် ခံလိုက်ရရင် မသက်သာလှဘူးဆိုတဲ့ အခြေအနေမျိုးမှာပေါ့။

အဲဒီမှာတခါ ကိုဂျင်မီတို့ ကိုဖြိုးဇေယျာသော်တို့ကို သေဒဏ်စီရင်လိုက်ပြီဆိုတဲ့ သတင်းကြီးက ထွက်ပေါ်လာပြန်ပါရော။ မောင်ပေသီးတို့လည်း မယုံကြပြန်ပါရော။ နောက်တော့လည်း ဟုတ်နေပါပြန်ရောလား။ ဒီတော့မှပဲ နဝတ၊ နအဖ စစ်အာဏာရှင်တွေတောင် လက်ရှောင်ခဲ့တဲ့ သေဒဏ်ကိစ္စကို မအလ ဈေးဦးဖောက်ဝံ့တာ လေးစားရပါတော့တယ်။

ဒီတော့မှပဲ မအလဆိုတာ အဟုတ်ပဲ။ မလုပ်ရဲတာ ဘာမှမရှိဘူးဆိုတာ မောင်ပေသီးတို့ မှတ်သားနားလည် ရပါတော့တယ်။

ခုလည်းတခါ ရုရှားမှာလုပ်တဲ့ အရှေ့ဖျားစီးပွားရေးဖိုရမ်မှာ မအလကြီး ပြောချလာခဲ့ပြန်ပါပြီ။ ကမ္ဘာ့ကုန်သွယ်ရေးမှာ ဒေါ်လာအစား ရူဘယ်၊ ယွမ်နဲ့ ရူပီးတွေ သုံးနိုင်မယ်ဆိုရင် နိုင်ငံကြီးတွေရဲ့ ငွေကြေးအနိုင်ကျင့်မှုကို ကျော်လွှန်နိုင်မတဲ့။ ဒေါ်လာကို စစ်အာဏာနဲ့ ကိုင်ဖို့ အကြံရှိတာတော့ သေချာနေပြီ။ သေနတ်တောင် ကျည်ထိုးပြီးလောက်ပြီထင်ပါရဲ့။ မလုပ်ရဲတာ ဘာမှမရှိသူဆိုတော့ လုပ်တော့လုပ်မှာခင်ဗျ၊ မအလလေ သိတယ်မို့လား။

မောင်ပေသီးကတော့ ကဗျာဆရာကြီး မောင်ချောနွယ်ရဲ့ ကဗျာတစကိုပဲ ပြေးသတိရမိပါတော့တယ်။ ကဗျာကို မှတ်မိသလို ပြန်ရေးပြရရင် သူ့ကို ဘုရားသခင်က လူ့ပြည်လွှတ်ခါနီးမှာ ခေါင်းထဲက ဦးနှောက်တဇွန်း ခပ်ယူထားလိုက်သတဲ့။

မအလကြီးကျတော့ နဂိုထဲက ဦးနှောက်မှ နည်းရတဲ့အထဲ ဘုရားသခင် ခပ်ယူလိုက်တဲ့ ဇွန်းကလည်း ယောက်ချိုဇွန်းကြီး ဖြစ်နေတော့တာကိုးခင်ဗျ။ ■

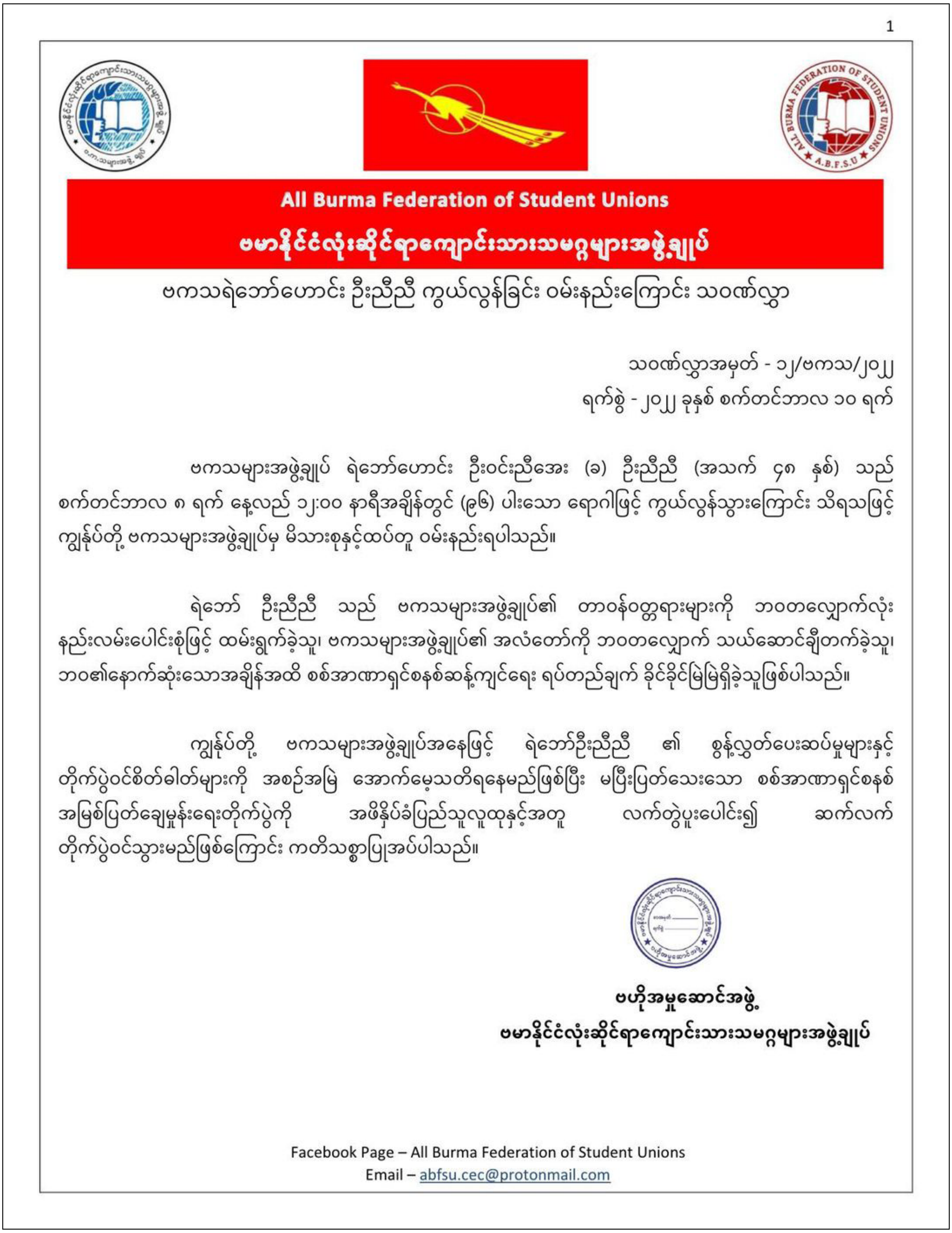

All Burma Federation of Student Unions

ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာကျောင်းသားသမဂ္ဂများအဖွဲ့ချုပ်

ဗကသရဲဘော်ဟောင်း ဦးညီညီ ကွယ်လွန်ခြင်း ဝမ်းနည်းကြောင်း သဝဏ်လွှာ

သဝဏ်လွှာအမှတ် - ၁၂/ဗကသ/၂၀၂၂
ရက်စွဲ - ၂၀၂၂ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၁၀ ရက်

ဗကသများအဖွဲ့ချုပ် ရဲဘော်ဟောင်း ဦးဝင်းညီအေး (ခ) ဦးညီညီ (အသက် ၄၈ နှစ်) သည် စက်တင်ဘာလ ၈ ရက် နေ့လည် ၁၂:၀၀ နာရီအချိန်တွင် (၉၆) ပါးသော ရောဂါဖြင့် ကွယ်လွန်သွားကြောင်း သိရသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ ဗကသများအဖွဲ့ချုပ်မှ မိသားစုနှင့်ထပ်တူ ဝမ်းနည်းရပါသည်။

ရဲဘော် ဦးညီညီ သည် ဗကသများအဖွဲ့ချုပ်၏ တာဝန်ဝတ္တရားများကို ဘဝတလျှောက်လုံး နည်းလမ်းပေါင်းစုံဖြင့် ထမ်းရွက်ခဲ့သူ၊ ဗကသများအဖွဲ့ချုပ်၏ အလံတော်ကို ဘဝတလျှောက် သယ်ဆောင်ချီတက်ခဲ့သူ၊ ဘဝ၏နောက်ဆုံးသောအချိန်အထိ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ဆန့်ကျင်ရေး ရပ်တည်ချက် ခိုင်ခိုင်မြဲမြဲရှိခဲ့သူဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ ဗကသများအဖွဲ့ချုပ်အနေဖြင့် ရဲဘော်ဦးညီညီ ၏ စွန့်လွှတ်ပေးဆပ်မှုများနှင့် တိုက်ပွဲဝင်စိတ်ဓါတ်များကို အစဉ်အမြဲ အောက်မေ့သတိရနေမည်ဖြစ်ပြီး မပြီးပြတ်သေးသော စစ်အာဏာရှင်စနစ် အမြစ်ပြတ်ချေမှုန်းရေးတိုက်ပွဲကို အဖိနှိပ်ခံပြည်သူလူထုနှင့်အတူ လက်တွဲပူးပေါင်း၍ ဆက်လက် တိုက်ပွဲဝင်သွားမည်ဖြစ်ကြောင်း ကတိသစ္စာပြုအပ်ပါသည်။

ဗဟိုအမှုဆောင်အဖွဲ့
ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာကျောင်းသားသမဂ္ဂများအဖွဲ့ချုပ်

Facebook Page – All Burma Federation of Student Unions
Email – abfsu.cec@protonmail.com

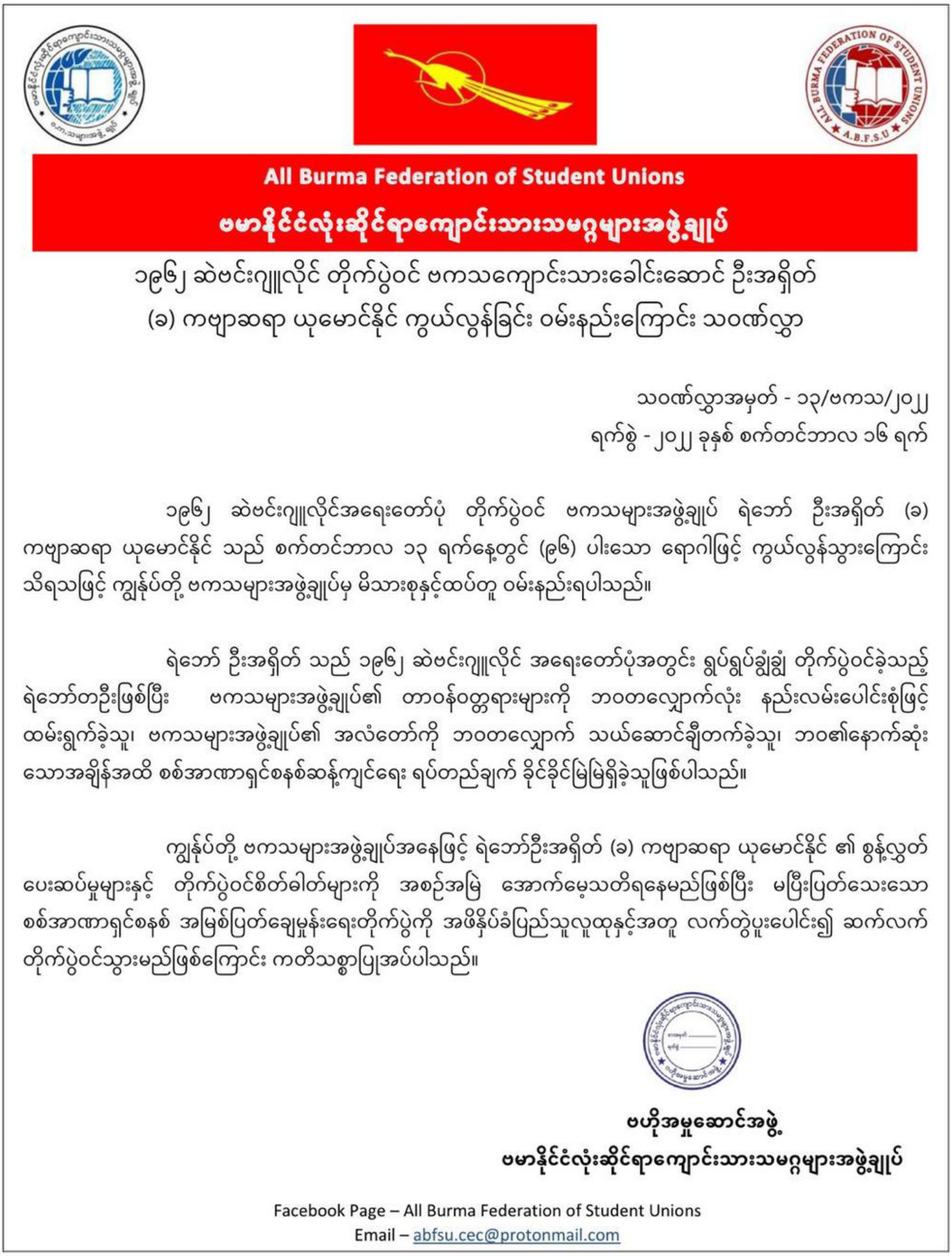

All Burma Federation of Student Unions

ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာကျောင်းသားသမဂ္ဂများအဖွဲ့ချုပ်

၁၉၆၂ ဆဲဗင်းဂျူလိုင် တိုက်ပွဲဝင် ဗကသကျောင်းသားခေါင်းဆောင် ဦးအရှိတ် (ခ) ကဗျာဆရာ ယုမောင်နိုင် ကွယ်လွန်ခြင်း ဝမ်းနည်းကြောင်း သဝဏ်လွှာ

သဝဏ်လွှာအမှတ် - ၁၃/ဗကသ/၂၀၂၂
ရက်စွဲ - ၂၀၂၂ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၁၆ ရက်

၁၉၆၂ ဆဲဗင်းဂျူလိုင်အရေးတော်ပုံ တိုက်ပွဲဝင် ဗကသများအဖွဲ့ချုပ် ရဲဘော် ဦးအရှိတ် (ခ) ကဗျာဆရာ ယုမောင်နိုင် သည် စက်တင်ဘာလ ၁၃ ရက်နေ့တွင် (၉၆) ပါးသော ရောဂါဖြင့် ကွယ်လွန်သွားကြောင်း သိရသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ ဗကသများအဖွဲ့ချုပ်မှ မိသားစုနှင့်ထပ်တူ ဝမ်းနည်းရပါသည်။

ရဲဘော် ဦးအရှိတ် သည် ၁၉၆၂ ဆဲဗင်းဂျူလိုင် အရေးတော်ပုံအတွင်း ရှပ်ရှပ်ချွံချွံ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သည့် ရဲဘော်တဦးဖြစ်ပြီး ဗကသများအဖွဲ့ချုပ်၏ တာဝန်ဝတ္တရားများကို ဘဝတလျှောက်လုံး နည်းလမ်းပေါင်းစုံဖြင့် ထမ်းရွက်ခဲ့သူ၊ ဗကသများအဖွဲ့ချုပ်၏ အလံတော်ကို ဘဝတလျှောက် သယ်ဆောင်ချီတက်ခဲ့သူ၊ ဘဝ၏နောက်ဆုံးသောအချိန်အထိ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ဆန့်ကျင်ရေး ရပ်တည်ချက် ခိုင်ခိုင်မြဲမြဲရှိခဲ့သူဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ ဗကသများအဖွဲ့ချုပ်အနေဖြင့် ရဲဘော်ဦးအရှိတ် (ခ) ကဗျာဆရာ ယုမောင်နိုင် ၏ စွန့်လွှတ်ပေးဆပ်မှုများနှင့် တိုက်ပွဲဝင်စိတ်ဓါတ်များကို အစဉ်အမြဲ အောက်မေ့သတိရနေမည်ဖြစ်ပြီး မပြီးပြတ်သေးသော စစ်အာဏာရှင်စနစ် အမြစ်ပြတ်ချေမှုန်းရေးတိုက်ပွဲကို အဖိနှိပ်ခံပြည်သူလူထုနှင့်အတူ လက်တွဲပူးပေါင်း၍ ဆက်လက်တိုက်ပွဲဝင်သွားမည်ဖြစ်ကြောင်း ကတိသစ္စာပြုအပ်ပါသည်။

ဗဟိုအမှုဆောင်အဖွဲ့
ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာကျောင်းသားသမဂ္ဂများအဖွဲ့ချုပ်

Facebook Page – All Burma Federation of Student Unions
Email – abfsu.cec@protonmail.com

တော်လှန်ရေးဆန် ခရီးကြမ်းထဲက လယ်သမားထု အကျပ်အတည်း

စစ်အာဏာသိမ်းမှုရဲ့ နောက်ဆက်တွဲ အကျိုးဆက်ဖြစ်တဲ့ စီးပွားရေး ယိုယွင်းပျက်စီးလာမှုနဲ့ စစ်ကောင်စီတပ်တွေရဲ့ ထိုးစစ်တွေကြောင့် အောက်ခြေနင်းပြား တောင်သူလယ်သမားတွေ အကျပ်အတည်း ဆိုက်နေရပုံကို ရေးသားတင်ပြထားပါတယ်။

■ **အောင်ဆက်**

အသက် ၃၀ ဝန်းကျင် အရွယ်ရှိ ကိုတေဇ (အမည်လွှဲ) ဟာ စစ်ကိုင်းတိုင်း ရွှေဘိုနယ်အတွင်းမှာ ဆန်စပါး စိုက်ပျိုးတဲ့ တောင်သူလယ်သမားအဖြစ် မျိုးရိုးစဉ်ဆက် လုပ်ကိုင်ခဲ့သူပါ။

ကိုတေဇတို့ဟာ ဗမာပြည်အထက်ပိုင်းရဲ့ စပါးကျီလို့ တင်စားကြတဲ့ ရွှေဘိုနယ်ကထွက်တဲ့ ရွှေဘိုပေါ်ဆန်း စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်တဲ့ တောင်သူတွေပါ။ ရွှေဘိုပေါ်ဆန်းဆန်အမျိုးအစားကို ပြည်တွင်း စားသုံးသူဈေးကွက်မှာ အဆင့်အမြင့်ဆုံးဆန်အဖြစ် သတ်မှတ်ပြီး ရောင်းချကြပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ စစ်ကိုင်းတိုင်း ရွှေဘိုနယ်ဟာ ယခုနှစ်ထဲမှာတော့ စစ်အာဏာရှင်စနစ် ဆန့်ကျင်ရေးလှုပ်ရှားမှုတွေ အားကောင်းတာနဲ့အမျှ ဒေသခံတွေရဲ့ အိုးအိမ်စည်းစိမ်တွေကို စစ်ကောင်စီတပ်တွေက မကြာခဏ ဝင်ရောက် မီးရှို့ဖျက်ဆီးတာကို ခံနေရပါတယ်။

ဒီလိုအခြေအနေမှာ ကိုတေဇတို့လို ရွှေဘိုနယ်တဝိုက်က လယ်ယာစိုက်ပျိုးသူတွေအတွက် ပုံမှန် ဆန်စပါး စိုက်ပျိုးဖို့ အခက်အခဲတွေ ဖြစ်လာစေပါတယ်။

“စကစ အာဏာသိမ်းပြီးနောက်ပိုင်း ကျွန်တော်တို့ တောင်သူတွေမှာတော့ အခက်အခဲတွေအများကြီး ဖြစ်တာပေါ့၊ တသက်လုံး လယ်ယာလုပ်ငန်း လုပ်လာခဲ့သမျှ အခုအချိန်က အခက်ခဲဆုံးပဲ” လို့ ကိုတေဇက စိတ်ပျက်လက်ပျက် ပြောဆိုပါတယ်။

စစ်အာဏာသိမ်းမှုရဲ့ နောက်ဆက်တွဲ အကျိုးဆက်ဖြစ်တဲ့ နိုင်ငံရေးပဋိပက္ခနဲ့ စီးပွားရေး အကျပ်အတည်းတွေကလည်း အောက်ခြေနင်းပြား တောင်သူလယ်သမားတွေအတွက်တော့ ကြီးမားတဲ့ ရိုက်ခတ်မှုတွေ ဖြစ်လာပါတယ်။

ဆန်စပါးကို အဓိက စားသုံးသလို၊ အဓိက စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်တဲ့ နိုင်ငံဖြစ်ပေမယ့် စပါးစိုက်ပျိုးတဲ့ တောင်သူလယ်သမားတွေကတော့ ခေတ်အဆက်ဆက်မှာ နင်းပြားဘဝသာ ဖြစ်နေခဲ့ပါတယ်။ ဘိုးဘွားပိုင်

လယ်ယာမြေတွေ အသိမ်းခံရမှု၊ စိုက်ပျိုးချေးငွေမလောက်ငမှု၊ ရာသီဥတုဘေးနဲ့ ဆန်စပါးလုပ်ငန်းရှင်ကြီးတွေရဲ့ အဆင့်ဆင့် အမြတ်ထုတ်မှုဒဏ်တွေကို လယ်သမားတွေက ခေတ်အဆက်ဆက်မှာ ခါးစည်းခံခဲ့ရပါတယ်။ ဒီလို ပြဿနာတွေကို ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ အပြင် ဆန်စပါး စိုက်ပျိုးရာ ကျေးလက်ဒေသတွေက တောင်သူလယ်သမားတွေရဲ့ ဘဝဟာလည်း အကြွေးနွံထဲ ရုန်းကန်နေရတာများပြီး လူတန်းစေ့နေထိုင်နိုင်ဖို့ အင်မတန်ကို ခြစ်ခြစ်ကုတ်ကုတ် နေထိုင်နေကြရတာပါ။

“ကျွန်တော်တို့ တောင်သူတွေ၊ အလုပ်သမားတွေက တကယ်တမ်းပြောမယ်ဆို အနိမ့်ခံဘဝတွေဗျ၊ အခုအခြေအနေဆိုရင်တော့ ဒုက္ခပင်လယ်ဝေနေရတာပေါ့ဗျာ” လို့ ကိုတေဇက တောင်သူလယ်သမားတွေရဲ့ ဘဝအခြေအနေနဲ့ပတ်သက်ပြီး အိုးဝေကို ရင်ဖွင့်လာပါတယ်။

အရှုံးပေါ် အရှုံးထပ်နေတဲ့ လယ်သမားတို့ ဘဝ

ဗမာပြည်မှာ အဓိကအားဖြင့် နွေစပါးနဲ့ မိုးစပါးတို့ကို အများဆုံးစိုက်ပျိုးကြပါတယ်။ နွေစပါးကို သင်္ကြန်မတိုင်ခင်မှာ စိုက်ပျိုးကြပြီး ဇူလိုင်လပိုင်းလောက်မှာ ရိတ်သိမ်းကြပါတယ်။ မိုးစပါးကိုတော့ ဇူလိုင်လကုန်ပိုင်းကနေ ဇန်နဝါရီလအထိ စိုက်ပျိုးကြတာပါ။

ယခုနှစ် မိုးစပါးစိုက်ပျိုးတဲ့ ရာသီမှာတော့ မြေသြဇာဈေး၊ လောင်စာဆီဈေးတွေ မြင့်တက်လာတာကြောင့် စိုက်ပျိုးရေး ကုန်ကျစရိတ်ကြီးမြင့်ကာ တောင်သူတွေအတွက် အမြတ်မကျန်ဘဲ အရှုံးပေါ်နေကြပါတယ်။

“လယ်သမားတွေအဖို့ကတော့ အရင်းနဲ့ အရှုံးပဲရှိတယ်၊ ဘာလို့လဲဆိုတော့ လောင်စာဆီဈေးနှုန်းတွေက ၁ လီတာကို ၃,၅၀၀ လောက် ဖြစ်နေတယ်၊ သွင်းအားစုဆိုရင်လည်း ပုလဲတအိတ်ကို ၁ သိန်း ၂ သောင်းဝန်းကျင်လောက် ဝယ်သုံးရတယ်” လို့ ဧရာဝတီတိုင်း၊ ပန်းတနော်မြို့နယ်မှ လယ်သမားတဦးဖြစ်တဲ့ ဦးသိန်းအောင် (အမည်လွှဲ) က လတ်တလော လယ်သမားတွေ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ အခက်အခဲတွေနဲ့ပတ်သက်လို့ အိုးဝေကို ရှင်းပြပါတယ်။

“နောက်ပြီးတော့ အလုပ်သမားစရိတ် စတာတွေနဲ့ ကြည့်မယ်ဆိုရင် လယ်သမားက ရှုံးပြီးရင်း ရှုံးနေတာပဲ”

စစ်အာဏာသိမ်းပြီးတဲ့နောက်ပိုင်း မြန်မာ့ကျပ်ငွေတန်ဖိုးကျဆင်းမှုနဲ့အတူ ပြည်ပကတင်သွင်းရတဲ့ စိုက်ပျိုးရေးသုံး ဓာတ်မြေသြဇာ၊ မြေဆီ၊ ပိုးသတ်ဆေး၊ အပင်အားဆေးစတဲ့ သွင်းအားစု ဈေးနှုန်းတွေ မြင့်တက်လာပါတယ်။

ယခင်က မြေဆီတအိတ်ကို ကျပ် ၆၀,၀၀၀ ကျော်ရှိရာမှ ယခု စစ်အာဏာသိမ်းပြီး တနှစ်ခွဲကျော်အကြာမှာ မြေဆီတအိတ်ကို ကျပ် ၁၂၀,၀၀၀ ကျော်အထိ ဈေးတက်လာသလို ယခင်က ပေါင်းသတ်ဆေး ၁ ဂါလံကို ကျပ် ၂၀,၀၀၀ ကျော်ရှိရာမှ ယခု ကျပ် ၇၀,၀၀၀ ကျော်အထိ ဈေးနှုန်းတွေ မြင့်တက်လာပါတယ်။

ဒီလို စိုက်ပျိုးရေးသုံး သွင်းအားစုဈေးတွေ မြင့်တက်လာတာကြောင့် တောင်သူလယ်သမားတွေအနေ

> “ပုံမှန်ဆို တဧကကို မြေဆီ သုံးထပ်ကြဲတယ်၊ အခုတော့ တထပ်ပဲ ကြဲကြတော့မယ်လို့ အသံတွေထွက်နေကြတယ်၊ အဲ့ကျတော့ စပါးထွက်နှုန်းတွေလည်း ပိုလျော့မယ့် အခြေအနေပေါ့ဗျာ
>
> **ကိုတေဇ (အမည်လွှဲ)**
> ရွှေဘိုနယ်က လယ်သမားတဦး

နဲ့ လယ်ယာမြေတွေမှာ မြေသြဇာ လျှော့ချသုံးစွဲနေကြရပါတယ်။

“အရင်က စပါး တဧကကို မြေဆီ တအိတ်ကျွေးနိုင်ရင် အခု သုံးဧကကိုမှ တအိတ်နှုန်းပဲ ကျွေးနိုင်တော့တယ်” လို့ ဦးသိန်းအောင်က ဆိုပါတယ်။

“အရင်က ကျပ် ၃ သောင်းခွဲဆိုရင် ၁၅ ပတ်လည် တအိတ်ကို ကောင်းကောင်းသုံးလို့ရတယ်၊ အခုက အဲ့လို တအိတ်ကို ၁ သိန်းကျော်လောက်ဖြစ်နေတော့ ၃ ဆဖြစ်တာပေါ့”

စစ်ကိုင်းတိုင်းမှာတော့ စစ်ကောင်စီက မြေသြဇာတင်သွင်းခွင့် ကန့်သတ်တာတွေရှိနေပြီး အကန့်အသတ်နဲ့ တင်သွင်းရတဲ့ မြေသြဇာတွေကို တောင်သူတွေက ဈေးကြီးပေးဝယ်နေရတယ်လို့ ရွှေဘိုနယ်က ကိုတေဇက ပြောပါတယ်။

“မြေသြဇာဆိုရင် သူတို့ (စစ်ကောင်စီ) က တင်သွင်းခွင့်တွေ ပိတ်တယ်၊ သူတို့ကိုယ်စားလှယ်တွေပဲ သူတို့ အသွင်းခံတယ်၊ ရိုးရိုးကုန်သည်တွေဆီက တိုက်ရိုက်မစီးဆင်းတော့ဘဲ သူတို့ခရိုနီတွေဆီကပဲ စီးဆင်းတော့ ကျွန်တော်တို့မှာ ဈေးအမြင့်ပေးပြီး ဝယ်နေရတယ်” လို့ ကိုတေဇက ရှင်းပြပါတယ်။

ဒီလိုအခြေအနေတွေကြောင့် စစ်ကိုင်းတိုင်း အတွင်းက လယ်သမားတွေလည်း စိုက်ပျိုးရေးသွင်းအားစု ဈေးကြီးမြင့်မှုဒဏ်ကို အကြီးအကျယ်ခံနေရပြီး အချို့ဒေသတွေမှာ လယ်ယာမြေထဲကို မြေဆီ မကြဲနိုင်တဲ့ အခြေအနေအထိ ရင်ဆိုင်နေရပါတယ်။ အဲဒီလို မြေသြဇာ လျှော့ချသုံးစွဲရတာ၊ မြေဆီမကြဲနိုင်တော့တာတွေကြောင့် စပါးအထွက်နှုန်းလျော့ကျမှာကို လယ်သမားတွေက စိုးရိမ်နေကြပါတယ်။

“ပုံမှန်ဆို တဧကကို မြေဆီ သုံးထပ်ကြဲတယ်၊ အခုတော့ တထပ်ပဲ ကြဲကြတော့မယ်လို့ အသံတွေ ထွက်နေကြတယ်၊ အဲ့ကျတော့ စပါးထွက်နှုန်းတွေလည်း ပိုလျော့မယ့် အခြေအနေပေါ့ဗျာ” လို့ ကိုတေဇက ပြောပါတယ်။

ဒီလို စိုက်ပျိုးရေးသုံး သွင်းအားစုဈေးနှုန်းတွေ မြင့်တက်လာတာကြောင့် တောင်သူတွေအခက်ကြုံနေရတဲ့အပြင် အဆမတန် မြင့်တက်လာတဲ့ စက်သုံးဆီဈေးကလည်း ဆန်စပါးစိုက်ပျိုးရေးအတွက် ကြီးမားတဲ့ စိန်ခေါ်မှုတရပ် ဖြစ်လာပါတယ်။

ရုရှား-ယူကရိန်းစစ်ပွဲကြောင့် ကမ္ဘာ့လောင်စာဆီဈေး မြင့်တက်မှုအပြင် ကျပ်ငွေတန်ဖိုး ကျဆင်းမှုတွေကြောင့် ပြီးခဲ့တဲ့ ဩဂုတ်လအတွင်းက ပြည်တွင်းမှာ လောင်စာဆီဈေးတွေ အဆမတန် ကြီးမြင့်လာပါတယ်။ အာဏာမသိမ်းခင်က ပြည်တွင်းမှာ စက်သုံးဆီဈေးတွေဟာ ပျမ်းမျှအားဖြင့် ၁ လီတာကို ၇၀၀ ကျပ်ဝန်းကျင်သာ ရှိခဲ့ပေမယ့် အာဏာသိမ်းပြီး တနှစ်ခွဲကျော်အကြာမှာတော့ ၁ လီတာကို ၃,၂၀၀ ကျပ် ဝန်းကျင်အထိ မြင့်တက်လာခဲ့တာပါ။

“လယ်ထွန်တော့လည်း စက်နဲ့ထွန်ရတယ်၊ ရိတ်တော့လည်း စက်နဲ့ ရိတ်ကြတယ်၊ လောင်စာဆီဈေးတက်တော့ အဲဒါက တဒုက္ခ၊ ကုန်ကျစရိတ်ကလည်း တအားမြင့်လာတယ်” လို့ ကိုတေဇက ရှင်းပြပါတယ်။

ရလဒ်က အထွက်နှုန်းကျ

ရောဝတီပေါ်ဆန်းနဲ့ ညော့်မထ စပါးမျိုးကို အများဆုံး စိုက်ပျိုးကြတဲ့ ရောဝတီတိုင်းမှာ ငွေကြေးတောင့်တင်းတဲ့ စိုက်ပျိုးရေး လုပ်ငန်းရှင်တွေသာ ဓာတ်မြေသြဇာ အပြည့်အဝကျွေးနိုင်ပြီး တောင်သူအများစုကတော့

ဓာတ်မြေသြဇာ အပြည့်အဝ မကျွေးနိုင်တော့တဲ့ အခြေအနေ ဖြစ်နေပါတယ်။ ရလဒ်ကတော့ ရောဝတီတိုင်းမှာ စပါးအထွက်နှုန်း လျော့ကျလာတာပါ။

ယခင်က နွေစပါးရာသီမှာ ၁ ဧကကို စပါး တင်း ၁၀၀ ထွက်ပေမဲ့ ယခု မြေဆီမကျွေးနိုင်တော့တဲ့ အခါ ၁ ဧကကို ၇၅ တင်း ဝန်းကျင်သာ ထွက်တော့တယ်လို့ ဧရာဝတီတိုင်း ပန်းတနော်မြို့နယ်က လယ်သမားတဦး ဖြစ်သူ ဦးသိန်းအောင်က ပြောပါတယ်။

“ကျွန်တော်ထင်တယ်၊ အထွက်နှုန်း ၂၅ ရာခိုင်နှုန်း လျော့သွားတယ်”

စစ်ကိုင်းတိုင်း ကန့်ဘလူနယ်က တောင်သူတဦးဖြစ်တဲ့ ကိုမိုး (အမည်လွှဲ) ကလည်း မြင့်တက်လာတဲ့ စက်သုံးဆီဈေး၊ မြေသြဇာဈေးတွေကြောင့် တောင်သူတွေ အခက်ကြုံနေရပြီး စပါးအထွက်နှုန်းလျော့ကျလာပုံကို အခုလို ပြောပြပါတယ်။

“ဟိုးအရင်ကလို ဓာတ်မြေသြဇာအများကြီး မလိုက်နိုင်တော့ အရင်က ၁၀၀ ရတဲ့ဟာဆို အခု ၅၀ လောက်ပေါ့ ထွက်နှုန်းတွေလျော့တာပေါ့၊ ဆီဖိုးကတော့ တော်တော်ထောင်းတယ်၊ ဓာတ်မြေသြဇာကလည်း ပုလဲ တအိတ်ကို ၁ သိန်း ၂ သောင်းလောက် ပေးဝယ်နေရတယ်၊ ဆီဖိုးနဲ့ ဓာတ်မြေသြဇာဖိုးနဲ့ဆိုတော့ ဒုံရင်းက ဒုံရင်းပဲ”

မီးလောင်မြေက လယ်သမားတို့ ဘဝ

စစ်ကိုင်းတိုင်းမှာ ပိုမိုကြီးထွားလာနေတဲ့ ပြဿနာကတော့ စစ်ကောင်စီတပ်တွေက နေ့စဉ်ရက်ဆက် စစ်ကြောင်းထိုးနေတာကြောင့် တောင်သူအများစု စပါး မစိုက်နိုင်ကြတော့တာပါ။

ဒေသခံကာကွယ်ရေးတပ်တွေ အားကောင်းရာဒေသလည်းဖြစ်၊ တော်လှန်ရေးစိတ်ဓာတ် ပြင်းထန်တဲ့ ဒေသလည်းဖြစ်တဲ့ စစ်ကိုင်းတိုင်းကို ထိန်းချုပ်ဖို့ စစ်ကောင်စီက အသည်းအသန် ကြိုးစားနေတာပါ။ စစ်ကောင်စီတပ်တွေဟာ ကျေးရွာတွေကို လှည့်ပတ် စစ်ကြောင်းထိုးနေပြီး ရွာလုံးကျွတ် မီးရှို့တာတွေ၊ ဒေသခံတွေကို တရားမဲ့ ဖမ်းဆီး သတ်ဖြတ်တာတွေ အပြင် အမျိုးသမီးတွေကို မုဒိန်းကျင့်တဲ့ ဖြစ်စဉ်တွေလည်း ရှိနေပါတယ်။

မြန်မာ့မဟာဗျူဟာနှင့် မူဝါဒလေ့လာရေးအင်စတီကျူ့ (ISP-Myanmar) ရဲ့ ထုတ်ပြန်ချက်အရ စစ်အာဏာသိမ်းပြီးနောက်ပိုင်း ၂၀၂၂ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင် ၁၅ ရက်အထိ နေအိမ်၊ အဆောက်အအုံပေါင်း ၂၈,၄၉၁ လုံး မီးရှို့ခံရပြီး အဲဒီထဲကမှ ၇၀ ရာခိုင်နှုန်းကျော်ဟာ စစ်ကိုင်းတိုင်းက ဖြစ်တယ်လို့ သိရပါတယ်။

စစ်ကောင်စီရဲ့ ထိုးစစ်တွေကြောင့် ရွာလုံးကျွတ် ထွက်ပြေးရတာ၊ ဘေးလွတ်ရာ ပုန်းရှောင်ရတာတွေကြောင့် စပါးစိုက်ပျိုးရမယ့် အချိန်မှာ စပါးမစိုက်ပျိုးနိုင်၊ ရိတ်သိမ်းရမယ့်အချိန်မှာလည်း အချိန်မီမရိတ်သိမ်းနိုင်တာတွေ ဖြစ်နေတယ်လို့ ရွှေဘိုနယ်က လယ်သမားတွေက ပြောပါတယ်။

“(စကစတပ်တွေ) နဲ့ နီးတဲ့ရွာတွေဆို သူတို့က ဘယ်ချိန်ဝင်လာမှန်းမသိ အဲ့တော့ ပြေးရတာပေါ့။ ဒီက လယ်တွေမှာ လုပ်မယ့်လူမရှိ၊ ဒီတိုင်းပဲ ထားရတာပေါ့” လို့ ရွှေဘိုနယ်က လယ်သမားတဦးဖြစ်တဲ့ ကိုတေဇက ပြောပါတယ်။

“တချို့တောင်သူတွေကျတော့ မြို့ပေါ်တက်ပြီး ရရာလုပ်ငန်းသွားလုပ်ကြရတယ်” လို့ သူက ဆက်ပြောပါတယ်။

> “
>
> (စကစတပ်တွေ) နဲ့ နီးတဲ့ရွာတွေဆို သူတို့က ဘယ်ချိန်ဝင်လာမှန်းမသိ အဲ့တော့ ပြေးရတာပေါ့။ ဒီက လယ်တွေမှာ လုပ်မယ့်လူမရှိ၊ ဒီတိုင်းပဲ ထားရတာပေါ့”
>
> **ကိုတေဇ (အမည်လွှဲ)**
> ရွှေဘိုနယ်က လယ်သမားတဦး

စစ်ကောင်စီတပ်တွေက ရွာလုံးကျွတ်မီးရှို့လို့ ပျက်စီးဆုံးရှုံးရတဲ့အထဲမှာ ရိတ်သိမ်းပြီးသား စပါးတွေသိုလှောင်ထားတဲ့ စပါးကျီတွေ မီးလောင်ပျက်စီးရတာကလည်း လယ်သမားတွေအတွက် ပိုမို အထိနာစေပါတယ်။

အထူးသဖြင့် စစ်ကောင်စီတပ်တွေနဲ့ လက်ပါးစေ ပျူစောထီး (ပြည်သူ့စစ်) တွေ တပ်စွဲထားတဲ့ ကျေးရွာတွေအနီးမှာ တောင်သူတွေ လယ်ယာလုပ်ငန်းခွင် မဝင်နိုင်ကြတော့တာကြောင့် စိုက်ပျိုးပြီး မရိတ်သိမ်းနိုင်တဲ့ အခြေအနေတွေ ဖြစ်နေတယ်လို့ လယ်သမားတွေက အိုးဝေကို ပြောပါတယ်။

“ဒီနှစ် နွေစပါးရာသီတုန်းက ပျူရွာတွေ၊ စစ်ကောင်စီလက်ပါးစေရွာတွေနဲ့ နီးစပ်တဲ့ နယ်တွေမှာဆို စိုက်ပျိုးပြီးတော့ မရိတ်သိမ်းလိုက်ရတဲ့ လယ်ဧကတွေ မနည်းဘူး” လို့ ရွှေဘိုနယ်ထဲက လယ်သမားတဦးဖြစ်တဲ့ ဦးကျော်သူ (အမည်လွှဲ) က ရှင်းပြပါတယ်။

“ပျူရွာတွေနဲ့ နီးတဲ့ရွာတွေဆို စပါးရိတ်ရင် သူတို့က သေနတ်နဲ့ လိုက်ပစ်တာဗျ၊ အဲ့တော့ သွားမရိတ်သိမ်းရဲကြဘူး၊ ဒီလို အခက်အခဲတွေကျတောလည်း ကျွန်တော်တို့ တောင်သူတွေပဲ ပြန်ခံစားရတာပေါ့” လို့ ဦးကျော်သူက ထပ်လောင်းပြောဆိုပါတယ်။

ဒီလိုအခြေအနေတွေကြောင့် ရွှေဘိုပေါ်ဆန်း စိုက်ပျိုးရာ ရွှေဘို၊ တန့်ဆည်၊ ခင်ဦးနယ်တကြောမှာ လယ်ယာမြေ ၃၀ ရာခိုင်နှုန်းလောက်သာ စပါးစိုက်ပျိုးနိုင်တော့တယ်လို့ ကိုတေဇက ခန့်မှန်းပြောဆိုပါတယ်။

“ရွှေဘိုနယ်တကြောမှာတော့ တရွာမှာ ဧက ၁၀,၀၀၀ လောက်ရှိရင် ၃,၀၀၀ လောက်ပဲ လုပ်နိုင်ကြတယ်”

စစ်ကောင်စီတပ်တွေက ရွာလုံးကျွတ်မီးရှို့လို့ ပျက်စီးဆုံးရှုံးရတဲ့အထဲမှာ ရိတ်သိမ်းပြီးသား စပါးတွေ သိုလှောင်ထားတဲ့ စပါးကျီတွေ မီးလောင်ပျက်စီးရတာကလည်း လယ်သမားတွေအတွက် ပိုမို အထိနာစေပါတယ်။

“စစ်ကြောင်းတွေ အဆက်မပြတ်ထိုးတယ်၊ ကျေးရွာတွေချည်း အများဆုံး ထိုးတယ်၊ ထိုးပြီးလည်း အကုန်ဖျက်ဆီး ပစ်တာဗျ၊ ဒီဖက်မှာ စစ်ကြောင်းမထိုးတဲ့ ရွာတွေဆိုတာလည်း ခပ်ရှားရှားရယ်၊ အဲ့တော့ကျ ဒီကာလမှာတော့ တောင်သူတွေ တော်တော်ကြီးကို အကျပ်အတည်းဖြစ်နေတာပေါ့ဗျာ” လို့ ဦးကျော်သူက ညည်းတွားပါတယ်။

ရွှေဘိုနယ် အနောက်ခြမ်းမှာ တည်ရှိတဲ့ ဦးကျော်သူတို့ ကျေးရွာကိုလည်း စစ်ကောင်စီတပ်တွေက ဝင်ရောက်မီးရှို့သွားတာကြောင့် ရွာရဲ့ ၃ ပုံ ၁ ပုံခန့် မီးလောင်သွားပြီး ကျေးရွာထဲမှာ သိုလှောင်ထားတဲ့ စပါး (တင်း) ၂၀,၀၀၀ ကျော် ဆုံးရှုံးသွားရတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

မီးလောင်ဆုံးရှုံးသွားရတဲ့အထဲမှာ လယ်ယာ

မြေတွေမှာ ပြန်လည်စိုက်ပျိုးဖို့ သိုလှောင်ထားတဲ့ စပါးမျိုးတွေလည်း ပျက်စီးဆုံးရှုံးသွားရပါတယ်။ တောင်သူအချို့မှာ စပါးမျိုးတွေပြန်ဝယ်ဖို့ ငွေကြေးမတတ်နိုင်တာကြောင့် လယ်တွေကို ပစ်ထားရတဲ့အခြေအနေတွေ ရှိလာပါတယ်။

"စပါးမျိုးတွေကအစ မီးရှို့တဲ့အထဲ ပါသွားတယ်ဗျာ၊ မျိုးတွေပြန်ဝယ်ဖို့ တချို့က မတတ်နိုင်ဘူး၊ အဲ့တော့ ထပ်ဆုံးရှုံးမယ့်အတူတူဆိုပြီးတော့ မလုပ်ကြတော့ဘူး" လို့ ကိုတေဇက ပြောပါတယ်။

ကိုယ်စိုက်တဲ့စပါး ကိုယ်မစားနိုင်

ဆန်စက်တွေအနေနဲ့လည်း လောင်စာဆီဈေးမြင့်တက်တာ၊ လျှပ်စစ်မီးမမှန်တာတွေကြောင့် လုပ်ငန်းလည်ပတ်မှု နှောင့်နှေးတဲ့အပြင် ထုတ်လုပ်မှုကုန်ကျစရိတ်ကြီးမြင့်တာတွေ ကြုံတွေ့နေရတယ်လို့ ဧရာဝတီတိုင်းက အမည်မဖော်လိုတဲ့ ဆန်စက်ပိုင်ရှင်တဦးက အိုးဝေကို ပြောပါတယ်။

စိုက်ပျိုးရေးစရိတ်တွေနဲ့ ထုတ်လုပ်ရေးကုန်ကျစရိတ် ကြီးမြင့်လာတဲ့အခါ နောက်ဆက်တွဲအဖြစ် ဆန်ဈေးတွေ မြင့်တက်လာပါတယ်။

တန်းမြင့်ဆန်လို့ သတ်မှတ်ကြတဲ့ နာမည်ကြီးရွှေဘိုပေါ်ဆန်း ၂၄ ပြည် တအိတ်ဟာ ဇူလိုင် ၁ ရက်နေ့က အမြင့်ဆုံးဈေး ၆၆,၀၀၀ ကျပ်သာရှိခဲ့ပေမယ့် ဩဂုတ်လ အလယ်လောက်မှာတော့ အမြင့်ဆုံးဈေး ကျပ် ၉၀,၀၀၀ ထိ ဈေးပေါက်လာပါတယ်။

ဒါဟာ ဈေးကွက်ထဲက ပျမ်းမျှဈေးနှုန်းဖြစ်ပြီး လက်လီဈေးကွက်မှာတော့ ရွှေဘိုပေါ်ဆန်း တအိတ်ကို ကျပ် ၁၀၀,၀၀၀ (တသိန်း) လောက်အထိ အရောင်းအဝယ်လုပ်နေကြတယ်လို့ သိရပါတယ်။ ရွှေဘိုပေါ်ဆန်း မဟုတ်တဲ့ အခြား အလယ်လတ်တန်းစား ဆန်တွေနဲ့ အနိမ့်ဆုံး ဆန်ကြမ်းတွေကလည်း ဈေးတွေ တရိပ်ရိပ် ထိုးတက်လာပါတယ်။

အခုလို စပါးဈေး၊ ဆန်ဈေးတွေ တက်နေပေမဲ့ လက်ရှိ စက်သုံးဆီဈေး၊ မြေဩဇာဈေးတွေနဲ့ ပြန်တွက်ရင် ကုန်ကျစရိတ် မကာမိတာကြောင့် လယ်သမားတွေမှာ အမြတ်မပေါ်ဘဲ ဒုံရင်းက ဒုံရင်းပဲ ဖြစ်နေပါတယ်။

"မနှစ်က (စပါးတင်း ၁၀၀ ကို) ၇ သိန်းကျော်လောက် ရောင်းရတယ်၊ ဒီနှစ်မှာ ကုန်သည်တွေက တောင်သူတွေ လက်ထဲကနေ ၁၀ သိန်းလောက်နဲ့ ယူသွားပြီးတော့ တောင်သူတွေလက်ထဲမှာ စပါးကုန်မှ ကုန်သည်တွေက ၁၂ သိန်း ၁၃ သိန်းနဲ့ ထုတ်ရောင်းကြတယ်၊ တကယ်တော့ ခံရတာက တောင်သူတွေပဲ" လို့ ပန်းတနော်က လယ်သမားဖြစ်သူ ဦးသိန်းအောင်က ပြောပါတယ်။

လယ်ယာမြေတွေမှာ လုပ်အားစိုက်ထုတ်ပြီး စိုက်ပျိုးရတာကတောင်သူတွေ ဖြစ်ပေမဲ့ တကယ်တမ်း အကျိုးအမြတ်ကို ခံစားရတာကတော့ အရင်းအနှီးစိုက်ထုတ်ပြီး ဝယ်ယူနိုင်တဲ့ ကုန်သည်ကြီးတွေပါ။

ငွေကြေးအင်အားတောင့်တင်းတဲ့ လယ်သမားတွေလောက်သာ စပါးတွေကို သိမ်းထားကာ ကြိုက်ဈေးခေါ်ရောင်းနိုင်ပြီး လယ်သမား ၉၀ ရာခိုင်နှုန်းကတော့ ငွေကြေးပြည့်စုံသူတွေ မဟုတ်တဲ့အတွက် စပါးပေါ်တာနဲ့ ငွေကြေးလိုအပ်ချက်အရ ကုန်သည်

> "
>
> မနှစ်က (စပါးတင်း ၁၀၀ ကို) ၇ သိန်းကျော်လောက် ရောင်းရတယ်၊ ဒီနှစ်မှာ ကုန်သည်တွေက တောင်သူတွေ လက်ထဲကနေ ၁၀ သိန်းလောက်နဲ့ ယူသွားပြီးတော့ တောင်သူတွေလက်ထဲမှာ စပါးကုန်မှ ကုန်သည်တွေက ၁၂ သိန်း ၁၃ သိန်းနဲ့ ထုတ်ရောင်းကြတယ်၊ တကယ်တော့ ခံရတာက တောင်သူတွေပဲ
>
> **ဦးသိန်းအောင် (အမည်လွှဲ)**
>
> ဧရာဝတီတိုင်း၊ ပန်းတနော်မြို့နယ်က လယ်သမားတဦး

တွေပေးတဲ့ ဈေးအတိုင်း ထိုးရောင်းရတယ်လို့ ဦးသိန်းအောင်က ရှင်းပြပါတယ်။

“လယ်သမားက ထမင်းစားရရုံပဲ၊ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံနိုင်တဲ့ ကုန်သည်ကြီးတွေ ဆန်စက်တွေကတော့ စပါးကို ထားပြီးတော့ သူတို့ဈေးကြိုက်မှ ထုတ်တာကိုး၊ သူတို့ကတော့ အကျိုးအမြတ်ပိုရတာပေါ့၊ ကျွန်တော်တို့ လယ်သမားတွေက တရာသီကုန်သွား ထမင်းစားရရုံ သုံးရရုံ စွဲရရုံ ဒီလောက်ပဲ” လို့ သူက ဆက်ပြောပါတယ်။

ငွေကြေးနဲ့ စားဝတ်နေရေး လိုအပ်ချက်အရ စပါးပေါ်တာနဲ့ ထုတ်ရောင်းရတဲ့ အခါ ကိုယ့်မိသားစု စားဖို့တောင် ချန်မထားနိုင်တော့ဘဲ ကိုယ်စိုက်တဲ့စပါး ကိုယ်မစားနိုင်တဲ့ အခြေအနေတွေ ဖြစ်လာပါတယ်။

“ကိုယ့်မိသားစုစားဖို့တောင် ချန်ထားနိုင်တဲ့ အခြေအနေမရှိကြဘူး၊ များသောအားဖြင့် တော်တော်များများက လယ်ထွက်တဲ့ စပါးကိုရောင်း လယ်ထဲကနေ အိမ်ကိုပြန်ရောက်တဲ့အခါကျ ဒီလိုပဲ တခြားလုပ်ငန်းလေးတွေနဲ့ လည်ပတ်နေကြရတာပေါ့၊ ဆန်တွေလည်း ပြန်ဝယ်စားကြရတာပေါ့ဗျာ” လို့ ဦးသိန်းအောင်က ဆိုပါတယ်။

ကိုယ့်ပိုက်ဆံနဲ့ကိုယ် ကျွန်ပြုခံနေရ

စစ်ကိုင်းတိုင်းထဲက ကိုတေဇတို့၊ ဦးကျော်သူတို့လိုလယ်သမားတွေကတော့ စစ်ကောင်စီတပ်တွေ စစ်ကြောင်းထိုးရင် မီးရှို့ခံရမှာ ကြောက်တာကြောင့် ကျေးရွာတွေထဲမှာ စပါးများများ မသိုလှောင်ထားရဲကြတော့ပါဘူး။ ယခင်က ရိတ်သိမ်းပြီးတဲ့ စပါးတွေကို သိုလှောင်ထားပြီး ဈေးကောင်းရမှ ထုတ်ရောင်းကြပေမယ့် ယခုတော့ ကုန်သည်တွေပေးတဲ့ ဈေးနဲ့ပဲ ထုတ်ရောင်းနေရပါတယ်။

“အဓိကကတော့ အကြမ်းဖက် စစ်အုပ်စုပေါ့၊ သူတို့အပေါင်းအပါတွေက ကျွန်တော်တို့ တောင်သူတွေဆီက ဝယ်တဲ့ ဈေးကျတော့လည်း နှိမ်တယ်၊ ကျွန်တော်တို့ တောင်သူတွေဆီမှာ စပါးကုန်ရင် သူတို့တွေက စပါးဈေးတွေ တက်တယ်၊ ဆန်ဈေးတွေ တက်တယ်၊ ကျွန်တော်တို့ တောင်သူတွေကတော့ အမြတ်မကျန်ဘူးပေါ့၊ ကျွန်တော်တို့က သူတို့ဆီမှာ ကိုယ့်ပိုက်ဆံနဲ့ကိုယ်ကျွန်ပြုခံနေရသလို ဖြစ်နေတယ်” လို့ ကိုတေဇက ပြောပါတယ်။

အခုလို တောင်သူလယ်သမားတွေ ကြုံတွေ့နေရတဲ့ အကျပ်အတည်းတွေရဲ့ တရားခံဟာ အာဏာသိမ်းစစ်တပ်သာဖြစ်တယ်လို့ ကိုတေဇက တထစ်ချယုံကြည်နေပါတယ်။

“အကြမ်းဖက် စစ်အုပ်စုက အာဏာကိုရယူထားသရွေ့ ကျွန်တော်တို့ တောင်သူတွေက နင်းပြားကနင်းပြားဘဝပဲ ဖြစ်နေမှာဗျ”

စားနပ်ရိက္ခာအကျပ်အတည်း စိုက်နိုင်လား

စိုက်ပျိုးရေး သွင်းအားစုဈေး၊ လောင်စာဆီဈေးမြင့်တက်တာတွေကြောင့် စပါးအထွက်နှုန်း လျော့ကျတဲ့အပြင် စစ်ကောင်စီရဲ့ ထိုးစစ်တွေကြောင့် တောင်သူတွေစပါးမစိုက်နိုင်တာ၊ စိုက်ပျိုးပြီးစပါးတွေ မရိတ်သိမ်းနိုင်တာနဲ့ သိုလှောင်ထားတဲ့ စပါးတွေ မီးရှို့ခံနေရတာကြောင့် စားနပ်ရိက္ခာ အကျပ်အတည်းဆိုက်လာမှာကို လယ်သမားတွေက စိုးရိမ်ပူပန်နေကြပါတယ်။

“ကျေးရွာတွေမှာ စားနပ်ရိက္ခာရှားပါးမှု ဖြစ်လာမှာကို စိတ်ပူနေကြတယ်ဗျ၊ စိုက်တဲ့ စပါးတွေကလည်း ကျွန်တော်တို့ ရိတ်သိမ်းရမယ်ဆိုတာက မသေချာသေးဘူး။ စပါးရိတ်ချိန်မှာ စစ်ကြောင်းဝင်လာလို့ ကျွန်တော်တို့ မရိတ်သိမ်းနိုင်ဘူးဆိုရင် စပါးတွေ ကြွေကျတာတို့ ကျွမ်းသွားတာတို့နဲ့ဆိုရင် စပါးအထွက်နှုန်းတွေလျော့မယ်။ အဲဒီအခါကျရင် စားနပ်ရိက္ခာပြဿနာတက်လိမ့်မယ်” လို့ ဦးကျော်သူက သူရဲ့ စိုးရိမ်ပူပန်မှုကို ဖွင့်ဟပါတယ်။

စစ်ကိုင်းတိုင်း ကန့်ဘလူမြို့နယ်က ဒေသတွင်း သတင်းဌာနတခုဖြစ်တဲ့ Infinity Group ရဲ့ ဩဂုတ်လ ရက်စွဲပါ သတင်းတပုဒ်အရ ကန့်ဘလူနယ်အတွင်းမှာ စစ်ကောင်စီနဲ့ သူ့ရဲ့နီးနွယ် ကုန်သည်တွေက ဈေးကောင်းပေးပြီး စပါးအဝယ်ဆင်းနေတယ်လို့ သိရပါတယ်။ ဒီသတင်းကို ကန့်ဘလူနယ်က တောင်သူတဦးဖြစ်တဲ့ ကိုမိုးကလည်း ဟုတ်မှန်ကြောင်း အတည်ပြုပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အိုးဝေအနေနဲ့ သီးခြားအတည်ပြုနိုင်ခြင်းတော့ မရှိပါဘူး။

“

စပါးဈေးပဲတက်တက် ကုန်ဈေးနှုန်းပဲတက်တက် အခုချိန်မှာ ကျွန်တော်တို့အတွက်က အရေးမကြီးတော့ဘူး၊ ဒီတော်လှန်ရေးမှာ လယ်သမားထုပါဝင်လာအောင် စည်းရုံးရမယ့်အချိန်ရောက်နေပြီ၊ အဲ့လိုပဲ ဒီတော်လှန်ရေးပြီးရင်လည်း လယ်သမားထု အကျိုးအတွက် ပြန်ပြီး အလုပ်အကျွေးပြုဖို့ လိုတယ်။

ကိုစိုးအောင် (အမည်လွှဲ)

ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာတောင်သူလယ်သမားသမဂ္ဂများအဖွဲ့ချုပ်

“စပါးဈေးက ထိုးတက်လာတဲ့ အနေအထားမှာ အဲ့ကောင်တွေက လိုက်ဝယ်နေတာပေါ့နော်၊ နယ်ဘက်အထိ စပါးအဝယ်တွေဆင်းနေတယ်ပေါ့၊ ပျူတွေနဲ့ လိုက်ဝယ်ကြတာမျိုးလည်းရှိတယ်” လို့ ကိုမိုးကပြောပါတယ်။

မအူပင်၊ ကျိုက်လတ်၊ ဖျာပုံ၊ ဒေးဒရဲ စတဲ့ ဧရာဝတီတိုင်းက စပါးစိုက်ပျိုးရာဒေသတွေမှာလည်း စစ်ကောင်စီက စပါးဈေးကွက်ကို ထိန်းချုပ်ဖို့ ကြိုးစားနေပြီး စစ်ကောင်စီနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ကုမ္ပဏီတွေက ငွေကြိုချေးကာ သူတို့သတ်မှတ်ထားတဲ့ ဈေးနှုန်းနဲ့ပဲ သူတို့ကို ပြန်ရောင်းရမယ်လို့ သတ်မှတ်တာမျိုးတွေ ရှိနေတယ်လို့ ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ တောင်သူလယ်သမားသမဂ္ဂများအဖွဲ့ချုပ်က တာဝန်ရှိသူတဦးဖြစ်တဲ့ ကိုစိုးအောင် (အမည်လွှဲ) က ပြောပါတယ်။

ဒီလိုစစ်ကောင်စီက စပါးဈေးကွက်ကို ထိန်းချုပ်ဝယ်ယူဖို့ ကြိုးစားနေတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကိုစိုးအောင်က အခုလို သုံးသပ်ပါတယ်။

“သူတို့ရိက္ခာအတွက် စုဆောင်းနေတာလား၊ တိုင်းပြည်တခုလုံးကို ဆွဲချဖို့ ကြိုးစားနေတာလား ဆိုတာမျိုး ကျွန်တော်တို့ သုံးသပ်လို့ရတယ်၊ အလုံးစုံပျက်သုဉ်းရေးလမ်းစဉ်ကို သွားနေတယ်လို့ မြင်တယ်” လို့ သူရဲ့ အမြင်ကို ပြောဆိုပါတယ်။

ယခုအချိန်မှာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် စပါးစိုက်ပျိုးနိုင်တဲ့ ဧရာဝတီတိုင်းက စပါးဈေးကွက် စစ်ကောင်စီလက်အောက်ကျရောက်သွားရင် ရိက္ခာပြတ်လပ်တဲ့ ပြဿနာဖြစ်လာနိုင်တယ်လို့လည်း ကိုစိုးအောင်က ယူဆပါတယ်။

“ယခင်ကာလတွေမှာ သူတို့ကျင့်သုံးခဲ့တဲ့ လမ်းစဉ်ရှိတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ကို အကြောက်တရားထားမယ်၊ လူထုကို အကျပ်အတည်းပေါ်မှာ ထားမယ်၊ ဘာလို့လဲဆိုတော့ လူထုအကျပ်အတည်း ရှိနေပြီဆိုရင် သူတို့ကို ပြန်မတော်လှန်နိုင်ဘူးဆိုတဲ့ အတွေးအခေါ်ဟောင်းနဲ့ပဲ သွားမယ်လို့ သုံးသပ်တယ်”

စားနပ်ရိက္ခာအတွက် ဆန်စပါးကို အဓိကထားနေကြရတဲ့ နိုင်ငံမှာ လယ်သမားတွေရဲ့ အခန်းကဏ္ဍဟာ ကျယ်ပြန့်ပေမဲ့ မျက်ကွယ်ပြုခံထားရသလို ခေတ်အဆက်ဆက်မှာ လယ်သမားတွေရဲ့ အကျိုးစီးပွားကို မြှင့်တင်ပေးနိုင်တဲ့ စနစ်လည်း မရှိခဲ့ဘူးလို့ ကိုစိုးအောင်က ဆိုပါတယ်။

ဒီလို နိုင်ငံရဲ့ အရေးကြီးတဲ့ အခန်းကဏ္ဍမှာ ရှိနေတဲ့ လယ်သမားထုကို ယခုတော်လှန်ရေးကာလမှာ ပါဝင်လာအောင် စည်းရုံးသင့်တယ်လို့ ကိုစိုးအောင်က တော်လှန်ရေး အင်အားစုတွေကို အကြံပြုပါတယ်။

“စပါးဈေးပဲတက်တက် ကုန်ဈေးနှုန်းပဲတက်တက် အခုချိန်မှာ ကျွန်တော်တို့အတွက်က အရေးမကြီးတော့ဘူး၊ ဒီတော်လှန်ရေးမှာ လယ်သမားထုပါဝင်လာအောင် စည်းရုံးရမယ့်အချိန်ရောက်နေပြီ၊ အဲ့လိုပဲ ဒီတော်လှန်ရေးပြီးရင်လည်း လယ်သမားထု အကျိုးအတွက် ပြန်ပြီးအလုပ်အကျွေးပြုဖို့ လိုတယ်” လို့ ကိုစိုးအောင်က သူ့အမြင်ကို ခပ်ပြတ်ပြတ် ပြောဆိုပါတယ်။ ■

သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ ဆိုရာဝယ်

■ ရှိန်ဇော်

ဗမာလူ့အဖွဲ့အစည်းမှာ သံဃာတော်တွေဆိုတာ ဘုရားခန်း၊ အိမ်ဦးခန်းမှာသာ ထားဝရနေရာပေးရသူများ ဖြစ်ပါတယ်။

အထူးသဖြင့် ကျေးလက်တွေမှာဆိုရင် ပဒေသရာဇ်ခေတ်ကစလို့ ယနေ့အထိ သံဃာဆိုတာ ဘုရားငယ်တဆူလိုပါပဲ။ မြို့ပြမှာလည်း ထိုနည်းလည်းကောင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ယနေ့ခေတ်နဲ့နှိုင်းစားရင်တော့ ပဒေသရာဇ်ခေတ်က သံဃာတွေဟာ ဘုန်းတန်ခိုးဩဇာ ပိုကြီးတာပေါ့။ ပဒေသရာဇ်ခေတ်က လူထုစာသင်ကြရတဲ့ နေရာတွေဆိုတာ ဘုန်းကြီးကျောင်းတွေမို့လား။

ရတနာသုံးပါးဝင်လည်းဖြစ်၊ အနန္တောအနန္တဂိုဏ်းဝင်တွေလည်း နှစ်ကျော့ပြန် (သံဃဂုဏောအနန္တော၊ အာစရိယဂုဏောအနန္တော) ဖြစ်လေတော့ ပြည်သူလူထုက အထွတ်အမြတ်ထားကြရပြီပေါ့။ သံဃာတော်တွေဆိုတာ ဗုဒ္ဓဘာသာအလိုအရ ဘုရားသားတော်တွေလည်း ဖြစ်ကြတယ်မို့လား။

ရှေးက ဆရာတော်ကြီးတွေဆိုရင် မင်းဒဏ်သင့် ရာဇဝတ်သားအသက်ကိုတောင်မှ ကယ်တင်ပေးနိုင်စွမ်း ရှိကြပါတယ်။ ရာဇဝတ်သားနောက်က လိုက်လာတဲ့ မင်းချင်းတွေကို တောင်ဖီလာဆရာတော်ဘုရားကြီးက “ဤသူကို ငါ့တူမဟုတ်ဟု မည်သူပြောသနည်း” ဆိုပြီး မုသာဝါဒလည်း မသင့်အောင် မေးကာ ရာဇဝတ်သား အသက်ကယ်ခဲ့ပုံဟာ ဗမာကျော်ပါတယ်။ ကုန်းဘောင်ခေတ်နှောင်းပိုင်းမှာဆိုရင်လည်း မင်းရဲ့ အပေါက်အလမ်း မတည့်တာတွေတွေ့ရင် ခပ်ကြမ်းကြမ်း နှုတ်နဲ့ ဆုံးမတတ်တဲ့ ဗန်းမော်ဆရာတော်ဘုရားကြီးဟာလည်း ရာဇဝင်မှာ စာတွင်ပါတယ်။

သံဃာတော်တွေရဲ့ အထက်မှာ သူတို့ရဲ့ အဖဆရာ ဗုဒ္ဓကိုယ်တော်ရှိတယ် မဟုတ်လား။ ဒီတော့လည်း လူစိတ်ရှိတဲ့ ဘုရင်တွေဟာ သံဃာကို နာခံကြပါတယ်။

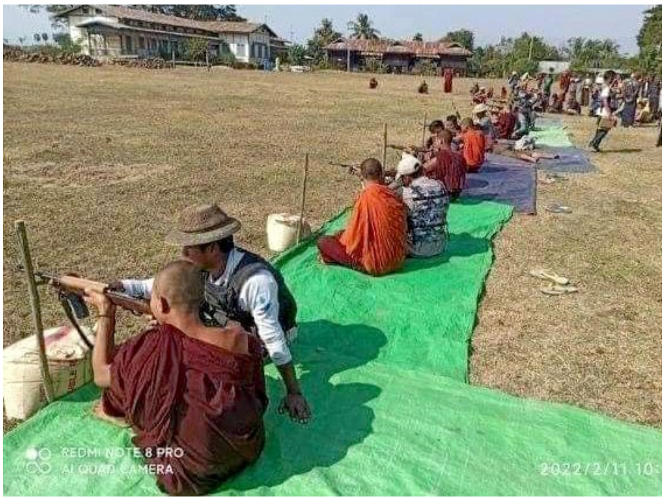

လူစိတ်မရှိတဲ့ဘုရင်တွေကျတော့ သံဃာကိုရော၊ ဗုဒ္ဓဘာသာကိုပါ သူတို့အကျိုးစီးပွားအတွက် အလွန်အကျွံ အသုံးချကြပါတော့တယ်။ တည့်တည့် ပြောရရင် စစ်အာဏာရှင်တွေကိုပေါ့။ ဗိုလ်နေဝင်းကစလို့ ဗိုလ်မင်းအောင်လှိုင် အထိပေါ့။ (နည်းနည်းလောက် အဖျားခတ်ပြောရရင် ဗုဒ္ဓဘာသာကို နိုင်ငံတော်ဘာသာ လုပ်ခဲ့တဲ့ စစ်အာဏာရှင်မဟုတ်တဲ့ ဝန်ကြီးချုပ်တယောက်လည်း သမိုင်းမှာ ရှိခဲ့ပါတယ်)

မကြာသေးခင်က ဖတ်ရတဲ့ သတင်းတပုဒ်ရှိပါတယ်။ ထိုင်းနိုင်ငံ၊ မဲဆောက်မြို့က သဘာဝဓမ္မတရား ရိပ်သာ (ဗမာပြည်က တိုက်ခွဲ)မှာ မဲဆောက်ရောက် ဒီမိုကရေစီရေး တက်ကြွလှုပ်ရှားသူတွေကို စုံစမ်းထောက်လှမ်းဖို့လာတဲ့ စစ်ကောင်စီရဲ့ သူလျှိုဒလန်တွေ အများအပြား ထိုင်းရဲက ဖမ်းမိသတဲ့။ အံ့ရောပဲ။ ဘုရားသားတော်တွေရဲ့ နေရာမှာ ပြည်သူကို သတ်ဖြတ်ညှင်းဆဲ နှိပ်စက်နေတဲ့ စစ်ကောင်စီဘက်တော်သားတွေ ခိုအောင်းနေတာတွေ့ရတာ။

သဘာဝဓမ္မ တရားရိပ်သာဆိုတာ အစောပိုင်းတုန်းကတော့ ဗမာပြည်မှာ ခိုကိုးရာမဲ့တွေကို ကူညီစောင့်ရှောက်ပေးတဲ့ နေရာအဖြစ် ကျော်ကြားပါတယ်။ နွေဦးတော်လှန်ရေးဖြစ်ပြီး နောက်ပိုင်းမှာတော့ အဲဒီ ဘုန်းကြီးက ပြည်သူတွေ ဆင်းရဲနေမှ ဗုဒ္ဓဘာသာ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးမယ်ဆိုတဲ့ သဘောမျိုး ပြောလာတာ ကြားရတယ်။ (မင်းတွေကတော့ ချမ်းသာမှဖြစ်မယ်၊ ဒါမှ သူများများလှူနိုင်မှာ) ဒီမှာတင် သူ့ရပ်တည်ချက် ပေါ်တာပဲ။ လူစိတ်မရှိတဲ့ဘုရင် မအလ က ဘယ်လို တွေ စည်းရုံးအသုံးချလိုက်တယ် မသိပါဘူး။ အခု အဲဒီရပ်တည်ဖော်ပြချက်ရဲ့ နောက်ဆက်တွဲအဖြစ် သာသနာ့မြေဟာ သူလျှိုဒလန်တွေရဲ့ အခြေချရာ ဖြစ်လာခဲ့ပါပြီ။

တလောက ကြည့်ခဲ့ရတဲ့ သတင်းတွေကတော့ အဲဒီထက် ဆိုးပါတယ်။ သံဃာတော်တပါးက လက်နက်ကိုင် ပျူစောထီးတွေကို ညွှန်ကြားအမိန့်ပေးနေပုံနဲ့ သံဃာတော်အချို့ သင်္ကန်းကြီးတဖားဖားနဲ့ စစ်တပ်ကပေးတဲ့ လက်နက်ကိုင်သင်တန်း တက်နေတဲ့ပုံတွေပါ။

ပြည်သူကိုမုန်းလို့ စစ်ကောင်စီကို ချစ်လို့ စစ်ကောင်စီဘက်က ရပ်တည်စစ်တိုက်ပေးမယ်ဆို ဘာမှ ပြောစရာမရှိပါ။ ဒါပေမဲ့ သင်္ကန်းလေးတော့ ချွတ်လိုက်ဦးပေါ့။ တိုက်လို့ သေခါမှ PDF တွေက ဘုန်းကြီး -တ်တယ်ဆိုတဲ့ အပေါက်မျိုးချိုးဖို့ ထောင်ချောက်ဆင်ထားတာပါ။

လူစိတ်မရှိတဲ့ မင်းတွေရဲ့ အသုံးချခံ ကိုယ်တော်တွေကိုတော့ (အားမနာပါးမနာ) ဗမာလူ့အဖွဲ့အစည်းရဲ့ ဘုရားခန်း၊ အိမ်ဦးခန်းကနေ အမြန်ဆုံးဆွဲချရှင်းလင်း ပစ်ကြပါစို့လားခင်ဗျာ။ ■

တော်လှန်ရေးကို မျက်နှာမူ၍ စာသင်ခန်းကို ကျောခိုင်းခဲ့သူ

မြေဖြူကိုင်တဲ့ ကျောင်းဆရာမတဦး အဖြစ်ကနေ စစ်အာဏာရှင်စနစ်ကို တော်လှန်ဖို့ လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးကို ရွေးချယ်လိုက်သူ ကရင်နီ အမျိုးသမီးတဦးအကြောင်းကို ရေးသားတင်ပြထားပါတယ်။

■ ခေါင်

“တော်လှန်ရေးစဖြစ်ကတည်းက တော်လှန်ရေးမှာ အမျိုးသမီးတွေ ပါဝင်နိုင်တဲ့ အခန်းကဏ္ဍတွေက အများကြီးရှိတယ်ဆိုတာ သိတယ်။ ဒီကာကွယ်ရေးအပိုင်းမှာ အမျိုးသမီးတွေက တကယ် လက်နက်ကိုင်ပြီး ယောကျာ်းလေးတွေနဲ့တန်းတူ ပါဝင်ဖို့ဆိုတာ လွယ်တဲ့ကိစ္စတော့ မဟုတ်ဘူး” လို့ ပြောလာသူကတော့ မူအိန်ဂျလစ်မိုးပါ။

အသားဖြူဖြူ၊ လက်မောင်းထိရှည်တဲ့ ဆံနွယ်တွေကို ပိုင်ဆိုင်ထားသူ အသက် ၂၅ နှစ်အရွယ် ကရင်နီအမျိုးသမီး မူအိန်ဂျလစ်မိုးဟာ ကရင်နီအမျိုးသားများကာကွယ်ရေးတပ် KNDF တပ်ရင်း (၅) အမျိုးသမီးအထူးတပ်ခွဲမှာ တပ်ခွဲမှူးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသူပါ။

စစ်တပ်က အာဏာသိမ်းပြီးနောက်ပိုင်း ဝါသနာပါရာအလုပ်တွေနဲ့ မျှော်လင့်ချက်တွေကို စွန့်လွှတ်လိုက်ရသူတွေထဲ မူအိန်ဂျလစ်မိုးလည်း တယောက်အပါအဝင်ပါ။

(မူ - ကရင်နီအမျိုးသမီးတို့ အမည်ရှေ့မှာ ထည့်သွင်းခေါ်ဝေါ်တဲ့ အသုံးအနှုန်း)*

စာသင်ခန်းကို ကျောခိုင်းခဲ့ပြီ

အာဏာမသိမ်းခင် ကာလက မူအိန်ဂျလစ်မိုးဟာ လုပ်သက် ၅ နှစ်ရှိပြီဖြစ်တဲ့ မူလတန်းပြ ဆရာမ တဦးပါ။ ၂၀၂၁ စစ်တပ်အာဏာသိမ်းပြီးနောက်ပိုင်း ပညာရေးဝန်ထမ်းဖြစ်တဲ့ မူအိန်ဂျလစ်မိုး တယောက်လည်း အာဏာဖီဆန်ရေး လှုပ်ရှားမှု CDM မှာ ပါဝင်ခဲ့ပြီး စစ်ကောင်စီကို ဆန့်ကျင်ကြောင်း ဖဲကြိုးနီတပ်ပြီး ဆန္ဒပြတဲ့ ဖဲကြိုးနီလှုပ်ရှားမှုအပြင် စစ်အာဏာသိမ်းမှုကို ဆန့်ကျင်တဲ့ သပိတ်စစ်ကြောင်းအမျိုးမျိုးမှာလည်း ပါဝင်ခဲ့ပါတယ်။

၂၀၂၁ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွင်းက ကရင်နီဖက်မှာ သပိတ်စစ်ကြောင်းတွေကို စစ်တပ်က အင်အားသုံးပြီး ဖြိုခွင်းလာတဲ့နောက်ပိုင်းမှာတော့ မူအိန်ဂျလစ်မိုးလည်း တိမ်းရှောင်ရတဲ့ အခြေအနေမျိုး ကြုံတွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ ဒီလိုအခြေအနေမျိုးမှာလည်း သူက စစ်ရှောင်ကလေးသူငယ်တွေကို စုဖွဲ့ပြီး ဝါသနာပါရာ ပညာသင်ကြားရေးအလုပ်ကို ဆက်လက်ကိုင်စွဲကာ စစ်ရှောင်ကလေးတွေရဲ့ ပညာရေးကို ၆ လတာ ဆက်လက်ပျိုးထောင်ပေးခဲ့ပြီးနောက် KNDF တပ်ရင်း ၅ မှာလည်း ရုံးကူအနေနဲ့ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသေးတယ်။

အမျိုးသမီးတွေနဲ့ ကလေးသူငယ်တွေပါမချန် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်နေတဲ့ စစ်တပ်ရဲ့ လုပ်ရပ်တွေက သူ့ရဲ့စိတ်ကို အစဉ်ကြီးစိုးနေပြီး အမျိုးသားညီညွတ်ရေးအစိုးရမှာ တာဝန်အသီးသီးယူထားကြတဲ့ အမျိုးသမီးတွေနဲ့ သပိတ်စစ်ကြောင်းအသီးသီးက အမျိုးသမီးတွေရဲ့ လုပ်ဆောင်နိုင်တဲ့ ကဏ္ဍတွေကို ဆင်ခြင်မိပြီး သူပါဝင်နိုင်တဲ့ကဏ္ဍကနေ ပါဝင်ဖို့အတွက် ကာကွယ်ရေးကဏ္ဍထဲ ခြေစုံပစ်ဝင်ရောက်ခဲ့တာပါ။

“ကလေးတွေကို စာသင်ပေးတယ်ပေါ့၊ အရင်တုန်းကတော့ ကျောင်းမှာ သင်ပေးတယ်၊ အခုကျ တောမှာ သင်ပေးရတယ်၊ ဒါကတော့ ကိုယ်လုပ်ချင်တဲ့အပိုင်းကို စွန့်လွှတ်လိုက်ရတယ်။ ကိုယ့်ရဲ့ ပညာရေး အခန်းကဏ္ဍကို စွန့်လွှတ်လိုက်ရတယ်”

မူအိန်ဂျစ်လစ်မိုးက သူမြတ်နိုးရာ ဝါသနာကို စွန့်လွှတ်လိုက်ရတဲ့အကြောင်း အိုးဝေကို ဖွင့်ဟခဲ့တာပါ။ တော်လှန်ရေးအလွန်ကာလမှာ သူလက်ခံနိုင်တဲ့ ပညာရေးစနစ်ကို ပုံဖော်သွားမယ်ဆို သူ့ဝါသနာထဲ ပြန်လည်တိုးဝင်သွားမယ့်သူလည်း ဖြစ်ပါတယ်။

“အရေးတော်ပုံအောင်လို့ ပြည်သူ့အစိုးရတက်လာရင် ပိုမိုကောင်းမွန်တဲ့ပညာရေးစနစ်ကို ပုံဖော်သွားရင် ဆက်လက်ပါဝင်သွားဖို့ စဉ်းစားထားပါတယ်။ တော်လှန်ရေးအတွင်း မကျဆုံးခဲ့ရင်ပေါ့”

ပထမဆုံး အမျိုးသမီးတပ်ခွဲ

KNDF တပ်ရင်း ၅ ရဲ့ အမျိုးသမီးအထူးသင်တန်းကို ယခုနှစ် မေလအတွင်းပြုလုပ်ခဲ့တာဖြစ်ပြီး ရှေ့တန်းစစ်မြေပြင်မှာ တိုက်ပွဲဝင်နိုင်ဖို့အတွက် စစ်ပညာ၊ ခေါင်းဆောင်မှုသင်တန်း၊ ကရင်နီသမိုင်းကြောင်းနဲ့ လက်ရှိ နိုင်ငံရေးအခင်းအကျင်းတွေကို ဆွေးနွေးပေးတာမျိုးတွေလည်း ပါဝင်ပါတယ်။

သင်တန်းကာလအားဖြင့် ရက်သတ္တပတ် တပတ် ကြာမြင့်ပြီး KNDF တပ်ရင်း ၅ က အမျိုးသမီးရဲဘော် ၆၀ ကျော် တက်ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ သင်တန်းတက်ရောက်ခဲ့ကြတဲ့ ရဲဘော်တွေနဲ့ မေလအတွင်းမှာပဲ အမျိုးသမီးအထူးတပ်ခွဲကို ဖွဲ့စည်းလိုက်တာပါ။ လက်ရှိမှာတော့ အမျိုးသမီးတပ်ခွဲဟာ တပ်ရင်း ၅ လက်အောက်မှာရှိတဲ့ အဖွဲ့အစည်းတွေနဲ့ ပူးပေါင်းထားတဲ့အခြေအနေမျိုးရှိပါတယ်။ KNDF တပ်ရင်းများအနက် တပ်ရင်း ၅ မှာပဲ အမျိုးသမီးအထူးတပ်ခွဲရယ်လို့ ပထမဆုံး ပေါ်ပေါက်လာခဲ့တာပါ။

ကရင်နီအခြေစိုက် သတင်းဌာနဖြစ်တဲ့ ကန္တာရဝတီတိုင်း(မ်) နဲ့ KNDF အတွင်းရေးမှူး (၃) ခူရီးရယ် တို့ရဲ့ ဩဂုတ်လ ၁၆ ရက် ရက်စွဲပါ မေးမြန်းခန်းမှာ အမျိုးသမီးအထူးတပ်ခွဲနဲ့ ပတ်သက်လို့ သူက အခုလို မှတ်ချက်ပြုထားပါတယ်။

“ဒါက အထူးသဖြင့် အမျိုးသမီးတွေ လုပ်နိုင်ကြောင်း၊ အမျိုးသမီးမှာ အစွမ်းအစရှိကြောင်း၊ ဒီတော်လှန်ရေးမှာက အမျိုးသမီးရဲ့ အခန်းကဏ္ဍက ဘယ်လောက်ထိ အရေးပါသလဲဆိုတာကို ပိုပြီးတော့ မှရှင်းရှင်းလင်းလင်းချပြသလိုမျိုးဖြစ်သွားတယ်လို့ ကျနော်တော့မြင်တယ်။ အဲဒါတော့ အရမ်းကောင်းတဲ့အရာပါလို့ ကျနော်က ပြောချင်တယ်”

နင်က မိန်းကလေးပဲ ဘာလုပ်နိုင်မှာလဲ လက်နက်ကိုင်တဲ့ ယောကျာ်းလေးတွေချည်း ဖွဲ့ထားတဲ့ လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းတွေ အများကြီးရှိတယ်ပေါ့။ သူတို့တောင် မနိုင်ဘူးပေါ့၊ တချို့ကလည်းအဲ့လိုပြောတယ်။ ကျွန်မတို့ မကြိုးစားဘူး မနိုင်လောက်ဘူး ဆိုတဲ့ စိတ်ရှိခဲ့လို့ အနှစ် ၇၀ ကြာအောင် အခွင့်အရေးတွေချိုးဖောက်ခံရတာလို့ သူတို့ကို ရိုးရိုးရှင်းရှင်း ပြန်ပြောလိုက်တယ်။

မူအိန်ဂျလစ်မိုး
တပ်ခွဲမှူး၊ KNDF တပ်ရင်း (၅) အမျိုးသမီးအထူးတပ်ခွဲ

ကရင်နီပြည်အတွင်း အမျိုးသားတွေနဲ့ တန်းတူ တိုက်ပွဲဝင်နေတဲ့ အမျိုးသမီးတွေရဲ့ အခန်းကဏ္ဍ ပိုမို မြင့်မားလာစေဖို့၊ ခွဲခြားဆက်ဆံခြင်းနဲ့ ဖိနှိပ်ခြင်းမရှိပဲ ပေးအပ်တဲ့ တာဝန်တွေကို တန်းတူ ထမ်းဆောင်နိုင်စေဖို့ ရည်ရွယ်ပြီး ဖွဲ့စည်းခဲ့တာဖြစ်တယ်လို့ KNDF တပ်ရင်း ၅ က မေလ ၂၉ ရက် ရက်စွဲနဲ့ သတင်းထုတ်ပြန်ထားပါတယ်။

အမျိုးသမီးတပ်ခွဲ ဖွဲ့စည်းပြီးနောက်ပိုင်း အဲဒီတပ်ခွဲက အမျိုးသမီးရဲဘော်တွေက အမျိုးသားရဲဘော်တွေနဲ့ တန်းတူ ရှေ့တန်းကင်းတွေမှာ တာဝန်ယူခဲ့မှုတွေ၊ တခြားသော အရေးကြီး လုပ်ငန်းတွေမှာလည်း တာဝန်ယူနေတဲ့ အပိုင်းတွေ ရှိနေပါပြီ။ **အမျိုးသမီးရဲဘော်တွေဟာ စစ်ရေးလေ့ကျင့်မှုတွေကို လစဉ် ဓမ္မတာလာချိန်မျိုးမှာတောင် ကြိုးစားလေ့ကျင့်ခဲ့ကြပါတယ်။**

အမျိုးသမီးတွေ ဘာတွေလုပ်နိုင်ကြသလဲ၊ ဘာတွေလုပ်သွားဖို့လဲ၊ ဘာတွေလုပ်သွားချင်သလဲစတဲ့ အချက်တွေအပေါ်မူတည်ပြီး တပ်ခွဲဖွဲ့စည်းပြီး တပတ်အတွင်းမှာပဲ ရှေ့ဆက်လုပ်ငန်းစဉ်တွေ ရေးဆွဲခဲ့တယ်လို့ မူအိန်ဂျလစ်မိုးက ဆိုပါတယ်။

လုပ်နိုင်စွမ်းအရ ရှေ့ဆက်လုပ်ဆောင်မယ့် လုပ်ငန်းစဉ် အချက် ၆ ချက် သတ်မှတ်ထားပြီး ကာကွယ်ရေး၊ စစ်ရေး၊ အသိပညာပေးလုပ်ငန်းတွေနဲ့ ရန်ပုံငွေရှာဖွေရေးလုပ်ငန်းတွေလည်း အပါအဝင်ပါ။ အသေးစိတ်အချက်အလက်တွေကိုတော့ လုံခြုံရေးအရ အိုးဝေအနေနဲ့ ထုတ်ဖော်ပြောပြနိုင်ခြင်း မရှိသေးပါဘူး။

ချမှတ်ထားတဲ့ လုပ်ငန်းစဉ်တွေ အကောင်အထည်ဖော်ဖို့ ပြည်သူတွေရဲ့ ပူးပေါင်းပါဝင်မှုလည်း လိုအပ်တယ်လို့ အမျိုးသမီးအထူးတပ်ခွဲရဲ့ တပ်ခွဲမှူးဖြစ်သူ မူအိန်ဂျလစ်မိုးက ဆိုပါတယ်။

“ပြည်သူတွေဘက်ကနေလည်း အားပေးဖို့လိုတယ်၊ ဘာလို့လဲဆိုရင် ဒါ အမျိုးသမီးတပ်ဖွဲ့အနေနဲ့ သွားတာဖြစ်တယ်။ တိုက်ခိုက်ရေးအပိုင်းမှာဆို ဒီ (အမျိုးသား) ရဲဘော်တွေနဲ့သွားတာ အဆင်ပြေပေမဲ့လည်းပေါ့”

တပ်ခွဲမှူးတယောက်ရဲ့ ကဏ္ဍ

အာဏာသိမ်းစစ်ခေါင်းဆောင် ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီး မင်းအောင်လှိုင်က ၂၀၁၈ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလက ပြုလုပ်တဲ့ ပူးပေါင်းစစ်ရေးလေ့ကျင့်မှုတခုမှာ “စံချိန်မီ စစ်တပ်” (standard army) တခု တည်ဆောက်ဖို့ လုပ်ဆောင်နေတယ်ဆိုတာကို ပြောခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ စစ်လက်နက်ပိုင်းဆိုင်ရာ အသားပေးမှုကလွဲပြီး တပ်မှူး၊ တပ်သား ဆက်ဆံရေးတွေနဲ့ တာဝန်ခွဲဝေပေးမှုအပိုင်းတွေမှာ မညီမျှတာတွေ၊ ဖိုဝါဒကြီးစိုးတာတွေက စစ်တပ်ရဲ့ လက်ရှိ အက်ကြောင်းတွေထဲက အနည်းငယ်မျှသာပါ။

အာဏာသိမ်းမှုကို ဆန့်ကျင်ကြတဲ့ အမျိုးသမီးတွေရဲ့ စုဖွဲ့မှုကတော့ ပိုမိုအားကောင်းလာနေပြီး အမျိုးသားတွေနဲ့တန်းတူ အမျိုးသမီးတွေလည်း တော်လှန်ရေးမှာ ကျရာအခန်းကဏ္ဍက ပါဝင်နေကြပါတယ်။

တော်လှန်ရေးမှာ ကျရာ ကဏ္ဍအလိုက် ပါဝင်နေသူအမျိုးသမီးတွေထဲကမှ မူအိန်ဂျလစ်မိုးကလည်း

သူတာဝန်ယူနေတဲ့ တပ်ခွဲမှူးတာဝန်အတွက် စိတ်ခေတ်ပိုင်းဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုတွေ အဓိက လုပ်ဆောင်ခဲ့ရပြီး လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးထဲ ခြေစုံပစ်ဝင်လိုက်ချိန်မှာလည်း ဝေဖန်မှုတွေ ကြုံရတဲ့အကြောင်းကို အခုလို ဖွင့်ဟပြောဆိုပါတယ်။

“နင်က မိန်းကလေးပဲ ဘာလုပ်နိုင်မှာလဲ လက်နက်ကိုင်တဲ့ ယောက်ျားလေးတွေချည်းဖွဲ့ထားတဲ့ လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းတွေ အများကြီးရှိတယ်ပေါ့။ သူတို့တောင် မနိုင်ဘူးပေါ့၊ တချို့ကလည်းအဲ့လိုပြောတယ်။ ကျွန်မတို့ မကြိုးစားဘူး မနိုင်လောက်ဘူးဆိုတဲ့ စိတ်ရှိခဲ့လို့ အနှစ် ၇၀ ကြာအောင် အခွင့်အရေးတွေချိုးဖောက်ခံရတာလို့ သူတို့ကို ရိုးရိုးရှင်းရှင်း ပြန်ပြောလိုက်တယ်။”

လက်နက်ကိုင်အမျိုးသမီးရဲဘော်တဦးဖြစ်ဖို့ဆို စစ်ပညာတတ်ရုံတင်မလုံလောက်သေးပဲ အဓိကအားဖြင့် စိတ်ခေတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်ဖို့လည်းလိုပါသေးတယ်။ လူမှုပတ်ဝန်းကျင်က သတ်မှတ်ထားတဲ့ ကျား၊ မ ဖြစ်တည်မှု စံချိန်၊ စံနှုန်းဟောင်းတွေနဲ့ သွေဖည်နေတဲ့ အမျိုးသမီးစစ်သည်တွေအဖို့ ဝေဖန်မှုတွေ၊ ပြစ်တင်မှုတွေကလည်း အမြဲလိုစောင့်ကြိုနေတတ်ပါတယ်။

ရန်သူ့လက်ကို အရှင်လတ်လတ်ကျသွားသည့်တိုင် ရန်သူရဲ့ ညှဉ်းပန်းမှုအရ ကိုယ်ခန္ဓာအစိတ်အပိုင်းတွေ ဆုံးရှုံးသည်အထိ ဖြစ်နိုင်တဲ့အတွက် အဲဒီအတွက် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာမှာလည်း ပြင်ဆင်ထားဖို့လိုကြောင်း KNDF က တာဝန်ရှိသူတွေ ပြောခဲ့ဖူးတဲ့ စကားတွေထဲက သူအမြဲအမှတ်ရနေတဲ့ ပြောစကားကို အိုးဝေကို ပြန်လည်ပြောပြခဲ့ပါသေးတယ်။

အမျိုးသမီးတပ်ခွဲမှူး တယောက်အနေနဲ့ သူ့တပ်ခွဲက အမျိုးသမီးရဲဘော်တွေကို စိတ်ခေတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ပြန်လည်လေ့ကျင့်ပေးမှုတွေ အမြဲလုပ်နေပြီး အမျိုးသမီးတွေဖိနှိပ်ခံရမှုတွေနဲ့ ကျား၊ မ တန်းတူရေးအတွက် အခုကတည်းက တော်လှန်တိုက်ထုတ်နေရမှာဖြစ်တဲ့ အကြောင်းတွေလည်း ပြောပြဖြစ်တယ်လို့ သူက ဖွင့်ဟပါတယ်။

ပညာရေးနယ်ပယ်ကနေ စစ်ရေးနယ်ပယ်ကို ရုတ်တရက်ဆိုသလို ကူးပြောင်းလာရတဲ့ မူအိန်ဂျလစ်မိုးအဖို့တော့ အခက်အခဲနဲ့ စိုးရိမ်ချက်တွေလည်း အနည်းနဲ့အများဆိုသလို ရှိခဲ့ပါတယ်။

“ထောက်ပြလာတာတွေရှိတယ်၊ အကောင်းဘက်ကနေပေါ့။ သင်ခန်းစာပေးချင်လို့၊ သင်ခန်းစာရစေချင်လို့ ဒါမျိုးပြောလာတဲ့လူရှိသလို ခုနကလိုမျိုး ဝေဖန်လာတဲ့သူတွေလည်းရှိတယ်။ ဒါ ကျွန်မအတွက် စိန်ခေါ်မှုပဲ။ ဒီအရာတွေအတွက် ကျွန်မလေ့လာဖို့ အများကြီးရှိပါသေးလားပေါ့”

သူ့ရဲ့ လိုအပ်ချက်တွေကို သူ့ရဲ့ ဆရာတွေ၊ သူ့ထက် အတွေ့အကြုံရှိတဲ့သူတွေဆီက ပြန်ပြီး လေ့လာသင်ယူမှုတွေလည်း ဆက်လက်လုပ်ဆောင်နေပါတယ်။ သူ့ရဲ့ တပ်ခွဲက အမျိုးသမီးရဲဘော်တွေရဲ့ လိုအပ်ချက်တွေကိုလည်း ပြန်ဆန်းစစ်နေသလို လိုအပ်နေမှုတွေကိုလည်း ပြန်လည်ရှင်းလင်းပြောပြဖို့ရာ စိတ်အားထက်သန်နေပါတယ်။

ပညာရေးစနစ်၊ ကိုယ်ပိုင်ပြဋ္ဌာန်းခွင့်နဲ့ သူ့ရဲ့ မျှော်လင့်ချက်

အရပ်သားတပိုင်း ဒီမိုကရေစီလို့ပဲဆိုဆို အာဏာရှင်လို့ပဲပြောပြော ဗမာပြည်မှာ အစိုးရအဆက်ဆက်ရဲ့ ပညာရေးပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုလို့ဆိုရာမှာ အပေါ်ယံပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုတွေကိုသာ ပြုလုပ်လေ့ရှိပြီး လူမျိုးစုဒေသတွေရဲ့ ကိုယ်ပိုင်ပြဋ္ဌာန်းခွင့်၊ သင်ရိုးလွတ်လပ်ခွင့်တွေနဲ့ မိခင်ဘာသာစကားအခြေပြု သင်ကြားရေးတွေကိုတော့ ထိန်းချုပ်ထားလေ့ရှိကြပါတယ်။

ဗဟိုအစိုးရက ချမှတ်ထားတဲ့ သင်ရိုးညွှန်းတန်းတွေမှာ လူမျိုးစုတစုတည်းကိုသာ အသားပေးဖော်ပြထားတာမျိုး၊ အဲဒီလူမျိုးစုရဲ့ လွှမ်းမိုးမှုကို ခံနေရတဲ့ အခြေအနေမျိုးဖြစ်တာကြောင့် ကိုယ်ပိုင်ပြဋ္ဌာန်းခွင့်နဲ့ သင်ရိုးလွတ်လပ်ခွင့်တွေရရှိဖို့က အလွန် အရေးကြီးလှပါတယ်။

လူမျိုးစုတစုကို အခြေပြုပြီး ဒီလူမျိုးစုက အခြားသော လူမျိုးစုနယ်ပယ်တွေကို ကျူးကျော်သိမ်းပိုက်မှုတွေကို သင်ရိုးအဖြစ်ပြဋ္ဌာန်းထားတဲ့အတွက် ကျူးကျော်သိမ်းပိုက်မှုကိုခံရတဲ့ လူမျိုးစုဒေသတွေအဖို့

စာမျက်နှာ ၃၈ သို့ ➢

အစ်ကိုကြီးသို့ ပေးစာများ

(နိဂုံး)

၂၀၁၁ ခုနှစ် အီဂျစ်နိုင်ငံက ဆန္ဒပြပွဲ

(၁၃.၃.၂၀၁၁ တွင် R. Krinn အင်္ဂလိပ်ဘာသာသို့ပြန်ဆိုသည်။)

ဤပေးစာများကို အီဂျစ်အာဏာရှင် ဟွန်ဆီမူဘာရတ်အား ဆန့်ကျင်ဆန္ဒပြပွဲများ ပြုလုပ်ရာ အီဂျစ်နိုင်ငံ၊ အလက်ဇန္ဒြီးယားမြို့ ဆန္ဒပြပွဲတွင် ရင်ဘတ်ကျည်ထိမှန်ဒဏ်ရာကြောင့် သေဆုံးခဲ့သော ဟာဆန်အာဘာစီရဲ့ အင်္ကျီအိတ်ကပ်အတွင်းမှ ရရှိသည်။

စာများကို အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာလခြမ်းနီအဖွဲ့ ၏ ဆရာဝန်ဖြစ်သူ ဒေါက်တာ ရော်ဂျာကရန်မှ ၂၀၁၁ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၉ရက်နေ့တွင် တွေ့ရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အဆိုပါဆရာဝန်မှ အင်္ဂလိပ်ဘာသာသို့ ပြန်ဆိုခဲ့သည်။ အာဘာစီ၏ သေဆုံးမှုသည် အီဂျစ်နိုင်ငံ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူ ဟွန်ဆီမူဘာရက် ရာထူးမှ မဆင်းမီ ၃ရက်အလိုတွင် ဖြစ်ပွားခဲ့ပြီး သေဆုံးချိန်တွင် အာဘာစီ၏ ရုပ်အလောင်းမှ မှတ်ပုံတင်ထည့်ထားသော သားရေပိုက်ဆံအိတ်၊ ဖုန်းတလုံးနှင့် စာများကို တွေ့ရှိခဲ့သည်။

ဖော်ပြပါစာများသည် သေဆုံးသူ ဟာဆန်အာဘာစီနှင့် ညီဖြစ်သူ အိုမာတို့ အီဂျစ်တော်လှန်ရေးကာလအတွင်း အပြန်အလှန် ပေးခဲ့သော စာများဖြစ်သည်။ အစ်ကိုဖြစ်သူ ဟာဆန်အား စာပို့ရာတွင် တပတ်ထက်တပတ် ပိုမိုရင့်ကျက်လာသော အိုမာကို ယခုပေးစာများ ဖတ်ရင်း မြင်တွေ့နိုင်သည်။ တော်လှန်ရေးကာလအတွင်း မိသားစုတခု၏ တိုးတက်လာသော အတွေးအခေါ်များနှင့် ဆုံးရှုံးရမှုများကို ခံစားရမည်ဖြစ်သည်။

■ **မလွန်းမေ** မှ မြန်မာဘာသာသို့ ဆီလျော်အောင်ပြန်ဆိုသည်။

ပေးစာ - ၅
(၂၉.၁.၂၀၁၁)

ကိုကြီး . . .

ကိုကြီးနဲ့ တူတူ ဆန္ဒမပြရလို့ ကျွန်တော် တော်တော် ခံပြင်းနေပြီ။ ကျွန်တော် လုပ်တာဆိုလို့ အိမ်မှာနေရင်း၊ သွားရင်းလာရင်း စိတ်ပူတာပဲရှိတယ်။ ကိုကြီး လုံခြုံနေဖို့ ကျွန်တော်မျှော်လင့်တယ်။ ဆန္ဒပြပွဲတွေက ဘယ်လိုဆိုတာ ကျွန်တော့်ကို ကျေးဇူးပြုပြီး ပြောပြပါဦး။ ၂၇ ရက်နေ့က ရှေ့နေတွေ ကိစ္စ ကြားသေးလား။ ဒီမှာတော့ စစ်သားတွေ အပြည့်ပဲ။ ကျွန်တော်တောင် မနေ့က လမ်းမှာ တွေ့သေးတယ်။

ကိုကြီး ဒီစာကို တွေ့ဖို့ မျှော်လင့်တယ်။ ဆန္ဒပြပွဲတွေလည်း အရှိန်မပြတ်ဖို့ မျှော်လင့်တယ်။ ကိုကြီးက အနီးအနားမှာပဲ ရှိပေမယ့် အဖေက ကျွန်တော့်ကို ကိုကြီးဆီလာခွင့်မပေးဘူး။ တော်လှန်ရေးပြီးတဲ့အထိ ကျွန်တော် ပြန်မလာဘဲ နေမှာစိုးလို့ ပေးမသွားတာ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ကျောင်းက ကျွန်တော်တို့ အဖွဲ့လည်း လူပိုများလာပြီ။ ရဲတွေကို ဆန္ဒပြတာတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော်တို့ ဆွေးနွေးဖြစ်တယ်။ ကျွန်တော် ပိုကောင်းတဲ့ မျက်လုံးအကာ ရှာပေးနေတယ်။

ဖုန်းလိုင်းတွေ ပြတ်ပြီး အင်တာနက်လည်း အလုပ်မလုပ်တော့ဘူးဆိုတာ ကိုကြီး သတိထားမိမှာပေါ့။ မြို့ထဲက ဆန္ဒပြတဲ့ လူအုပ်ကြီးကြောင့် ဖုန်တွေဆို တထောင်းထောင်းကို ထနေတာပဲ။ ကိုကြီးလည်း ဒီမြင်ကွင်းကို မြင်နေရမှာပါ။ မနေ့ညက ဟောပြောပွဲကို ကိုကြီး ဘယ်လိုထင်လဲ။ ကျွန်တော်တော့ သိပ်ဘဝင်မကျဘူး။ သူတို့ အမှန်တွေ ပြောနေတယ်လို့ ထင်လား။ ဘာဖြစ်ဖြစ် ဆန္ဒပြပွဲတွေ ဆက်လုပ်နေရမယ်လို့ ကျွန်တော်တော့ ထင်တယ်။

အရင်က ကိုကြီးပြောတဲ့ အမေ ကျွန်တော့်ကို လိုအပ်တယ်ဆိုတဲ့ စကားကို ကျွန်တော်လက်မခံနိုင်ဘူး။ အမေက ခုဆို ထမင်းဟင်းချက်တဲ့အပြင် အဖေနဲ့ ကျွန်တော် ညနေခင်းရေဒီယိုနားထောင်ရင်တောင် လိုက်ထိုင်နေပြီ။ ကျွန်တော်ကိုကြီးကို ဘာတွေပို့ပေးနေတယ်ဆိုတာ အမေမြင်လို့ ကျွန်တော်လည်း အမှန်အတိုင်းပဲ ပြောပြလိုက်ပါတယ်။ ဆူမယ်ထင်တာ အမေကဖြင့် အပြစ်တောင်မတင်ဘူး။

အဖေတော့ တော်တော်ကို ရုပ်ကျသွားတယ်။ ဆံပင်တွေ ပိုဖြူလာပြီး မျက်လုံးက အရောင်မဲ့လာသလိုပဲ။ ဆန္ဒပြပွဲတွေနဲ့ တိုင်းပြည်က ဖရိုဖရဲဖြစ်နေပြီး ရှေ့ဆက်လုပ်စရာလည်း ဘာမှမရှိတော့ အဖေက နေ့တိုင်း သတင်းတွေပဲ ထိုင်ကြည့်နေတာ။ ကျွန်တော်လည်း အမှတ်တွေကောင်းလာတယ်ဆိုပေမယ့် အဖေ့လိုပဲ မျှော်လင့်ချက်မဲ့နေတယ်။ ဦးလေးကတော့ သတင်းထူးတွေ နေ့တိုင်း သယ်သယ်လာတယ်။ အခု ဦးလေးလည်း နေ့တိုင်း ကိုကြီးလို ဆန္ဒပြတယ်လေ။ ဒီကိစ္စတွေ မဖြစ်ခင်က အချိန်တွေကို သူအမှတ်ရပြီး ဒီလိုအဖြစ်တွေ မရှိတော့မယ့် နေ့တွေကိုပဲ သူအမှတ်ရနေချင်တော့တယ်လို့ ဦးလေးကတော့ ပြောတာပဲ။ ဟိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ကျွန်တော်တို့ ခွင့်လွှတ်စရာအကြောင်း မရှိဘူးလို့ ကိုကြီးရေးထားတဲ့စာတွေ ဦးလေးကို ပြလိုက်သေးတယ်။ ဦးလေးနဲ့ ကျွန်တော် နိုင်ငံခြားသတင်းစာတွေ ရှာဖို့ ကြိုးစားပေမယ့် လမ်းထိပ်က ကွန်ပြူတာဆိုင်က ကွန်ပြူတာတွေ မကောင်းလို့ အဆင်မပြေဘူး။ ကိုကြီးက ဒီကိစ္စတွေ စတင်ခဲ့လို့ ဦးလေးက အခုနောက်ပိုင်း ကိုကြီးကို အရမ်းအမွှမ်းတင်နေတာ။

ရဲတွေနဲ့ ဝေးဝေးနေပါ အကိုကြီး။ ကိုကြီး မှတ်မိသေးလား။ ကျွန်တော်ပြောနေကျ ကိုင်ရိုကို သွားလိုက်တယ်ဆိုတဲ့ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းအာမက့် သတင်းရပြီလေ။ သူက သူ့ဝမ်းကွဲနဲ့ ကိုင်ရိုမှာ နေရင်း ဆန္ဒပြတာ။ ရဲတွေက သူ့ ညှပ်ရိုးကို ရိုက်ချိုးလိုက်လို့ ညှပ်ရိုးမကောင်းမချင်းပြန်လာလို့ မရသေးဘူးတဲ့။ သူ့မိသားစုကတော့ သူ့သတင်းရလို့ ဝမ်းသာအားရဖြစ်နေလေရဲ့။ သူလုံခြုံကြောင်းပဲ သိသွားလို့လား၊ သူ ဒဏ်ရာရပြီး မလှုပ်ရှားနိုင်တော့လို့ပဲလား ဆိုတာတော့ ကျွန်တော်လည်း သေချာမသိဘူး။ သူ့သူငယ်ချင်းဖြစ်ရလို့ ကျွန်တော် ဂုဏ်ယူမိတယ်။ ကျွန်တော့်ကို သူ စာပို့သေးတယ်။ ကိုင်ရိုက အရမ်းကို မိုက်တယ်လို့ ပြောတာပဲ။လှုပ်ရှားမှုတွေကလည်း အရာရောက်တယ် ပြောတယ်။ ဆန္ဒပြတဲ့ ပြည်သူတွေနဲ့လည်း တသားတည်းကျတယ်လို့ သူခံစားရတယ်တဲ့။ ကျွန်တော်ကတော့ သူစိမ်း

တွေနဲ့ အဲဒီလိုခံစားချက်မျိုးကို စိတ်ကူးကြည့်လို့ မရနိုင်ဘူးဖြစ်နေတယ်။ ကိုကြီးရဲ့ တက္ကသိုလ်က သူငယ်ချင်းတွေနဲ့လည်း ကိုကြီးဒီလိုမျိုးပဲ ခံစားရတာထင်တယ်နော်။

၂၅ ရက်နေ့ ရထားတဲ့ ဒဏ်ရာတွေ သက်သာရဲ့လား။ သတင်းတွေမှာ ဒီကိစ္စကို အမျိုးမျိုး နာမည်တပ်နေကြတာပဲ။ အားတဲ့ အချိန် ခာတ်ပုံရိုက်ထားပြီး ဖုန်းလိုင်းတွေ ပြန်ရတဲ့ အခါကျ ပို့ပေးပါဦး။ ကိုင်ရိုမှာ ညမထွက်ရအမိန့်ခုပဲ ချလိုက်တယ်လို့ အဖေပြောနေတယ်။ ဘယ်လောက်စိတ်တိုချင်စရာကောင်းလိုက်သလဲ။ ငါ့ရဲ့ အစ်ကို လုံလုံခြုံခြုံရှိနေပါစေ။

အိုမာ

ပေးစာ - ၆

(၃.၂.၂၀၁၁)

ကိုကြီး . . .

ကိုကြီးရဲ့ စာကြောင့် တအိမ်လုံး စိတ်သက်သာရာရခဲ့တယ်။ အမေကတော့ ညတိုင်း ဆုတောင်းနေတုန်းပဲ။ ကျွန်တော်လည်း ဆုတောင်းသံနဲ့ အသားကျလာပါပြီ။ ဦးလေးကတော့ သမဂ္ဂတွေနဲ့ ပေါင်းပြီးပိုကြီးတဲ့ ဆန္ဒပြပွဲတွေ သွားနေတယ်။ မနေ့က ဖြစ်သွားတဲ့ အကြမ်းဖက်မှုနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့လည်း သူတော်တော်လေးကြောက်နေတယ်။ မလိုအပ်ဘဲ အကြမ်းဖက်မှုတွေ လုပ်နေတဲ့သူတွေကိုလည်း ဘာမှလုပ်လို့ မရဘူး။ Carrefour ကိစ္စ (ကုန်တိုက်မီးရှို့ခံရခြင်း) ရော ကြားပြီးပြီလား။ ဦးလေးတို့သမဂ္ဂနဲ့ ရဲတွေ ကြားမှာ ကိစ္စလေးတွေရှိခဲ့သေးတယ်။ ဒါပေမယ့် အခြေအနေမဆိုးခင် သူရှောင်နိုင်ခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်ကတော့ ဦးလေးအတွက် ဂုဏ်ယူမိတယ်။ ကိုကြီးလည်း ဂုဏ်ယူသင့်တယ်။

အဖေကတော့ ဘာမှ မလုပ်ဘဲ သတင်းနားထောင်နေရတာကို စိတ်ပျက်လာပြီဆိုပြီး ရုပ်မြင်သံကြားကြည့်တာ ရပ်လိုက်ပြီ။ ကျွန်တော်တို့ အင်တာနက်ပြန်သုံးနေကြပြီ။ အဖေ့ကို ကိုကြီးတို့ အဖွဲ့ရဲ့ လူမှုကွန်ရက်က စာတွေပြပေးတယ်။ အဖေရော၊ အမေရော၊ ဦးလေးနဲ့ ကျွန်တော်အပါ တအိမ်လုံး ကိုကြီးနဲ့ တူတူဆန္ဒပြဖို့ လမ်းပေါ်ထွက်ခဲ့မယ်။ ဒီအချိန်မှာ ခုလိုရပ်တည်တာက မိသားစုရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာဖြစ်တယ်လို့ အဖေကပြောတယ်။

ကိုကြီးက ကျွန်တော်တို့ကို အန္တရာယ်တွင်းထဲ ခေါ်မသွားချင်တာ သိပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ကို ကာကွယ်ထားပေးတယ်လို့ ကိုကြီးက ထင်နေတာ။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်အကိုရေ.. အီဂျစ်နိုင်ငံတခုလုံး အန္တရာယ်များနေပြီဗျ။ ကျွန်တော်တို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အိမ်ထဲပိတ်ပြီး ငကြောက်တွေလို ပုန်းနေလို့ မဖြစ်တော့ဘူး။

ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်ကို ပြုပြင်ဖို့ အချိန်စောင့်နေလို့မရဘူး ဆိုပြီး ကိုကြီးပြောခဲ့သလိုပေါ့။ ထိပ်တိုက်တွေ့ခြင်းက မကောင်းဘူးဆိုပေမယ့် ကျွန်တော် ကိုကြီးပြောထားတဲ့ ပစ္စည်းတွေအားလုံးကို ပြင်ဆင်ထားတယ်။ ကျွန်တော် ကိုကြီးရဲ့ အကြံတွေကို ဆန့်ကျင်နေတာကို ကျေးဇူးပြုပြီး စိတ်မဆိုးပါနဲ့။ အဖေကျွန်တော့်ကို မြင်တာထက်ပိုပြီး ကျွန်တော်က တော်ကြောင်းကို ယုံကြည်ထားဖို့ ကိုကြီးပဲ ပြောခဲ့တာလေ။ ကိုကြီးပြောတဲ့ အဲဒီစကားကိုတော့ ကျွန်တော်နားထောင်လိုက်မယ်။ ကျန်တာတွေကိုတော့ ခွင့်လွှတ်ပါ။ ဒေါသမထွက်ပါနဲ့။

ကျွန်တော်တို့အားလုံး ကိုကြီးနဲ့ တူတူရှိတော့မှာမို့ ကိုကြီးကိုယ့်ကိုယ်ကို လုံခြုံအောင် နေနေပေးပါ။ စာလည်း မျှော်နေမယ်။ ကျွန်တော့်ထက် ကိုကြီး အသက်ပိုရှည်ဖို့ ဆုတောင်းပါတယ် (ယာ့အာဘာ့ရ်နီ)။

မူဘာရတ် ကျဆုံးပါစေ
အိုမာ

ပြန်စာ

(၉.၂.၂၀၁၁)

ငါ့ညီလေးရေ . . .

စာပြန်တာနောက်ကျတဲ့ အတွက် မင်းကိုကြီးကို ခွင့်လွှတ်ပါကွာ။ အမေ့ကိုလည်း တောင်းပန်ကြောင်းပြောပေးပါ။ ဆန္ဒပြပွဲ အခြေအနေ ဘယ်လိုလဲ။ ထိခိုက်တာတွေ ရှိသေးလား။ ကိုကြီး စိတ်မဆိုးပါဘူး။ မင်းပြောတဲ့ထဲမှာ မင်းအတွက်အကြောင်းပြချက်ရှိနေတာပဲ။ မင်းဂရုတစိုက်နေပြီး လုံခြုံနေဖို့ပဲ ငါမျှော်လင့်တယ်။ ငါပြောခဲ့တဲ့ စကားတွေက မင်းကို လမ်းလွဲသွားတာမျိုးကို ငါသည်းခံနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ အမေနဲ့ ဆန္ဒပြဆိုင်းဘုတ်ကို မြင်ယောင်ကြည့်လို့ မရဘူး။ အဖေရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေအတွက် ကိုကြီးဂုဏ်ယူပါတယ်ကွာ။ ငါအမှန်တိုင်းပြောရရင် မင်းကို ရင်ပြင်မှာ တွေ့ဖို့ မျှော်လင့်ခဲ့ပေမယ့် လူက အရမ်းများနေတာလေ။ သိပ်မကြာခင် ပိုကြီးတဲ့ ဆန္ဒပြပွဲလုပ်ဖို့ စီစဉ်နေတယ်။ သူတို့က ငါတို့အပေါ် ပိုပြီး စိတ်ပါဝင်စားလာပြီ ဆိုတော့ ကြီးကျယ်ခမ်းနားတဲ့နေ့ ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ကိုကြီးထင်တာပဲ။ ငါ ရင်ပြင်ထဲကနေပြီးတော့ လူအုပ်ကြီးအလည်ကို ရောက်သွားတယ်။ အနံ့အသက် မကောင်းဘူးဆိုပေမယ့် မင့်အစ်ကို ငါတော့ ဂရုမစိုက်ပါဘူးကွာ။ အခြားစိတ်ညစ်စရာတွေနဲ့ ယှဉ်လိုက်ရင် ဒါက ဘာမှကို မဟုတ်တော့တာ။

မင်းခုတလော မင်းရဲ့ ဗလတွေအကြောင်း သိပ်မပြောဘူးနော်။ ခုထိ ငါက မင်းလောက် အားမရှိဘူး ထင်နေတုန်းပဲလား။ ငါ အခုအသားတွေမဲပြီး ကိုယ်အလေးချိန်လည်းကျသွားတယ်။ ဒါပေမယ့် အေးဆေးပါကွာ။ တို့ညီအစ်ကိုတွေ ပြန်တွေ့တော့ ဘယ်သူ အားပိုကြီးလဲ ကြည့်ကြတာပေါ့။

ဒဏ်ရာတွေလည်း သက်သာနေပါပြီ။ မင်းပို့လိုက်တဲ့ ပစ္စည်းတွေကလည်း အရမ်းအသုံးဝင်တယ်။ ငါ စစ်တပ်ရဲ့ဓာတ်ငွေ့လုပ်ငန်းကိစ္စတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ရှာဖွေပြင်ဆင်နေတယ်။ မင်းပြောသလိုပဲ အကြမ်းဖက်မှုတွေ ပိုမြင့်တက်လာတယ်ဆိုပေမယ့် ကိုကြီးတို့ နိုင်မယ်ဆိုတာကို ယုံကြည်ထားရမယ်။

ဖွဲ့စည်းပုံဥပဒေမူကြမ်းက လှည့်ကွက်တွေရှိလို့ ငါတို့တွေ လက်ခံလို့ မဖြစ်ဘူး။ မူဘာရတ်အစိုးရ အပြည့်အဝ မပြုတ်ကျသွားမချင်း ငါတို့နားလိုက်လို့ မဖြစ်ဘူး။ အဲဒီနေ့ကလည်း သိပ်မလိုတော့ဘူး ထင်တာပဲ။ ဒီတပတ်ကုန်လောက်တောင် ဖြစ်မလား မသိဘူး။ ကိုကြီးကတော့ မင်းရယ်၊ အဖေရယ် အမေရယ်ရှိတဲ့ အိမ်ကို ပြန်လာပြီး အမေလုပ်ကျွေးတဲ့ ခက်ဘ်ဒါ (အီဂျစ်ရိုးရာမုန့်)တွေ စားချင်တာ အိပ်မက်ပါပဲကွာ။ အဲဒါက ငါတို့မိသားစုရဲ့ အောင်ပွဲခံ အစားအသောက်ဖြစ်ရမယ်လို့ ငါဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီ။ ပြောရင်းတောင် သွားရည်ကျမိတယ်။

ကာရင်းန်က ဖမ်းခံထားရလို့ ဒီစာက တခြားတယောက်နဲ့ ရောက်လာလိမ့်မယ်။ ရဲတွေကို ဖြတ်ကျော်ပြီး ဘယ်သူက ဒီလိုအဝေးကြီးကို စာပို့ပေးမလဲဆိုတာတော့ ကိုကြီးလည်းမသိဘူး ငါ့ညီရေ။ ဒါပေမယ့် တယောက်ယောက် ရှိလာပါလိမ့်မယ်။ ဒီလိုအခက်အခဲတွေ ကြားထဲမှာ ငါတို့တွေရဲ့ စိတ်ဓာတ်ကတော့ မြင့်မားပါသေးတယ်။ ဇန်နဝါရီ ၂၅ရက်နေ့ကို သတိရခဲ့သလိုပဲ အီဂျစ်တနိုင်ငံလုံးက ဒီတပတ်ကို သတိရနေတော့မှာ။

အဲဒါတွေကြောင့် အခုလောက် စိတ်ညစ်စရာက မပြောပလောက်တော့ဘူး။ ကိုကြီးက မနက်ဖြန်တွေမှာ ဒုက္ခရော အောင်မြင်မှုကိုပါ ယူလာနိုင်တယ်ဆိုတာကို အမေသိထားတာကြောင့် ကိုကြီး အထူးဂရုစိုက်မယ်ဆိုတာ အမေ့ကို သေချာပြောပေးပါ။ ဘာတွေပဲ ဖြစ်လာပါစေ ကိုကြီးဟာ ငါ့ညီနဲ့ အီဂျစ်တနိုင်ငံလုံးအတွက် ရပ်တည်ခဲ့တယ်ဆိုတဲ့ ဒီအမှန်တရားကိုတော့ ငါ့ညီလေးဖြစ်တဲ့ မင်းတဖြည်းဖြည်း သိလာပါလိမ့်မယ်။

ငါ့ထက် မင်း အသက်ပိုရှည်ပါစေ (ယာ့အာဘာ့ရ်နီ)
ဟာဆန်း

■

(ပြီးပါပြီ)

◄ စာမျက်နှာ ၃၃ မှ အဆက်

“

ကျမတို့ကတော့ မျှော်လင့်တယ်ပေါ့ ဒီ အာဏာရှင်အစိုးရတွေကိုက အမြစ်ပြတ် တိုက်ထုတ်နိုင်မယ်ဆို ဒီလိုမျိုး ကိုယ်ပိုင် ပြဋ္ဌာန်းခွင့်တို့၊ အခွင့်ရေးတို့တော့ ကျွန်မတို့ အပြည့်အဝ ရရှိသွားမှာပေါ့။

မူအိန်ဂျလစ်မိုး
တပ်ခွဲမှူး၊ KNDF တပ်ရင်း (၅) အမျိုးသမီးအထူးတပ်ခွဲ

အဲဒီ အကြောင်းအရာတွေကို သမိုင်းမှန်လို့ခေါ်တွင်ပြီး ကျက်မှတ်ဖို့ရာမှာ အခက်အခဲကြုံတွေ့ကြရပါတယ်။

ကရင်နီပြည်မှာလည်း စစ်အာဏာသိမ်းမှု မတိုင်ခင်ကတည်းက လူ့အခွင့်အရေးအတွက် တောင်းဆိုလှုပ်ရှားမှုတွေ ရှိခဲ့ပါတယ်။

ကရင်နီပြည် လွိုင်ကော်မြို့ ကန္တဟောဝန်ပန်းခြံမှာ ဒေသခံလူငယ်တွေသဘောမတူတဲ့ကြားက ဗိုလ်ချုပ်ကြေးရုပ်ထားရှိရေးကို ပြည်နယ်အစိုးရက လုပ်ဆောင်ခဲ့မှုကြောင့် ဒေသခံအများအပြားပါဝင်တဲ့ ဆန္ဒပြမှုတွေနဲ့ ကရင်နီပြည် လွိုင်ကော်မြို့နယ်ရှိ ကျေးရွာမှာ တရက်ကို တန် ၄,၀၀၀ ထွက်ရှိမယ့် ဘိလပ်မြေစက်ရုံ တည်ဆောက်မယ့်ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်လို့ ဒေသခံတွေက လက်မခံဘဲ ဆန္ဒပြခဲ့တာတွေကိုလည်း မူအိန်ဂျလစ်မိုးက အမြဲလိုလိုအမှတ်ရနေပါတယ်။

“အဲ့တုန်းက ကိုယ်က ရိုးရိုးဝန်ထမ်းတယောက်လေ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်နိုင်ငံအတွက်၊ ကိုယ့်အကျိုးအတွက်၊ ကိုယ့်ရဲ့အရေးအတွက် လှုပ်ရှားနေတဲ့သူတွေ မြင်ခဲ့ရတယ်။ ကိုယ့်ဘေးပတ်ဝန်းကျင်မှာလည်းရှိတယ်။ ဒါမျိုးတွေ မြင်ခဲ့တယ်”

မူလတန်းပြဆရာမ ဖြစ်ခဲ့တဲ့ မူအိန်ဂျလစ်မိုးကိုယ်တိုင်လည်း သူနေထိုင်ရာဒေသရဲ့ သမိုင်းမှန်တွေကို ကရင်နီပြည်မှာ ဗိုလ်ချုပ်ကြေးရုပ်ထားရှိရေးကို ကန့်ကွက်တဲ့ ဆန္ဒပြမှုတွေ ပေါ်ပေါက်လာမှ အတွင်းကျကျ သိခဲ့ရတာလို့ဆိုပါတယ်။

“သမိုင်းအလိမ်တွေနဲ့ ကျွန်မတို့ကျောင်းမှာ သင်လာခဲ့ရတော့ ကိုယ်ကိုတိုင်ကလည်း ကျောင်းဆရာမဆိုတော့ ဩော် ဒီသမိုင်းတွေက တကယ့်သမိုင်းကြောင်းမဟုတ်ဘူးလားပေါ့”

ဗိုလ်ချုပ်ကြေးရုပ်ထက် ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့ ပင်လုံစာချုပ်ပါ ကတိကဝတ်အတိုင်း ကျင့်သုံးပြီးမှဘဲ ဗိုလ်ချုပ်ကြေးရုပ်ကို စိုက်ထူသင့်တယ်ဆိုတဲ့ ဆန္ဒပြသူတဦးရဲ့ ပြောစကားကိုလည်း သူအမြဲအမှတ်ရနေပါတယ်။

ကရင်နီပြည်ဟာ ကိုလိုနီခေတ်မှာ လည်း သီးခြား လွတ်လပ်ပြီး အချုပ်အခြာအာဏာပိုင်တဲ့ ဒေသအဖြစ် ရပ်တည်ခဲ့ပါတယ်။ ၁၉၄၇ မှာ ပင်လုံညီလာခံကျင်းပတုန်းက ကရင်နီပြည်က လေ့လာသူအနေနဲ့ပဲ တက်ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ နောက်ပိုင်း ကမ္ဘာ့အခြေအနေနဲ့၊ နိုင်ငံရဲ့ အခြေအနေအရပ်ရပ်ကြောင့် ပြည်မနဲ့ ပူးပေါင်းလိုကြောင်း ပြောခဲ့ရပြီး ၁၉၄၇ စက်တင်ဘာလ ၂၄ ရက် ၁၉၄၇ အခြေခံဥပဒေကို ပြဋ္ဌာန်းရာမှာတော့ ကရင်နီပြည်ဟာလည်း ပြည်ထောင်စုထဲက ပြည်နယ်တခုအဖြစ် ရပ်တည်ခဲ့ရပါတယ်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြေးရုပ် စိုက်ထူရေးကို ဆန့်ကျင်တဲ့ ဆန္ဒပြသူ ဒေသခံတွေတောင်းဆိုတာဟာ ပင်လုံကတိကဝတ်နဲ့ ပင်လုံစာချုပ်မှာပါဝင်တဲ့ အမျိုးသားတန်းတူရေး၊ ကိုယ်ပိုင်ပြဋ္ဌာန်းခွင့်စတဲ့ အခြေခံကတိကဝတ်တွေကိုသာ တောင်းဆိုခဲ့ကြတာပါ။ သို့ပေမဲ့ ဆန္ဒပြလှုပ်ရှားသူတွေကို ဖမ်းဝရမ်းထုတ်တာတွေ၊ ဖမ်းဆီးထောင်ချတာတွေ ပြုလုပ်ခဲ့ပါတယ်။

သမိုင်းမှန်တွေကို လေ့လာခွင့်ရပြီးနောက်မှာ သူစာသင်ကြားပေးတဲ့ ကလေးတွေကို သူလေ့လာရသလောက် သမိုင်းမှန်တွေကို ပြန်လည်မျှဝေ ပို့ချပေးခဲ့တယ်လို့ မူအိန်ဂျလစ်မိုးက ဆိုပါတယ်။

သူမျှော်လင့်ထားတဲ့ တော်လှန်ရေးကာလအလွန် ပညာရေးစနစ်ကိုလည်း စိတ်အားထက်သန်စွာ အိုးဝေကို အခုလိုပြောပြပါတယ်။

“ကျမတို့ လိုလားတဲ့ ဖက်ဒရယ်ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံတခု ဖြစ်လာတဲ့အချိန်ကျရင် နိုင်ငံတကာနဲ့ပေါ့၊ တိုးတက်နေတဲ့နိုင်ငံက သူတို့ရဲ့ပညာရေးက ဘယ်လိုမျိုးရှိတယ်ဆိုတာ သုတေသန ပြန်လုပ်ပြီးတော့၊ ဒါက လုပ်ထားရင်လည်း လုပ်ထားပြီးသားပဲ ဖြစ်မှာပေါ့နော်။ တကယ်ပဲ မြေပြင်မှာ လက်တွေ့အသုံးချနိုင်တဲ့ ပညာရေးမျိုးဖြစ်ရင် ပိုကောင်းမှာ”

ပြည်သူ့အစိုးရလို့ဆိုတဲ့အတိုင်း ပြည်သူ့ အသံကို နားထောင်သင့်ကြောင်း၊ တိုင်းရင်းသားမှာလည်း တိုင်းရင်းသားအခွင့်အရေး၊ ကိုယ်ပိုင်ပြဋ္ဌာန်းခွင့်တွေကို လျစ်လျူရှုမထားသင့်ကြောင်း သူ့ရဲ့ ယူဆချက်တွေကို အခုလိုဖွင့်ဟပြောဆိုပါတယ်။

“လျစ်လျူရှုထားမယ်ဆိုလည်း နောက်အစိုးရဟာလည်း အာဏာရှင်အစိုးရပဲ ပြန်ဖြစ်လာမှာပဲပေါ့နော်၊ ဒါကလည်း ပြီးသွားမှာမဟုတ်ဘူး။ ကျမတို့ကတော့ မျှော်လင့်တယ်ပေါ့ ဒီအာဏာရှင်အစိုးရတွေကိုက အမြစ်ပြတ်တိုက်ထုတ်နိုင်မယ်ဆို ဒီလိုမျိုး ကိုယ်ပိုင်ပြဋ္ဌာန်းခွင့်တို့၊ အခွင့်ရေးတို့တော့ ကျွန်မတို့ အပြည့်အဝရရှိသွားမှာပေါ့”

တော်လှန်ရေးမှာ အမျိုးသမီးထုဆက်လက်ပါဝင်ဖို့

တပ်ခွဲမှူးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေတဲ့ မှူးအိန်ဂျလစ်မိုးအဖို့ ပြင်ဆင်ရမယ့် အပြုသဘောဆောင် ဝေဖန်ချက်တွေလည်း ကြုံတွေ့ရသလို တိုက်ခိုက်မှုတွေလည်း ကြုံတွေ့ရပါတယ်။ ပြင်ဆင်ရမယ့် အချက်တွေကိုတော့ သတိထားပြင်ဆင်ပေမယ့် တိုက်ခိုက်မှုတွေကိုတော့ လျစ်လျူရှုထားလိုက်တာသာ များပါတယ်။

“တခုတော့ရှိတယ် အမျိုးသား ရဲဘော်အချင်းချင်းက ကိုယ့်ကို ဝေဖန်လာတာမျိုးရှိတယ်ပေါ့နော်၊ အဲ့အခါကျရင်တော့ ကိုယ်မိန်းကလေးမို့လို့ သူတို့လိုမလုပ်နိုင်ပါလားဆိုပြီး အရမ်းပဲ စိတ်ဓာတ်ကျခဲ့ရတဲ့အချိန်တွေရှိတယ်”

မှူးအိန်ဂျလစ်မိုးက သူကြုံတွေ့ခဲ့ရတဲ့အခြေအနေနဲ့ပတ်သက်ပြီး အိုးဝေကို ပြောပြသွားတာပါ။ သို့ပေမဲ့ အရေးတော်ပုံအောင်သည်အထိ ဆက်သွားရမယ့် ခရီးတွေများတာကြောင့် စိတ်ဓာတ်ပိုင်းဆိုင်ရာကို ပိုပြီး ပြင်ဆင်ထားဖို့လိုကြောင်း ကိုယ့်ကိုကိုယ်သုံးသတ်မိတယ်လို့ သူက ဆက်ပြောပါတယ်။

လက်ရှိမှာလည်း အမျိုးသမီးတွေ ဦးဆောင်နေတဲ့ အဖွဲ့အစည်းတွေ၊ အမျိုးသမီးတွေ စုပေါင်းဖွဲ့စည်းထားတဲ့ တော်လှန်ရေးအင်အားစုတွေလည်း အများအပြား ရှိနေပါပြီ။

သို့ပေမဲ့ ကျန်ရှိနေသေးတဲ့ အမျိုးသမီးတွေဟာ ဖိနှိပ်မှုအရပ်ရပ်ကြောင့် လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးမှာ မပါဝင်နိုင်ကြသလားဆိုတာကတော့ မေးခွန်းထုတ်စရာ ဖြစ်နေပါတယ်။

လုပ်နိုင်ပါ့မလားဆိုတဲ့ မဝံ့မရဲဖြစ်စိတ်တွေ၊ ခွဲခြားခံရတာတွေ၊ ပံ့ပိုးပေးမှုမရှိတာတွေနဲ့ အမျိုးသမီးဖြစ်တည်မှုကြောင့် လူ့အသိုင်းအဝိုင်းကပေးတဲ့ တာဝန်အရပ်ရပ်မှာ ကျင်လည်နေရတဲ့အတွက် ကျန်ရှိနေသေးတဲ့ အမျိုးသမီးတွေက တော်လှန်ရေးမှာ မပါဝင်နိုင်ကြသေးတာလို့ မှူးအိန်ဂျလစ်မိုးက ယူဆထားပါတယ်။

“တော်လှန်ရေးမှာလည်း အမျိုးသမီးမပါရင် မပြီးတဲ့အပိုင်းတွေလည်း အများကြီးရှိတယ်ပေါ့နော်၊ ဆိုတော့ ဒီ တဖွဲ့တည်း မဟုတ်ဘဲနဲ့ တခြား အမျိုးသမီးတွေ စုဖွဲ့ထားတဲ့ အဖွဲ့အစည်းတွေ ပေါ်လာမယ်ဆိုရင် ပိုကောင်းတာပေါ့၊ ကျွန်မတို့အတွက်လည်း ပိုပြီး အားရှိတာပေါ့”

ပညာရေးဝန်ထမ်းကနေ ကာကွယ်ရေးအပိုင်းကို ကူးပြောင်းလာတာကြောင့် နိုင်ငံရေးဆိုတာ အစိမ်းသက်သက်ဖြစ်နေပြီး နိုင်ငံရေးအခြေအနေကို ကောင်းမွန်စွာ နားလည်သူတွေနဲ့ ဖွဲ့ရမယ်ဆို ဒီထက်ပိုကောင်းတဲ့ စွမ်းရည်တွေကို ပြသပေးနိုင်မယ်လို့လည်း သူက ယုံကြည်ထားပါတယ်။

အမျိုးသမီးဖြစ်တည်မှုကြောင့် ဖိနှိပ်ခံရတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သူ့ရဲ့ ယုံကြည်ချက်ကို မှူးအိန်ဂျလစ်မိုးက အခုလို ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောဆိုပါတယ်။

“ဒါ သူတို့ခံယူတတ်ရင်တော့ ဒီစံနှုန်းတွေဆိုတာကလည်း ဂရုစိုက်စရာမလိုဘူး။ ဂရုစိုက်စရာမလိုဘူးဆိုတာက ဒါတွေမလုပ်ရဘူးလို့ အဲ့လိုမျိုးမဟုတ်ဘူးပေါ့နော်၊ ဒါကိုယ်လုပ်နိုင်တဲ့အပိုင်းကို၊ ကိုယ်လုပ်ချင်တဲ့အပိုင်းကို ယုံကြည်ချက်အဖြစ်နဲ့သွားဖို့လိုတယ်” ■

အိုးဝေ စာစောင်

ဗကသများအဖွဲ့ချုပ် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများသမဂ္ဂမှ ဦးစီးထုတ်ဝေသည့် အိုးဝေစာစောင်ကို ဒေါင်းလုတ်ရယူ ဖတ်ရှုနိုင်ပါသည်။

ဒေါင်းလုတ်ရယူရန် ဤ QR Code ကို ဖုန်းကင်မရာနှင့် Scan ဖတ်ပါ။